

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] 1968 மார்ச் 25]

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் முதற்கண் ஒதுக்கியிருந்த 108 இலட்சம் ரூபாய்க்கு எதிராக, இப்போது 165 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, இத் துறையின் முதலீட்டு அளவினை உயர்த்தியுள்ளோம். முதல் துணை மதிப்பீடுகளில் ஏற்கனவே வகை செய்யப்பட்டுள்ள கூடுதல் நிதி ஒதுக்கத்தையும், இம் மானியத்தின் மற்ற இனங்களில் ஏற்படும் சேமிப்புகளையும் ஈடு செய்த பின்னர், மேலும் 10-30 தேவைப்படுகிற 25 இலட்சம் ரூபாய்க்கு 41-வது கோரிக்கையின் கீழ் நிதி ஒதுக்கம் கோரப்படுகிறது.

இத் துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஏனைய செயற் குறிப்புகளுக்கு, விவர அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள விரிவான விளக்கக் குறிப்புகளே சாலும் என நினைக்கிறேன். எனவே, சிறப்பான வேறு விளக்கங்கள் மிகையாய் இருக்குமெனக் கூறி, இத் துணை மதிப்பீடுகளை இப்பேரவை ஏற்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

5. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

(i) கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,12,11,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, 'to discuss the general policy and the visits of the Hon'ble Ministers to the constituencies of different members of the Legislature'—I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 6,12,11,000 under Demand No. 8—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ போர்டு நிலை ஆணைகளை (Standing Orders) திருத்தி அமைக்காததைப்பற்றி எடுத்துக் கூற—

கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 6,12,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1968 மார்ச் 25]

கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 19,95,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப்பேரவை அங்கத்தினர்களுக்கு இலவசமாக இரயில்வே பாஸ் கொடுக்காததைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல “கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 19,95,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, 'to discuss about the need to provide a better equipped Legislature Library, Lobby and Canteen for the Legislators'. I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 19,95,200 under Demand No. 6.—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்து பின்னர் ஏதாவது விளக்கம் தர வேண்டுமானால் தரலாம் என்று இருக்கிறேன். முன்னுரையாக எதுவும் சொல்வதற்கில்லை.

3. அறிக்கை அளித்தல்—தொடர்ச்சி.

(11) சென்னை பால்பண்ணை—பால் வழங்கும் திட்டம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் இப்போது பால்பண்ணை—பால் வழங்கும் திட்டம் பற்றிய கொள்கை விளக்கத்தைப் பேரவையுன்வைப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை பால் பண்ணை—பால் வழங்கும் திட்டம் பற்றி 1968-69-ஆம் ஆண்டுக்கான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை* பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெற வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

* 141-153-ம் பக்கங்களில் III-ம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 25]

5. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(ii) கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம்.

* திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அதனையொட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பாராளுமன்ற முறையை அனுசரித்து நடைபெறுகிற ஜனநாயக அமைப்பில் ஆளும் கட்சி என்று ஒரு கட்சியும், அதற்கு எதிர்த்தரப்பில் அரசு என்ற தேரை ஒழுங்காக நடத்திக் கொண்டு போவதற்கு எதிர்க்கட்சி என்று ஒரு கட்சி அமைப்பையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஆளும் கட்சி அரசு நடத்துகின்ற துறைகளில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்த்தரப்பில் இருக்கக்கூடிய கட்சி நல்ல முறையில் குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் செவ்வனே தம் பணியைச் செய்வதற்கும் உதவியான அமைப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நான் இல்லையென்றே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால், ஆளும் கட்சியினர்களுக்கு அரசாங்க தலைமைச் செயலகச் செயலாளர்கள் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து அவ்வப்போது கொடுக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு எந்தவிதமான புள்ளி விவரங்களும் அளிக்கப்படுவதில்லை. நிதி இலாக்கா தயாரித்தளிக்கிற நிதி நிலைக் குறிப்புகளில் இருந்து சில விவரங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அந்த அந்த இலாக்கா செயலாளர்களிடம் சென்று கேட்கலாம் என்றால் அவர்களால் உதவி செய்வதற்கு முடியாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் இருக்கின்றன. அன்றாடச் சட்டப்பேரவை நிகழ்ச்சிகளினால் அவர்களுக்கு ஓய்வு இல்லை. ஆகவே எங்களுக்கு அவர்களிடம் சென்று விளக்கம் பெற வாய்ப்பில்லை. ஆகவே சட்ட மன்றம் நடக்கிற காலத்தில் எங்களுக்கு உதவி செய்கிற தனி அமைப்பினை அரசு அமைத்துத் தரவேண்டும், அப்போதுதான் வேண்டிய நேரத்தில் தக்க விளக்கத்தைப்பெற்று நாங்கள் சரியான முறையில் பணியாற்ற உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சட்ட மன்றத் துறையில் பணியாற்றுகிற செயலாளர், உதவிச் செயலாளர்கள், மற்றும் உள்ள அலுவலர்கள் எல்லோரும் மிகவும் அன்புடன் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை நடத்துகிறார்கள். நாங்கள் கேள்விகள் அனுப்பியவுடனேயே நம்பர் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டதாக எங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் இலாக்காக்களில் இருந்து அவற்றுக்குப் பதில்

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 மார்ச் 25]

அனுப்புவதில்தான் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. அதற்கு உதாரணமாக இன்று காலை யில் ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்த மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்களே கூறினார்கள். கோவையில் உள்ள தானிய விநியோகக் கடைகளுக்குச் சென்று வந்து எத்தனையோ நாட்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கேள்வி வருகிறது என்றார்கள். இப்படிக்கேள்வி கொடுத்து ஓராண்டுக்கு மேலாகியும் பதில் வரக் காலதாமதமாகிறது. உண்மையிலேயே மிகவும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினைபற்றிக் கேள்விகள் கேட்கின்ற பொழுது அக்கேள்விகளை வெகு கீக்கிரமாக எண்ணிட்டு பதிவுசெய்து இந்த அவையில் வைக்கவேண்டும்; இதிலே காலதாமதம் என்ற குறையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் 1967-68-க்கு 5.05 இலட்சம் என்று ஒதுக்கப்பட்டு இப்பொழுது அது 8.40 இலட்சமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக 3 இலட்சம் ரூபாய் 1967-68-ல் செலவாகியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். டிராவலிங் அலவன்ஸில் 1967-68-க்கு 1 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இப்பொழுது 1 இலட்சத்து 22 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. மேலும் மற்ற (அதர்) அலவன்ஸஸ் என்ற தலைப்பின்கீழ் 1967-68-ல் 37 ஆயிரம் என்று ஒதுக்கீடு செய்து 59 ஆயிரம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1968-69-க்காக அதர் அலவன்ஸஸ் என்ற தலைப்பில் 6 இலட்சத்து 63 ஆயிரம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக அமைச்சர்கள் அதிகமாக சம்பளம் வாங்கவில்லையென்றாலும் பாதிச் சம்பளம்தான் வாங்குகிறார்கள் என்ற உண்மை நிலை இருந்தாலும் கூட, செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். டிராவலிங் அலவன்ஸஸ் என்ற தலைப்பில் 1 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டு அதற்கு 1 இலட்சத்து 22 ஆயிரம் என்று செலவாகியிருக்கிறது. எனவே சிக்கன நடவடிக்கைகளைச் செம்மையாகச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கின்ற ஒரு அரசு தங்களுடைய செலவுகளைக் குறைத்துக் காண்பிக்கவில்லையே என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1967-68-ல் கார்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 30 ஆயிரம், ஆனால் 2 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. 1968-69-லே 57 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய கார்களில் செல்லுகிறார்கள் அமைச்சர்கள் என்று பொதுமக்கள் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் செலவு என்னவோ அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விமன் வெல்லிப்பேர் என்ற வகையில் இந்த வருடம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்ட வில்லையென்பதை அரசினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விலைவாசிகள் குறைப்புக்காக அமைக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டி தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டை அரசுக்குக் கொடுத்து விட்டதா? கொடுத்திருக்குமானால் இந்த மாமன்றத்திலே இத்தொடர் கூட்டத்திலேயே அதை வைத்திருக்கலாமே, ஏன் வைக்கவில்லை, அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. டி. மார்டின]

மேலும், சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை அந்த அந்த உறுப்பினர்கள் கைவசம் உடனே கொடுக்கமுடியாத காரணத்தால் டேப் ரிக்கார்ட் செய்து நடவடிக்கைகளையெல்லாம் நடப்பது போன்று அப்படியே எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிற்சில சமயங்களில் சபை நடவடிக்கைகள் என்ன நடந்தது என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால் மறுநாள் பேச்சுக்கள் வைக்கப்பட்டால் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அந்த நிலைமைத் தற்சமயம் இல்லாத காரணத்தாலே சட்டசபை நடவடிக்கைகளை டேப் ரிக்கார்ட் செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இதைப்பற்றி கடந்த ஆட்சி காலத்தில் எதிர்க்கட்சியாக தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் இருந்தபொழுது குறிப்பாக திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் இந்தச் சபையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று அவர்கள் ஆளுநர் கட்சியிலே இருக்கிற காரணத்தாலே அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறி டேப் ரிக்கார்ட் சிஸ்டத்தைக் கொண்டுவருவது நல்லது. அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலிருந்தபொழுது கூறியவர்கள் இப்பொழுது ஆளுநர்கட்சியில் இருக்கிற நிலைமையைப் பயன்படுத்தி இந்த சிஸ்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும்.

அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற முறைப்படி இயங்கி வருகிறது. இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரிவிலேஜஸ், உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரிவிலேஜஸ், இந்த மாமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கமிட்டிகளுக்கு இருக்கிற பிரிவிலேஜஸ் இவை போன்றவை இன்னும் 'கோடிபை' ஆகாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நாம் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற விதிமுறைகளைக் கூட 26-1-1950 வரைக்கும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் எந்த விதமான பிரிவிலேஜஸ் எந்தவிதமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றனவோ அதைத்தான் நாம் கடைபிடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய கான்ப்ரெடிட்டேஷனில் ஆர்டிக்கிள் 194-ல் குறிப்பாக சட்டசபையைப் பொறுத்த வரையில் கூறியிருக்கிறது. ஆனால் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பொதுவாக இந்த நாட்டின் பிரஜை தேடிப் படிப்பது எளிதான காரியமல்ல. பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளில் எந்த எந்த பிரிவிலேஜஸ் 1950-க்கு முன் லண்டனில் நிர்ணயம் செய்தார்கள், எதை விட்டு விட்டார்கள், எதை நடைமுறையில் இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விளக்கம் பொதுமக்கள் மத்தியில் இல்லை. இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களுக்கும் அவற்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஸ்டிரே இன்ஸ்டன்ஸஸ் ஆப் கேஸஸ் சிற்சில சமயங்களில் எழுப்பப்பட்டு கேஸ்களுக்கு பாராளுமன்றத் தீர்ப்பினையொட்டி முடிவு வழங்கப்படுகிறது. ஸ்டிரே இன்ஸ்டன்ஸஸ் ஆப் கேஸஸ் பற்றி ஒரு சட்டம் (லா), ஒரு அமைப்பு முறையில், உண்டாக்கப்பட்டு இன்னும் விதிமுறைகள் அமையப் பெறாமல் இருக்கிறது.

[திரு. டி. மாந்தின்]

[1968 மார்ச் 25]

பொதுமக்கள், சபையின் கண்ணியத்தையும், உறுப்பினர்களுடைய பிரிவிலேஜஸையும் சபாநாயகருடைய பிரிவிலேஜஸையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் ஆர்ட்டிகிள் 19 என்ற விதியில் மிகவும் தெளிவாக

'Protection of certain rights re-freedom of speech'.

'All citizens shall have the right to freedom of speech and expression'.

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது பேச்சு சுதந்திரத்தை அரசியல் சட்டம் பொதுமக்களுக்கு அளித்திருக்கிறது. ஆர்ட்டிகிள் 194 மெம்பர்களுக்கு பேச்சு சுதந்திரத்தை அவையில் கொடுத்திருக்கிறது. பேச்சு சுதந்திரம், எழுத்து மூலமாக வடிவமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சுதந்திரம் எந்தவிதமாகக் குறையும் என்பதைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே விவாதித்து அதற்காக பிரிவிலேஜஸ் பற்றி ஒரு லா. எனாக்ட் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆர்ட்டிகிள் 194-இல் தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

'Powers, Privileges and Immunities of State Legislatures and their Members'.

'194 (1) Subject to the provisions of the Constitution and to the rules and standing orders regulating the procedure of the Legislature, there shall be freedom of speech in the Legislature of every State.'

(2) No member of the Legislature of a State shall be liable to any proceedings in any Court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or any committee thereof, and no person shall be so liable in respect of the publication by or under the authority of a House of such a Legislature of any report, paper, votes or proceedings.

(3) In other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and, until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its members and committees, at the commencement of this Constitution.

(4) The provisions of clauses (1), (2) and (3) shall apply in relation to persons who by virtue of this Constitution have the right to speak in, and otherwise to take part in the proceedings of, a House of the Legislature of a State or any committee thereof as they apply in relation to members of that Legislature.'

இந்த ஆர்ட்டிகிள் 194(3) இல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறபடி இந்த லெஜிஸ்லேச்சர் தனக்குண்டான பிரிவிலேஜஸ், பவர்ஸ் இவை பற்றி விளக்கமான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. டி. மார்க்ஷன்]

மேலும் அதற்கான விளக்கமும் அரசியல் சட்டத்தில் ஷெட்யூல் 7— entry 39-ல் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

‘ Powers, privileges and immunities of the Legislative Assembly and of the members and the committees thereof and, if there is a Legislative Council, of that Council and of the members and the committees thereof; enforcement of attendance of persons for giving evidence or producing documents before committees of the Legislature of the State. ’

எனவே, அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ‘ மான்டேட்டரி டியூட்டி ’ படிக்கு நம்முடைய அசெம்பிளி சட்ட வடிவத்தைக் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அமைச்சரவையைப் பற்றிப் பொதுமக்கள் மத்தியில் கட்சி சார்பாக நடக்கிறார்கள் என்ற பரவலான குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக, பத்திரிகைகளுக்கு அரசாங்க விளம்பரங்களைக் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரை பழைய அரசாங்கம் சில பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுத்து வந்த விளம்பரங்கள் இந்த அரசாங்கத்தால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, நெல்லை மாவட்டத்திலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், இராமநாத புரம், மதுரை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களிலும் அதிகமான மக்களால் படிக்கப்படுகின்ற தினமலர் பத்திரிகைக்குக் கொடுக்கப் பட்டு வந்த விளம்பரங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ‘ தமிழ் நாடு ’ என்ற தனித் தமிழிலே மதுரையிலிருந்து வெளி வருகின்ற பத்திரிகைக்கு சர்க்கார் விளம்பரங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்தாற்போல், கோவையில் இருந்து வெளிவரும் ‘ நவ இந்தியா ’ பத்திரிகைக்கு விளம்பரங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னையிலிருந்து வரும் ‘ நவசக்தி ’ பத்திரிகைக்கும் சர்க்கார் விளம்பரங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பத்திரிகை முன்பு ஜெயிலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்ததும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தினமணி, மித்திரன், நவ மணி போன்ற பத்திரிகைகளுக்குப் பெயரளவுக்கு விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்ற நிலையிலே, தினத்தந்தி, மாலை முரசு, முரசொலி, நம் நாடு, மாலை மணி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு அதிகமான அளவில் அரசாங்க விளம்பரங்கள் தரப்படுகின்றன. இவ்வாறு பத்திரிகைகளுக்கு சர்க்கார் விளம்பரங்கள் கொடுக்கும் போது அதற்கான தொகையை வரிப் பணத்திலிருந்துதான் கொடுக்கிறது. அரசு இவ்வாறு விளம்பரங்களைக் கொடுப்பது பற்றிய கொள்கை விளக்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் இந்த இந்த அடிப்படையில்தான் பத்திரிகைகளுக்கு சர்க்கார் விளம்பரங்கள் தரப்படுகின்றன என்பது பற்றிய கொள்கை விளக்கத்தைச் சொன்னால் நல்லதாக இருக்கும்.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 மார்ச் 25]

அமைச்சரவையில் உள்ள அமைச்சர்கள் பிரயாணத்திற்குச் செல்லுகின்ற போது தங்களுடைய கார்களில் தேசியக் கொடியை வைத்துச் செல்லவேண்டும். தேசியக் கொடியை வைத்துச் செல்லும்போது, அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்று சாதாரணப் பொதுமக்களும் அறிந்து கொள்ள முடியும், மற்றவர்களும் அறிந்து கொள்ள முடியும். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களை வரவேற்கிறார்களோ இல்லையோ, ஒரு ஊருக்கு அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் அந்த ஊரில் அமைச்சர்கள் போய்க் கொண்டிருந்தால் காரைப் பொதுமக்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்ள தேசியக் கொடியோடு சென்றால்தான் நலமாக இருக்கும். கட்சிக் கொடியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு செல்லுகிறபோது கழகத்திலுள்ள பிரமுகர்கள் செல்லுகிறார்களோ என்று பொதுமக்கள் நினைக்க வேண்டியதிருக்கும். ஆகவே, அமைச்சர்கள் செல்லும்போது தேசியக் கொடியை வைத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், மாநிலச் சட்டமன்றம் ஆகியவற்றின் கீழ் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களாலும், மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்களாலும் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கும் முகத்தான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் என்னென்ன சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதற்கு இந்த மாமன்றமும், வெளி உலகமும் நல்ல சாட்சிகளாக இருக்கின்றன. கழகம் உள்ளே நுழைகின்ற நேரத்திலே தான் மட்டும் உள்ளே நுழையாமல் தமிழையும் உள்ளே அழைத்துக் கொண்டு வந்தது. அதற்கு நல்ல சாட்சி--மாநில ஆளுநர் தம்முடைய உரையை ஆற்றுகின்ற நேரத்திலே, அவர் அமர்ந்திருந்த இடத்திற்கு எதிரே திருவள்ளுவர் படம் இருக்க, ஆளுநர் அவர்களும் வெண்தாடி உடையவராக இருக்க, இந்த 20-ம் நூற்றாண்டில் ஒரு திருக்குறளைக் கூறி, தமிழுக்கும், தமிழ் உலகத்திற்கும் உரிய சிறப்பைத் தந்தது நாம் எல்லாம் பெருமைபடத் தக்க செய்தியாகும்.

முன்பெல்லாம் சாதாரண ஏழை எளியவர்கள் மகஜர் எழுத வேண்டுமென்றால் ஆங்கிலத்திலேதான் எழுதப்படவேண்டும், ஆங்கிலத்திலே எழுதப்பட்டு அனுப்பப்பட்டால்தான் தனி மதிப்புப் பெறும் என்ற நிலை இருந்தது. 'தமிழக அரசு தலைமைச் செயலகம்' என்று சொல்லப்படுகின்ற இன்று, தமிழ் ஆட்சி நடைபெறுகிற காரணத்தால் எழுதப்படுகின்ற மகஜர்கள் எல்லாம் தமிழிலேயே எழுதப்பட்டு அனுப்பப்படுகின்றன. அந்த அளவுக்கு ஏழை எளியவர்களின் குறைபாடுகளைத் தீர்க்கும் அளவுக்கு ஆட்சியின் செயல் எட்டியிருக்கிறது.

1968 மார்ச் 25] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

(திரு. இராம. அரங்கண்ணல் தலைமை)

எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டாலும் பயணப் படி கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது' என்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியாவிலே இருக்கின்ற 17 மாநிலங்களில் முதல் முதலாகத் துணிச்சலோடு நல்ல எண்ணத்தோடு இந்த மாநில அமைச்சர்கள்தான் தங்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். பக்கத்திலேயுள்ள மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தனி விதிகளை வகுத்துக் கொண்ட நேரத்தில் தமிழக அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டதைப் பற்றி எதிர்த்தரப்பினர் ஒரு வரி பாராட்டாதது மட்டுமல்ல, பயணப்படி அதிகமாகியிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மை என்னவென்றால், நம்முடைய அமைச்சர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் வந்தாக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். எந்தக் கட்சி உறுப்பினர் குற்றம் சாட்டுகிறாரோ அவருடைய கட்சி உறுப்பினர்களே வற்புறுத்தி அழைக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் பத்து அழைப்பிலே ஐந்து அழைப்பையாவது தட்ட முடியாத நிலைமையில் அமைச்சர்கள் இருக்கிற காரணத்தால் கொஞ்சம் பயணப்படி அதிகமாகி இருக்கலாம். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் கோடியில் இருக்கும் திருத்தணி தொகுதிக்கு முதலமைச்சர் அவர்களை திருத்தணி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் வற்புறுத்தி அழைத்துச் சென்றார் என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு குறிப்பாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் அணுகி வரும் முறை எல்லோருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டக் கூடிய அளவிலேயே இருக்கின்றன. கோவை மில் தொழிலாளர் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, மாணவர் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, சம்பந்தப்பட்டவர்களை நேரடியாக அழைத்து இரவெல்லாம் கண்விழித்து அவர்களுடன் கலந்து பேசி நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக உரிய யோசனைகளையும், வழிவகைகளையும் காட்டுகின்ற காரணத்தால் அந்தப் பிரச்சினைகள் நல்ல முறையில் முடிவதோடு சமூகமான ஆட்சி முறைக்கு வழி கோலுவதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை உணர முடிகிறது. ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் கூறியுள்ளது போல் இந்தியாவிலுள்ள மற்ற எல்லா மாநிலங்களைக் காட்டிலும் தமிழகத்திலேதான் குழப்பம் இல்லாத முறையில் சீரிய ஆட்சி அறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பற்றி மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் கூட, மத்திய அமைச்சர்கள் கூடப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். அதற்கு முக்கியமாக உள்ள ஒரு சில காரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1968 மார்ச் 25]

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்குப் பிரச்சினையிலே மிகவும் ஆணித்தரமாக இருக்கிற காரணத்தால் மற்றவர்கள் எல்லாம் போற்றுகிறார்கள். மதுவிலக்கிலிருந்து விதிவிலக்கு வேண்டுமென்று மற்றவர்கள் சட்டம் செய்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நம்முடைய மாநில முதல்வர் அவர்கள் துணிவோடு மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருப்பதை உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு மிகப் பெரிய அளவில் குடிசைகள் எரிக்கப்பட்டன. எரிந்த குடிசைகளுக்கு என்ன பரிகாரம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி எரியாத எடுகளைக் கட்டித் தருவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதே போல் மாணவர்கள் இங்குமங்கும் சில செயல்களில் ஈடுபட்ட நேரத்தில், மத்திய ஆட்சியை எதிர்த்து சில கிளர்ச்சிகளைச் செய்கிறோம் என்று சொன்ன நேரத்தில், சேதங்கள் நேருமோ என்று அஞ்சிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், குழப்பங்கள் ஏற்படாதா என்று சில பேர் நினைத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாப் பகுதி மாணவர்களையும் அழைத்து உரையாடி சமாதானம் சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல், நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக ஜனவரி மாதம் 23-ம் தேதி சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டி நல்ல ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி தமிழகத்தில் அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்கியதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சர்கள் செல்லுகின்ற நேரத்தில் ஜனநாயக முறையில் கறுப்புக்கொடி காட்டுவது முறையானது என்று சில உறுப்பினர்கள் கூறியதால் நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். முன்பெல்லாம் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதில் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, எப்போது காட்டப்பட வேண்டும், யார் யார் காட்டுகிறார்கள், எந்தெந்த நேரத்தில் காட்டப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பகிரங்கமாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்கும், பத்திரிகைகளுக்கும் அறிவித்த பிறகுதான் காட்டப்பட்டு வந்தது.

ஆனால் அண்மையில் நம் அமைச்சர்கள் செல்லும் பகுதிகளில் எல்லாம் நீண்ட நெடிய கொம்புகளை எடுத்துக் கொண்டு, முனையில் ஒரு சிறிய கொடியைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கொம்புகளோடு வருகிறார்களா அல்லது கொடிகளோடு வருகிறார்களா என்று தெரியாத விதத்தில் ஒரு புதிய ஜனநாயக வழியை இப்போது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள். இது எங்கு போய் முடியுமோ என்றதொரு சூழ்நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை எதிர்க்க கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது அமைச்சர்களின் ஆதரவாளர்கள்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

களும் நீண்ட கழிகளோடும், கம்புகளோடும் எதிரே வந்தால் சண்டைப் படக் காட்சிகளில் வரும் காட்சிபோல் உருவாகுமே என்ற பயத்தால் இந்த வழியில் இனிமேலாவது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் செயல்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்றும், அந்தப் பாதையில் செல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் ஒரு முக்கியமான முடிவைப் பிறப்பித்தது. முன்பெல்லாம் ஒரு அமைச்சர் ஒரு மாவட்டத்திற்குப் போனால் எல்லாப் பரிவாரங்களும் உடனே வர வேண்டுமென்ற ஒரு சம்பிரதாய முறை இருந்து வந்தது. ஆனால் நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாட்டமாக அறிவித்தார்கள், அமைச்சர்கள் போனால் கலெக்டர், டி.ஆர்.ஓ., ஆர்.டி.ஓ., சப்-கலெக்டர், எஸ்.பி., டி.எஸ்.பி. இவர்கள் எல்லாம் வரவேண்டிய தில்லை, நாங்கள் விரும்பினால் அவர்களை அழைத்துப் பேசுவோம் என்றதொரு உத்தரவையனுப்பிய காரணத்தினால் அதிகாரிகள் அவரவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மக்கள் மத்தியில் அமைச்சர்கள் சென்று பிரச்சினைகளை அறிந்துகொண்டு அவற்றைத் தீர்க்கவேண்டிய முறையில் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு நம் சட்டமன்றத்தில் வெளியிடப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம்தான் வரியில்லாமல் வெளியிடப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டமாகும். அனாவும் ஒரு உபரி பட்ஜெட்டாகவும் இருந்தது என்பதை நினைவுபடுத்தி மற்றவர்கள் அதைப் பாராட்டுவதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, வரப்போகிற இலங்கை அகதிகளுக்காக முதலமைச்சர் 'அவர்கள் இப்போதே சிரிய திட்டங்களை மேற்கொண்டு அதற்கென்று தனி அலுவலர்களை நியமித்து வேண்டிய பரிகாரங்களைத் தேடுவதையும் இந்த நேரத்தில் நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படி நல்லமுறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நம் முதலமைச்சர் அவர்களை மேலை நாடுகள் இப்போது அழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அமெரிக்க பஸ்கலைக்கழகம் அவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுத்து சிறப்பிக்கிற காட்சியை பார்க்கிற போது உண்மையில் நாம் பூரிப்படைகிறோம்.

மற்ற அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் என்று கழகத் தோழர்கள் பாராட்டுவார்கள். அவர்கள் பதவியேற்ற பின்னர் கணிசமானதொரு தொகையை கல்விக்காக ஒதுக்க வாதாடி இன்று பல்வேறு

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1968 மார்ச் 25]

கல்லூரிகள், பள்ளிகள் இவற்றை நிறுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, தமிழ், பல்கலைக்கழகத்தில் துழையவேண்டும் என்ற முறையில் காரண காரியத்தோடு அவர்கள் செயலாற்றிக் கொண்டு வருவது மிகவும் சிறப்புடையதாகவிருக்கிறது.

பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்காங்கு கருத் தரங்குகள் நடத்தியும், மாநாடுகள் நடத்தியும், தொழிலாளர் மாநாடுகள் நடத்தியும் சீரிய முறையில் சீரமைப்பு செய்து வருவதோடு, போக்குவரத்துத் துறை நட்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்ததை, 61 இலட்சம் ரூபாயில் நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்ததை, கணிசமான அளவிற்கு, 38 இலட்சம் அளவிற்குக் குறைத்து அவற்றை ஓட்டுகிற அளவில் அவர்கள் பணி பாராட்டும் முறையில் இருக்கிறது.

உணவு அமைச்சர் அவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று உணவுத்துறையில் ஒரு சீரான நிலையை உருவாக்கி, எங்கும் பட்டினி இல்லை, எங்கும் உணவு கிடைக்காத நிலை இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்கி என் பகுதியில் ஒரு படி அரிசி ரூ. 1.5, ரூ. 1.10 காசுக்கு கிடைக்கிற அளவிற்கு விலை குறைந்து இன்னும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி எங்குமே கிடைக்கும் என்ற சூழ் நிலையை உருவாக்கியிருப்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்து, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உழைப்பின் காரணமாக இன்றையதினம் பல சீரிய காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் கூப்பிட்டு கட்சி சார்பில்லாமல் கருத்தரங்குகள் நடத்தி அவர்கள் யோசனைகளை எல்லாம் கேட்டு வருகிறார்கள். உரத்தட்டுப்பாடு இல்லாமல் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஹரிஜன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்வது மட்டுமல்ல, சீரிய பரிசுத் திட்டங்கள் மூலமாக ஆங்காங்குள்ள முக்கிய பிரதிநிதிகளையெல்லாம் அழைத்து உண்மையான தீண்டாமை ஒழிப்பு என்ற வகையில் காரியங்கள் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் செம்மையான முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

சட்ட-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களது அறையில் எந்த நேரத்திலும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், தொழிலாளர்கள் அவரை 'கேரோ' செய்வது போல் சூழ்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது எந்த அளவிற்கு அவர்களது சீரிய பணி இருக்கிறது என்பதைக் காண முடிகிறது.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

மருத்துவத் துறை அமைச்சர் அவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் திடீர் சோதனைகள் மூலமும், நல்ல கண்காணிப்பின் மூலமும் மருத்துவத்துறை நல்லமுறையில் செயல்படவேண்டுமென்று தன் பணியை ஆற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து எதிர்காலத்தில் நல்லதொரு ஊராட்சித் துறையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற ரீதியில் ஜனநாயக ரீதியில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர் பொறுப்பேற்ற பிறகு கதர் விற்பனை கூட அதிகப்பட்டிருப்பது, எதையும் நான் செய்து காட்டமுடியும் என்ற ரீதியில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

மொத்தத்தில் நம் சட்டமன்றத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நம் சட்டமன்றத்தில்தான் கட்சி விட்டு கட்சி மாறும், எதிர்பாய்ச்சல் இல்லாமல், ஒருவருக்கொருவர் பூசல் இல்லாமல் நல்லமுறையில் சீரிய முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். திரு. மார்டின் அவர்கள் விதியைத் திருத்தவேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். நம் அரசியல் சட்டத்திற்குட்பட்ட அளவில் நாம் எப்படியெல்லாம் விதிகளைத் திருத்தமுடியுமோ அதற்குரிய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள். அக்குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக நானும் பலமுறை இடம் பெற்றிருக்கிறேன். ஆகவே அதில் நமக்கு வேண்டிய திருத்தங்களை நாம் மேற்கொள்ளமுடியும் என்று கூறிக் கொண்டு, நமது சட்டமன்றம் ஒரு ஜனநாயகக் கோவிலாக இருக்கிறது, அந்த மரபை மேலும் மேலும் நிலைநாட்டுவோம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இராம. அரங்கண்ணல்) : மொத்தம் 16 உறுப்பினர்கள் பேசவிருக்கிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் பேசுகிற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் ஏழு நிமிடங்களுக்குள் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள 6, 8 எண்ணுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது சில கருத்துகளை கூற விரும்புகிறேன். இங்கு அமைச்சர்கள், சட்டசபை போன்ற மானியங்களின் மீது எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் அதிகப்படி செலவாகிறது, சிக்கனம் கையாளப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையே. அமைச்சர்கள் பதவி ஏற்றவுடன் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக தங்கள் சம்பளத்தைப் பாதியாகக் குறைத்துக் கொண்டது பாராட்டத் தக்கது. எல்லோரும் அதை வரவேற்றார்கள். அதோடு ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தங்கள் துணையாளர்களாக

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

[1968 மார்ச் 25]

ஒவ்வொரு கெஸ்ட்டெட் பி.ஏ. இருக்கவேண்டுமென்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை ஓரளவு குறைத்துக் கொண்டாலும் அமைச்சர்கள் இலாகாக்களில் ஓரளவு கணிசமாக செலவு அதிகமாயிற்று. எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் கெஸ்ட்டெட் பி.ஏ.க்கள் வேண்டுமா என்பதுபற்றி அமைச்சரவை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வது நல்லது. அது அவசியந்தானால், அந்தச் செலவு அவசியமா என்று பார்க்கும்போது அதற்கு அவசியம் இல்லாமல் கூட இருக்கலாம். முதலமைச்சர் அவர்களுக்குள்ள வேலைப் பளுவை முன்னிட்டு அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு கெஸ்ட்டெட் பி.ஏ. இருந்தால் போதாதா என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அமைச்சர்களின் சுற்றுலாவிற்கு, செலவு அதிகமாகி இருக்கிறது. அமைச்சர்களை அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருந்து அழைக்கிறார்கள், போகவேண்டும் என்பது உண்மைதான். இருந்தாலும், ஒரே மாவட்டத்திற்கு அமைச்சர்கள் திரும்பத் திரும்ப ஒரு மாதத்தில் பலமுறை டீர் செய்கிறார்கள். இது வேண்டுமா என்பதுபற்றி சிந்திக்கவேண்டும். ஒரு திங்களில் ஒரு முறை ஒரு மாவட்டத்தில் டீர் செய்தால் போதாதா என்று யோசிக்கவேண்டும். ஒரு மாவட்டத்திலேயே வாரத்திற்கு வாரம் டீர் செய்யவேண்டுமா என்பது பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். திருமணங்கள் என்றால் அமைச்சர்கள் குழுவே அப்படியே ஒரு கூட்டமாகச் செல்வது என்ற நியதியிருக்கிறது. அவற்றிற்கு பயணப்படி வாங்குகிறார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இங்கு அமைச்சர்கள் தலைமையகம் இருக்கிறது. இங்கு நடக்கும் திருமணங்களுக்கு எல்லா அமைச்சர்களும் போகலாம். அமைச்சர்கள் குழு வேண்டுமானாலும் போகலாம். ஆனால் வெளியிடங்களில், தூரத்து மாவட்டங்களில் நடக்கும் திருமணங்களுக்குக் கூட போவது என்றால் அது சொந்த முறையிலா அல்லது அமைச்சர் என்ற முறையிலா என்பது குறித்து ஒரு வழி வகுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக சுற்றுலாக் காலத்தில் நேரிடையாக பைசல் செய்கிற காரியங்கள் மிக அதிகமாக இருக்கலாம். ஆகவே ஒரு இடத்திற்குப் போனால் அவர்கள் ஒருவரின் விருந்தினராகவோ அல்லது கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களின் வீடுகளில் இருந்தாலும் ஒரு பொது மாளிகை, அல்லது சுற்றுலா பயணிகள் விடுதிகளில் தங்கி விண்ணப்பங்கள், முறையீடுகள் இவற்றைக் கேட்பது என்ற ஒரு சம்பிரதாயத்தை வைத்துக் கொள்வது நலம்.

அதேபோன்று, சென்ற ஆண்டு சட்டப்பேரவை கூடிய நாட்கள் மிகவும் குறைவு. மற்ற முன்னைய வருஷங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய சரிபாதியாக ஆகிவிட்டது என்று கூறலாம். சபை கூடித்தான் மாநிலத்தின் அத்தனை பிரச்சனைகளையும் அலசிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

சபை கூடும் நாட்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். 4 மாதம் 5 மாதம் இடைவெளி என்றில்லாமல் அடிக்கடி கூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மாதாமாதம் முடியாவிட்டாலும்கூட 3 மாதத் திற்கு ஒரு முறையாவது கூடுமென்ற நிலையிருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அதேபோல் கேள்விகள் கேட்பதில் சட்டசபை கூடுமென்று எதிர்பார்த்து கேள்விகள் கேட்கப்படும் நேரத்தில் 'ப்ரோரோக்' செய்யப்பட்டு 'லாப்ஸ்' ஆகி 'ரென்யூவல்'-க்கு கொடுக்கப்படும் கேள்விகளுக்கும் பதில் அளிக்கப்படாமலோ அல்லது பதில் அளிக்க மிகத்தாமதமோ ஏற்பட்டு விடுகிறது. 'ப்ரோரோக்' செய்யப்பட்டாலும்கூட முன்னால் கொடுக்கப்பட்ட கேள்விகள் சபை முன் வராமல் காத்திருந்தால் அந்தக் கேள்விகள் 'லாப்ஸ்' ஆகாது இந்தச் சபைக்கு வரக்கூடிய நிலைமையில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இங்கே பணி செய்யும் சட்டப் பேரவை செயலகம் மிகத் திறமையாக வேலை செய்து வருகிறது. ஆனால் கூட்ட காலங்களில், சில வேளைகளில் நாம் மாலை வேளைகளிலும் கூடும்படியிருக்கிறது. முன்கூட்டியே எதிர்பார்க்க முடியாத நிலைமையில் சிலநாட்களில் மாலை வேளைகளில் கூட வேண்டி வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் சாதாரணமாக மின் ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் மின்சார இலாகாவினர், மற்றும் காவல்துறையில் உள்ளவர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ்-ம், கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸும் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது காலை 7 மணியிலிருந்து சில நாட்களில் மாலை 7 மணி வரையிலும் காத்திருந்தாலும் சாதாரணமாக அவர்களுக்கிருக்கின்ற சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் தங்களுடைய செலவைச் சரிக்கட்டிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே காவல்துறை ஊழியர்கள் போன்றவர்களுக்கும், 'எலெக்ட்ரிஷியன்' போன்றவர்களுக்கும் 'கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ்' கொடுப்பது மிக நன்றாகயிருக்கும், முறையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இங்கே இருக்கும் அத்தனை சிப்பந்திகளும் சட்டசபை கூடும் காலத்திலே திறம்பட பணியாற்ற வேண்டுமென்று ஒரே முறையான நிலை இருக்க வேண்டுமென்று ஒத்துக்கொள்கிறோம் . . . (மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, இன்றைய மானியக் கோரிக்கைகளாகிய சட்டமன்றம், மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் ஆகிய கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்றம் ஜனநாயகத்தின் முக்கிய கண்களாக விளங்குகின்றன. சட்டமன்றப் பேரவை, சட்டமன்ற மேலவை என்ற

[திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

[1968 மார்ச் 25]

இரண்டு அமைப்புகளாக இந்த சட்டமன்றத் துறையிலேயிருக்கின்ற பிரதிநிதிகள் பங்கு கொண்டு ஜனநாயகத்தின் காவலர்களாக விளங்கி வருகிறார்கள். அத்தகைய ஒரு சிரிய அமைப்பைப் பெற்றிருக்கும் சட்டமன்றத்துறைக்கு ஏறத்தாழ 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதற்கு இங்கே மானியக் கோரிக்கையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு செலவு செய்து மக்களினுடைய நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களும், மேலவை உறுப்பினர்களும் இங்கே வந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தந்தத் தொகுதியின் நிலையையும், மக்களின் பொதுப்படையான பிரச்சினைகளையும் இவர்கள் இங்கே வந்து சொல்ல வாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய சட்டமன்றத் துறை மிக அத்தியாவசியமானது. அந்த முறையில் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஓரளவு நல்ல வசதியும், வாய்ப்பும் ஏற்படுத்தித் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் ஓரளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சட்டமன்றத்திலே மக்களின் பிரச்சினையைப் பேசுவதற்கும், அமைச்சர்களிடத்திலே தெரிவித்து காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் வாய்ப்பாக இது விளங்குகிறது. அந்த அளவிலே இந்தச் சட்டமன்றம் ஜனநாயகத்தின் கண்களாக விளங்குகிறது. அத்தகைய சட்டமன்றத் துறையிலே அதிகப்படியாகச் செலவாகிறதே என்று சொல்லி அதை நாம் விட்டுவிட முடியாது. நம் முடைய தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு அமைச்சர்களைக் காண்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் நிரம்ப ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதென்றால் அது பெரிய காரியமாக, முடியாத காரியமாக இருந்து வந்தது. இன்று சாதாரண மக்கள் எளிதிலே அமைச்சரை அணுகி அவரிடத்திலே நல்ல முறையிலே கருத்துகளைத் தெரிவித்து அவரது அன்பையும், ஆதரவையும் பெற வழிவகைகளைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் அமைச்சர்களைப் போய்ப் பார்த்தால் ஏதாவது எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் போ, நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று மிகவும் கோபக்கணையோடு கூட சொல்லக் கூடிய அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் நம் முடைய அமைச்சர்கள் மிகவும் எளிய குடும்பத்திலே நடுத்தரக் குடும்பத்திலே பிறந்து வந்திருப்பதால் அவர்கள் நல்லமுறையிலே மக்களின் பிரச்சினைகளை நன்குணர்ந்து பணியாற்றுகிறார்கள். உறுப்பினர்களின் மரியாதைக்குக் குந்தகமில்லாமலும், உறுப்பினர்களோடு நல்லமுறையிலே, அன்போடும், ஆதரவோடும் கலந்துரையாடி பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தம்முடைய அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். முன்பெல்லாம் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த அமைச்சர்களின் கணக்கை விட தம்முடைய

1968 மார்ச் 25] [திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த செலவு அதிகம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. மக்களிடத்திலே அதிகத் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, அதைப் பாராட்டி இது ஜனநாயகத்திற்குத் தேவையான செலவு என்று சொல்லி இந்த அளவோடு முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : சட்டசபைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக்கோரிக்கைகளின்மீது பின்வரும் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் இலாக்காக்கள் தாங்கள் பரிசீலனை செய்யக் கூடிய அறிக்கைகளை மிகவும் தாமதப்படுத்துவதைத் தவிர்த்து, சுருங்கிய காலத்திலே அந்த இலாக்காக்கள் பரிசீலனை செய்து கொடுத்தால் நம்முடைய வேலைகள் பயனளிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது பலவிடங்களில் அரசாங்கத்தினால் நடத்தப் படுகின்ற பல்வேறு நிலையங்கள் இருப்பதை அறிகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையங்களுக்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்பி, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கு விஜயம் செய்யும்பொழுது அங்குள்ள அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்த நிலையங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கவும், அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும் நலமாகவிருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் சிரமமாகயிருந்தாலும்கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதில் அக்கறை காட்டுகிறோம். உதாரணமாக இப்பொழுது இந்த விவசாயத்துறையிலே “இன்டென்ஸிவ் கேட்டில் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம்” அமலில் இருக்கிற மதுரை கோயம்பத்தூர், செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் 300 “ஃபுல் அட்டெண்டர்ஸ்”-களை நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட நிலையிருக்கிறது. விவசாய அமைச்சரவர்கள் பார்த்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் 3 வருஷம் சர்வீஸிலிருந்தவர்கள், மிகவும் சாதாரணமான ஊழியர்கள். அவர்கள் வேலையிறுந்ததால் அவர்களது குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுத்து அவர்களது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இந்த நிர்வாக மொழி தமிழாக வேண்டுமென்பது பற்றியும், சட்டமியற்ற மொழி தமிழில் இருக்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் எனக்கு ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. இன்றைக்கு நான், இந்த சட்டங்களை திருத்துவதற்கு

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 மார்ச் 25]

தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு திருத்தத்தை தமிழில் கொடுத்தேன். அதற்கு சட்டமன்ற இலாகாவிடமிருந்து வந்த பதில் என்ன வென்றால், சட்டங்கள் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதனால், திருத்தங்களையும் ஆங்கிலத்தில்தான் கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றிய நோட்டீஸை மட்டும் தமிழிலே ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் திருத்தங்கள் ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அதை எனக்கே திருப்பி அனுப்பி, நான் அதை மொழி பெயர்த்து ஆங்கிலத்திலே கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு தமிழ் நாடு சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடைபெற வேண்டுமென்று இன்று நிறைய உறுப்பினர்கள் நினைக்கும்போது, தேவையான வசதிகளை, சட்டங்களைத் தமிழிலே இயற்றுவதற்குரிய வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டங்கள் தமிழில் இருந்தால்தான் திருத்தங்களையும் தமிழில் கொடுக்க முடியும். இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களிலே அவரவர்கள் தாய்மொழியில் சட்டங்கள் இயற்றுகிறார்கள். குறிப்பாக, இந்தி பேசக்கூடிய மாநிலங்களிலே அவர்கள் இந்தியிலேதான் சட்டம் இயற்றுகிறார்கள், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஆகவே, நாம் இன்றைக்குத் தமிழிலே இயற்றுவதற்குக் கால தாமதம் செய்வோமானால் அதனால் பாதகம்தான் ஏற்படும். அவர்கள் இந்தியிலே இயற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள், நாம் மட்டும் ஆங்கிலத்திலே இயற்றிக்கொண்டிருப்போம். அது நம்முடைய மொழி வளர்ச்சிக்கோ, அல்லது மொழி சமத்துவத்திற்கோ உதவியாக இருக்காது. ஆகவே, சட்டங்களைத் தமிழில் இயற்றுவதற்கு ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இதற்காகவே அபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிட்டி என்றும் அபிஷியல் லாங்குவேஜஸ் கமிஷன் என்றும், மொழி பெயர்ப்புக்காக டிரைக்டர் ஆப் டிரான்ஸ்லேஷன்ஸ் என்றும் இன்னும் பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சில பிரசுர கர்த்தாக்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காகத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்திலே பல உப குழுக்கள் இருக்கின்றன. அதே போல சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளையும் தமிழிலேயே நடத்துவதற்கு சட்டம் இயற்று வதற்கு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவது போன்றவைகளைத் தமிழிலேயே நடத்துவதற்கு—ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்தோ, தனிப்பட்ட மனிதர்களிடமிருந்தோ அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய கடிதங்கள், புகார்கள் போன்றவைகளுக்குச் சில சமயங்களிலேதான் பதில் கிடைக்கிறது. மாநில ரீதியிலே இருக்கின்றவர்கள் இந்த செயலகத்திற்குக் கடிதங்கள் போடும் பொழுது, புகார்கள் கொடுக்கும் பொழுது உடனே அவர்களுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று குறிப்பிட்டு பதில் அளிக்கவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கடிதங்கள் போட்டால், கடிதம் வந்தது என்ற முதல் பதில்தான் வருகிறது. இதிலே என்ன முடிவு எடுக்கப்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

பட்டது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது—தெரிய வாய்ப்பில்லை. நாங்கள் நூற்றுக்கணக்கான பிரச்சனைகளைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம். அந்தப் பிரச்சனைகளின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது தெரிந்தால் தான், திராத பிரச்சனைகளுக்கு என்ன நடவடிக்கை, என்ன பரிகாரம் எடுக்க முடியும் என்பதை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளை, முடிவுகளை எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

அதே போல், இன்றைக்கு பி.டபிள்யூ.டி.. இலாகாவிலே சீரிணைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தகவல் கொடுக்கப் பட்டது. அதே போல் ஒவ்வொரு அதிகாரிகளுடைய அதிகார வரம்புகளைப்பற்றி, அவர்களுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி, இன்னின்ன காரியங்களை இவர்களால் தீர்க்கமுடியும் என்பதைப்பற்றி, ஒரு பட்டியலை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் குறிப்பாகப் பொதுமக்களுக்கும் கொடுத்தால் பல பிரச்சனைகளை இன்றைக்கு நாம் தீர்க்கமுடியும். இப்பொழுதிருக்கிற காலதாமதத்தை நாம் மாற்றமுடியும். ஒரு காரியத்தைப்பற்றி இந்த கீழ்மட்ட அதிகாரியிடம் போனால் முடித்துக் கொள்ள முடியும், இதைவிடப் பெரிய காரியத்திற்கு இன்னொரு பெரிய அதிகாரியிடம் போனால் முடியும், அதுவும் முடியாவிட்டால் அமைச்சரிடம் செல்ல வேண்டுமென்ற ஒருநிலை ஏற்படும். அந்த முறையில் மக்களுக்கும் எங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்றால் நான் கூறியதைப்போல ஒரு சுற்றறிக்கை அச்சிட்டுக் கொடுத்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியத்தைப்பற்றி நாம் முன்பு விவாதித்தபொழுது, அதற்கு முந்திய ஆண்டுகளில் நாங்கள் குறிப்பிட்ட யோசனைகளைப் போட்டு, அதன்பேரில் என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள் என்பதையும் போட்டு ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தார்கள். அதேபோல், ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் அந்த அந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்போது நாங்கள் கூறிய யோசனைகளையும் அதன்பேரில் இவ்வளவு காரியங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன, இவ்வளவு நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்பதைப் பற்றியும் எல்லா இலாகாங்களும் அறிக்கை சமர்ப்பிப்பவர்களானால் அது ஜனநாயக மரபுக்கு—முறைக்கு—மிகவும் உகந்ததாக இருக்குமென்று சொல்லி, அதற்கு வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரெவின்யூ போர்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் அசைன்மெண்ட் செய்யும் போது மாஜி நிலச்சுவான்தார்கள், ஜமீன்தார்கள் சொந்தமில்லாத நிலங்களையெல்லாம் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களைப்பற்றி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்குத் தான் தெரியும். ஆகவே, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே நேரிலே அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 மார்ச் 25]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்னால் ஜமீந்தார்களாக இருந்தவர்கள் அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு அதற்காக செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். மாஜி ஜமீந்தார்கள் பண்ணை நிலங்களை, புறம்போக்கு நிலங்களைக்கூட சொந்த நிலம் என்று ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நிலங்களைப்பற்றி ஒரு சர்வே செய்து உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சொந்தம் இல்லாத நிலங்களை எல்லாம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புள்ளிவிவர இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலும், புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் கஜெட்டிலே பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. அந்த அந்த மாவட்டத்திலே இன்று அரசினுடைய வேலைகளைச் செய்வதற்குப் பல உப குழுக்கள் இருக்கின்றன. ஜில்லா நிர்வாகம், தொழிற்சாலைகள் போன்ற பலவற்றிற்கும் இன்றைக்குப் பல உப குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, இந்த ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் ஒரு அறிக்கையை, அங்கீகாரம் பெற்ற புள்ளிவிவரங்களை உடனுக்குடன் கொடுத்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். 2

முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு பதிலளிக்கின்ற பொழுது ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் ஒவ்வொரு ஆலோசனைக் குழு இருக்க வேண்டும். சட்டமன்றத்திலே பொதுவாகத் தெரிவிக்கக்கூடிய கருத்துக்களை, அந்த அந்த இலாகாக்களைப்பற்றி, அந்த அந்த இலகாவிலே இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகள் அல்லது, அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவரமாக அறிந்து கொள்ளுவதோடு, அதைப் பற்றி யோசனைகளையும் அந்தக் குழுக்களிலே தெரிவிக்க முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அவரே குறிப்பிட்ட அந்த யோசனையை அமுலாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது லோக் சபாவில் கூட, இந்த மாதிரி அட்வைசரி கமிட்டிகளைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் போட்டு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இவ்வாறு ஆலோசனைக் குழுக்களை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ஏற்படுத்தினால், உண்மையிலேயே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு அமைத்தால் அவர்கள் பணிபுரியக்கூடிய நேரத்திலே, கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கு முன்னாலேயே அல்லது உருவாக்குகின்ற நேரத்திலே, எங்களுடைய ஆலோசனைகளை அளிக்க முடியும். அதன் மூலம் இங்கு பேசுவதோடு மட்டுமல்லாமல், அங்கும் பயன் ஏற்பட முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதை இன்று சட்டமன்றத்திலேயும் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அடுத்து, இன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு இலவசமாக பேருந்துகளிலேயும் ரயில்வேக்களிலேயும் செல்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களிலே பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த மாதிரி இலவச பாஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் மிகவும் கவனித்து, சௌகரியமாக அங்கத்தினர்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிக வேகமாக, சற்று லைவ்லியாக இருப்பதற்கு, சட்டமன்றம் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு இப்பொழுது தரலிங் அட்டென்ஷன் மோஷன் இவைகளையெல்லாம் கொடுத்தால், அதற்கு விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதே போல், நாங்கள் கொடுக்கின்ற கேள்விகள் கொடுக்கின்ற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் போன்றவற்றையும் விரைவிலே அவையிலே கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், நாங்கள் நல்லமுறையிலே பணிபுரிய முடியுமென்று கருதுகிறேன்.

மில்க் டிஸ்ட்ரிப்யூஷனைப் பொறுத்தவரையில் மதுரையிலே இப்பொழுது 500 மில்லி மீட்டர் பாட்டில்கள் தான் கொடுக்கப் படுகின்றன. மக்கள் 500 மில்லி மீட்டர் வாங்கக்கூடிய அளவு சக்தி படைத்தவர்களாக இல்லை. அவர்கள் 250 மில்லி மீட்டர் பாட்டில்கள் விநியோகிக்கப்படவில்லையென்று கூறினார்கள். ஆகவே, 250 மில்லி மீட்டர் பாட்டில்கள் பால் சப்ளை செய்வதற்கு அங்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, டிரைக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் அண்டு ஆன்டி கரப்ஷன் என்ற ஒரு துறை 18 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில், அதோடு கூட ஸ்டேட் விஜிலன்ஸ் கமிஷன் என்று ஒன்றும் ரூ. 6,13,000 செலவு செய்யப்பட்டு நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விஜிலன்ஸ் அண்டு ஆன்டி கரப்ஷன் டிரைக்டரேட் என்று ஒன்று இருக்கும்போது இந்த ஸ்டேட் விஜிலன்ஸ் கமிஷன் எதற்கு என்பதற்கு விளக்கம் கேட்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு டி.பி.-யினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கம் ரூ. 18,000 கிராண்டாகக் கொடுக்கிறது. இன்றைக்கு பல பேர்களுக்கு டி.பி. வரக்கூடிய காரணத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த டி.பி. நோயாளிகளுக்காக செலவு செய்வதை, அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற கிராண்டை கூடுதலாகக் கொடுத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

அமைச்சர்கள் தொகுதியிலே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கின்ற பொழுது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், பொது மக்களும் தங்களுடைய குறைகளை முறை பிடுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 மார்ச் 25]

அதேபோல், அமைச்சர்கள் அவர்கள் வருகையைத் தெரிவித்து, மக்கள் தெரிவிக்கிற குறைகளை நீக்குவதற்கு அதிகாரிகளிடம் சொல்லி, அதனுடைய முடிவையும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு டிரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லாம்ஸுக்கு ரூ. 1,52,000 செலவு செய்யப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் ஹாண்ட்லாம் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸுக்கு மட்டும் இன்றைக்கு ரூ. 1,20,000 செலவு செய்கிறார்கள். டிரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லாம்ஸுக்கு செலவிடுகின்ற அதே அளவுக்கு டிரக்டர் ஆப் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸுக்கும் செலவு செய்யப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வளவு தொகை அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இவ்வளவு செலவு செய்யப்படும் பரமக்குடி போன்ற இடங்களிலே துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. மதுரையிலே தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இதிலே ரிசர்வ் பாங்க் உத்தரவு வேறு. அதே போல் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைட்டிகள் இதிலே மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அல்லது கோவாப்பரேடிவ் பல நேரங்களிலே அவ்வாறு மூலதனம் போட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, சொத்து மதிப்பீட்டுக் கணக்கிலே அதுவும் சேர்ந்து விடுகின்ற காரணத்தினால் நெசவாளர்களுக்கு இலாபம் கிடைப்பதில்லை. இதிலே 5 இலட்சம் கைத்தறி யாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இதிலே ஆழ்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுதான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ம. ப.
11-30

* திரு. ரா. ராமச்சந்திரனா : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கு நடைபெறுகிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகையொட்டி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சி என்பது—ஜனநாயக மரபுப்படி ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்ற குறைகளையும் நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற பேச்சு வார்த்தைகளில் வருகின்ற சில குறைபாடுகளையும் எடுத்துக் கூறுவதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சி என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒவ்வொரு கரியங்களுக்கும் 'இவைகளை ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்க முடியுமா?' என்ற கேள்வி எதிர்த்தரப்பிலிருந்து வருகிறது. அதே நேரத்தில் சட்டசபையிலே அங்கத்தினர்களுக்கு பேசுவதற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற நேரம் 5 நிமிடத்திலிருந்து 7 நிமிடம் வரை. இதில் அமைச்சர்கள் குறுக்கிடுவது கிட்டத்தட்ட 8 நிமிடத்திற்கு ஆகிவிடுகிறது. அந்தக் குறுக்கிடு வருவதன் காரணமாக அந்தப் பேச்சின் தொடர்பு விட்டுப் போய்விடுகிறது. எங்கள் முழுக் கருத்தையும் கூற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது, திசை திருப்பிவிடுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும்தான் சொல்கிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் 'குறை கூறுகிறீர்களே இதை நிரூபிக்க முடியுமா?' என்று கேட்டால், நாங்கள் ஒவ்வொரு காரியத்தையும்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. ரா. ராமச்சந்திரானை]

எப்படி ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்க முடியும்? எங்களுக்கும் ஒரு வி.ஐ.டி. மாதம் 500 ரூபாய் சம்பளத்தில் கொடுத்து, ஒரு டேப்லெட் கார்டர், மறைமுகமாக எடுக்கக்கூடிய கேமரா இவைகளைப் போன்று கொடுத்தால் அதை ஆதார பூர்வமாக ஓரளவு நிரூபிக்க முடியும்.

அடுத்தாற்போல் அமைச்சர்களை எம்.எல்.ஏ.-க்கள் போய்ப் பார்க்க வேண்டிய நேரத்தில், அவர்களைச் சந்திக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் வெகு கலப்பமாக அமைச்சர்களைப் போய்ப் பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. உதாரணமாக நான் ஒரு அமைச்சரவர்களைக் காண்பதற்காக காலை 6 மணிக்குச் சென்றேன். 10 மணி வரையில் அவர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. 6 மணிக்குப் போய் கீழே உட்கார்ந்தவுடன் அரை மணி நேரம் கழித்து மாடியிலிருந்து 4 பேர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், “இங்கே இருந்தால் பார்க்க முடியாது, மேலே போனால்தான் பார்க்கலாம்” என்று. சரி என்று மேலே போய் ஒரு மணி நேரம் காத்திருந்தேன். அப்போது உள்ளே இருந்து ஐந்தாறு பேர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள், ‘இங்கே உட்கார்ந்திருந்தால் பார்க்க முடியாது, உள்ளே போனால்தான் பார்க்க முடியும்’ என்று சொன்னார்கள். சரி என்று நான் உள்ளே போனேன். அங்கே போய் உட்கார்ந்தவுடனே, அமைச்சர் வேளியே வந்து பார்த்து விட்டு, முக்கியமான காரியமாக அங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன், இருக்கள், இன்னும் பத்து நிமிடத்தில் வந்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள். ஆனால், அந்த நேரத்தில் உறுப்பினர் என்று அவருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ. குறை சொல்லவில்லை, அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். அதே நேரத்தில் அங்குள்ள கட்சித் தோழர்கள், அமைச்சர்கள் உள்ளே இருக்கிற இடத்தில் போய்ப் பார்த்து, பேசிவிட்டு வந்துவிடுவதைக் கண்ணால் பார்த்தேன். ஆனால், கனம் முதலமைச்சரவர்கள் வீட்டுக்கு ஒரு நாள் இரவு 9 மணிக்குப் போய் இருந்தேன். உள்ளபடியே, வேளியே 50 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் காத்திருந்தாலும்கூட, என்னுடைய விசிட்டிங் கார்டைப் பார்த்தவுடனே, அவர்கள் என்னை அழைத்து விட்டார்கள். அதேபோல், பாக்கியுள்ள அமைச்சர்களையெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் போய்ப் பார்ப்பதென்பது முடியாத ஒரு சூழ்நிலையாக இருக்கிறது. 100, 150 பேர்கள் மத்தியில் வந்து, அந்த இடத்தில் இருந்துகொண்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பார்த்து, ‘என்ன?’ என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் அந்த நேரத்தில், இன்னொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் மிகே குறைகூற வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தாலும் இருக்கலாம். பலருடைய மத்தியில் வைத்துக்கொண்டு கேட்டால், எப்படிச் சொல்ல முடியும்? மக்கள் அதிகமாகத் தொந்தரவு கொடுப்பதால், அமைச்சர்களுக்கும் அம்மாதிரி சூழ்நிலை இருந்தாலும்கூட, சட்டமன்றம் கூடுகிற நேரங்களில், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம். 2 மணியிலிருந்து 3 மணி வரை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மாத்திரம் பார்ப்பதற்கென்று, குறிப்பிட்ட நேரத்தை அவர்கள் ஒதுக்கித் தந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ரா. ராமச்சந்திரானை]

[1968 மார்ச் 25]

மாவட்ட நிர்வாகத்தில், உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த போலீஸ் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு நிகழ்ச்சி ஒரு மாவட்டத்தில் நடந்தது. ஒரு மாவட்ட முக்கியஸ்தர், ஒரு பெரிய ஹோட்டலில் இருந்துகொண்டு, ஓரிடத்தில் கலாட்டா நடந்து, இரு தரப்பினரையும் போலீஸ் காரர்கள் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்த மாவட்ட முக்கியஸ்தர், அந்த போலீஸ் சூபரின்டென்டை ஃபோன் மூலமாக, 100-150 பேர் மத்தியில் கூப்பிட்டுப் பேசினார். “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இவருக்கு ஏதாவது நேர்தரால் கழகத்திற்கே இழுக்கு வரும்; எனவே அவரை விட்டு விட்டால் தேவலை” என்று பலருடைய மத்தியில் கூறினார்கள். முன்பு காங்கிரசார் தலையிடவில்லை என்று நான் கூறவில்லை. என்றாலும், பொறுப்பு இல்லாத நிலையில், 100-150 பேர் மத்தியில், ஒரு பொது இடத்தில் இருந்து பேசியதாகச் சில தகவல்கள் வந்தன. அதனால், தலையிடுவது என்பது எல்லா ஆட்சியிலும் இருக்கக்கூடியது என்றாலும், இம்மாதிரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் முக்கியஸ்தர் அப்படித் தலையிடுவதால் பல இக்கட்டான காரியங்கள் எல்லாம் நேரிடுகின்றன என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள், முன்பு மூன்று மாதம் எம்.எல்.சி. ஆக இல்லாத நேரத்தில், இதே மாமன்றத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. அன்பழகன் அவர்கள், ‘எம்.எல்.சி. ஆக இல்லாத நேரத்தில் அவருக்கு வீடு கொடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த அரசாங்கம்’ என்ற கேள்வியெல்லாம் எழுந்ததுண்டு. இப்பொழுதுள்ள அமைச்சரவையிலே உள்ள அமைச்சர் ஒருவருக்கு ஒரு சொந்த வீடு இருக்கிறது, அவருடைய பெயரால். இந்த அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படுகின்ற வீடும் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் அவருடைய வாழ்க்கைத் துணையாரும் அந்த வீட்டிலே இருக்கின்றார்கள். அவருடைய வாழ்க்கைத் துணையாருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வீட்டில், அவருடைய அண்ணனோ, தம்பியோ அங்கே இருப்பதாக வதந்தியெல்லாம் வருகிறது. வெளியிலும் இம்மாதிரியான பேச்சுக்களெல்லாம் அடிபடுகின்றன. இதெல்லாம் ஆதாரத்துடனேயே வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நடைபெறுவதால் கவனிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், உறுப்பினர்களுக்குத் தேவையான சில விஷயங்களைப்பற்றி இங்கே கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். ‘அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டதாகக் கூறினார்கள். அது பாராட்டுதலுக்குரிய விஷயம்தான். ஆனால், அவர்களுக்கு 500 ரூபாய் சம்பளமாகக் கிடைப்பதோடு, மாதா மாதம் ரூ. போவதால் கிடைக்கக்கூடிய படி முதலியவைகளை யெல்லாம் கணக்கிடுகின்ற நேரத்தில், அவர்களுடைய தேவையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்து கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு வசதியாக இருக்கிறார்கள். மைசூர் அரசாங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் மாதம் 350 ரூபாய் சம்பளம்,

1968 மார்ச் 25]

[திரு. ரா. ராமச்சந்திரானை]

நாள் படி 25 ரூபாய், இலவச ஹாஸ்டல் வசதி, இலவசமாக பஸ்ஸில் பயணம் செய்யலாம் என்று இப்படியெல்லாம் அங்கே இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். உள்ளபடியே இங்கே உள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் பெரும் வசதி படைத்தவர்களும் இருக்கலாம். வசதி இல்லாதவர்களும் இருக்கலாம். உதாரணமாக எய்ததுக்கொண்டால், என்னை ஜமந்தார் என்று எல்லோரும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜமந்தார் பரம்பரையில் வந்தவன்தான். ஜமந்தார்தான். ஆனால், என்னுடைய பொருளாதாரத் துறையில் நாள் ரொம்ப மந்தமானவன்தான். அதைச் சபையிலே ஒப்புக்கொள்வதைப்பற்றிப் பெரிய குற்றம் அல்ல. 250 ரூபாய் மாதச் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்றாலும், அதைக்கொண்டு போய் வைத்துக்கொண்டு, பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும் என்று அங்கே போகின்ற நேரத்தில், நான்கு நாள் பொதுமக்கள் சேவை செய்யும் செலவுக்குக்கூட அந்த 250 ரூபாய் கட்டுபடியாவதில்லை. இங்கே சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்கும்போது, நாளொன்றுக்கு 15 ரூபாய் படி வாங்குகிறோம். அதில் இரண்டரை ரூபாய் ஹாஸ்டல் வாடகைக்கே போய்விடுகிறது. பாக்கி 12½ ரூபாய்தான். அதைக்கொண்டு டாக்ஸி சார்ஜ் செலுத்தவேண்டும், நான்கைந்து பேர்கள் வந்துவிட்டால், அவர்களுக்குக் காப்பிச் செலவு செய்ய வேண்டும், இப்படி ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் மேற்கொண்டு பத்து ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் வரைக்கும் செலவாகிக்கொண்டு வருகிறது. எனவே, எம்கூர் மாநிலத்தில் கொடுப்பதைப் போல, உறுப்பினருக்கு மாதச் சம்பளம் 350 ரூபாயும், நாள் படியாக 25 ரூபாயும் கொடுக்கவேண்டும். ஹாஸ்டலில் வாடகையில்லாமல் தங்கலாம், பஸ்களில் இலவசமாகப் பயணம் செய்யலாம் என்ற வசதிகளை, சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்கும்போதாவது கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

இப்பொழுது புதிதாக ஹாஸ்டல், உறுப்பினர்களுக்காகத் திறந்திருக்கிறார்கள். பழைய விடுதியை கெஸ்ட்களுக்காக ஒதுக்கி குறையும். உறுப்பினர்கள் தங்கும் இடங்களிலேயே கெஸ்ட்களை அனுமதித்தால், அவர்கள் குளியலறைக்குள் போய் வெந்நீரைக் காலி செய்திவிடுகிறார்கள். இப்படிப் பல சிரமங்கள் இருப்பதால், கெஸ்ட்களை பழைய ஹாஸ்டலில் தங்கியிருக்கும்படியான வசதி கெஸ்ட்களை பழைய ஹாஸ்டலில் தங்கியிருக்கும்படியான வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்து, உறுப்பினர்கள் புது ஹாஸ்டலில் தங்கியிருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கெஸ்ட்களிடம் மாதம் 25 ரூபாய் வாடகை வசூலித்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே இந்த மானியத்தின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிய அரசு வந்த பின்னால், அமைச்சர்களுக்கு அதிகப்படியான சுற்றுப்பயணம் செய்யக் கூடிய ரூழ்நிலை இருக்கிறது. தயவுசெய்து, சுற்றுப்பயணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால்,

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1968 மார்ச் 25]

அடிக்கடி சுற்றுப்பயணம் செய்வது, திருமணங்களுக்குப் போவது, ஆக இந்த இரண்டும் சேர்ந்துதான் மானியமிகு முதல் அமைச்சர் கடந்த ஒரு மாத காலமாக ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த தற்குக் காரணங்கள் என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. அது மாத்திரமல்ல, இங்கே சட்டசபை அங்கத்தினர்களைச் சந்திக்கவோ அல்லது, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதவோ முடியாத சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்குப் பெருவாரியான சுற்றுப்பயணங்கள்தான் காரணம். ஆகவே, அதைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். முன்பு இருந்தவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்தார்கள் என்றால், அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள், பல்வேறு அடிப்படைகள். நம்மைப் பொறுத்த வரையில், நாம் இங்கே மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வந்திருக்கிறோம்; மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வந்திருக்கிறோம். அந்த நோக்கத்தில் வந்திருக்கிறோம். ஆகவே நிச்சயமாக சுற்றுப் பயணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளும் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது சட்டசபைக் கட்சிகளுக்கு காரியாலயங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. தயவு செய்து சட்டசபைக் கட்சிகளுக்கு, அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்ய வசதியாக தனித் தனி காரியாலயங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். முன்பு, கடந்த மூன்று சட்டசபைக் காலங்களிலும், ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒரு காரியாலயம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது புதிய ஹாஸ்டலுக்குப் போகும்போதாவது, அப்படி காரியாலயங்கள் கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை நடக்க கூடிய நாட்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது சராசரி 100-க்கும் குறைவான நாட்களே கூடுகிறது. குறைந்தது 150 நாட்களாவது சபைக் கூட்டம் நடக்க வேண்டும். அப்படி அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்பதற்குக் காரணம், முன்பெல்லாம் சபையில் பேசாதவர்கள் அதிகமாக இருந்தார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் பேசுவார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் குறைவாகத்தான் பேசுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ, எல்லோருமே பேசுகிறவர்களாக வந்திருக்கிறோம். ஏனென்றால், நாம் எல்லோருமே மக்களின் அடித்தளத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். நாம் எல்லோரும் ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் பேச வேண்டியிருக்கிறது. பேசுவது பேசவேண்டும் என்பதற்காக இல்லை. பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தி, அவைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, வயிற்றிலிருந்து பேசும் அளவிற்கு, அடிமனதிலிருந்து பேசுவது காரணமாக, அதிகமான தேவை இருக்கிறது. ஆகவே சட்டசபை கூடும் நாட்களைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேள்விகள் போட்டால், பதில்வர அதிக நாள் ஆகிறது. நான் ஒரு குறுகிய காலக் கேள்வி கொடுத்து 10 நாட்கள் ஆகின்றன. 7 நாட்களில் கொடுக்க வேண்டிய பதில் இன்னமும் வரவில்லை.

1968 மார்ச் 25] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

இதையெல்லாம் கவனித்து, அந்த அந்த சட்டசபைக் கூட்டம் களிலேயே அங்கத்தினர்கள் கொடுக்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது சட்டசபைத் துறையிலிருந்தும், மற்றத் துறை களிலிருந்தும் வரக்கூடிய தஸ்தாவேஜிகள் தமிழிலும், ஆங்கிலத் திலும் வருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் தமிழிலேயே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஓராண்டுக் காலத்தில் அவற்றையெல்லாம் தமிழிலேயே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடியுமா என்கிற பயம் இருக்கிற வரையிலே முடியாது. பயம் இல்லாமல், தமிழிலேயே செய்ய முடியும் என்கிற தைரியம் இருப்பதால், சட்டங்கள், உத்தரவுகள், விதிகள் எல்லாவற்றையும் தமிழிலேயே கொடுக்க வேண்டும்.

‘லோக் பால்’ என்பது பற்றி சமீபத்திலே மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டார்கள். நம்முடைய மாநில சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்று சொல்லி யிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் சொல்ல விரும்புவது என்ன வென்றால், மத்திய சர்க்காருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் அமைப்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். வேறு வேறு அமைப்புகளில் மந்திரிகள் பேரிலும், மற்றவர்களின் பேரிலும் குற்றச்சாட்டுகள் வரலாம். ஆனாலும் கூட, அந்த அமைப்பு சுதந்திரமாக மாநில அளவில் இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட அமைப்பு தேவை என்பதை அரசாங்கம் ஆராய வேண்டும். ஒரு உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியைக் கொண்ட, தனியான சுதந்திரமாக இயங்கக் கூடிய, மத்திய சர்க்கார் கட்டுப்பாடு இல்லாத, ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைத்து, மாநில சர்க்கார் அமைச்சர்கள், மற்றவர்கள் பேரில் வரக்கூடிய ஊழல் குற்றம் என்றால் அதை விசாரித்துச் சொல்வதற்கான அளவில் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்துவது பற்றி சர்க்கார் கருத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபைக் கூட்டம் பற்றிச் சொல்லும் போது, இந்தக் கூட்டம் போதாது. முன்பு பாலர் அரங்கு இருக்கும் இடத்தில் இருந்தது. அந்த இடத்திற்கே இதை மறுபடியும் மாற்ற வேண்டும். அங்கே இருந்தபோது, சட்டசபை அங்கத்தினர் களுக்கும், பார்வையாளர்களுக்கும், சுலபமாக இருந்தது. இங்கே இப்பொழுது பார்வையாளர்களை வரிசைப்படுத்தி, கால் மணி, அரை மணி என்று ஒவ்வொருவருக்கும் போட்டு, கஷ்டப் படுகிறார்கள். அங்கே ஆயிரக்கணக்கான பார்வையாளர்கள் ஒரே சமயத்தில் இருக்க வசதியுள்ள இடம் அது. நாமெல்லாம் சாதாரண ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள்; அந்த மக்கள் வோட்டர் கள் இங்கே நடவடிக்கைகளைப்பெல்லாம் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். பாலர் அரங்கத்தில் இருந்தால் மெத்த சௌகரியமாக இருக்கும். முன் இருந்தவர்கள் என்றால், மக்கள் அவர்களைச் சந்திக்கக் கூட முடியாது. ஆனால் நாமெல்லாம்,

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்] [1968 மார்ச் 25]

சாதாரண, யதார்த்த மக்களிடமிருந்து வந்திருப்பவர்கள். தமக்கு எந்தப் பயமும் தேவையில்லை. ஆகவே, இந்தச் சபையை பாலர் அரங்கிற்கே மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே வேலைபார்க்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கு தினசரிப் படி 10 அணை என்று இருப்பது நியாயம் இல்லை. நம்முடைய படியை உயர்த்த வேண்டும் என்று நாம் கேட்கும் போது, அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். 10 அணை என்பது கேவலமாக இருக்கிறது. குறைந்தது 2 ரூபாயாவது கொடுக்க உத்தரவு இட வேண்டும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள், சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ரூ. 250 சம்பளமும், ரூ. 15 படியும் போதுமானது அல்ல என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே, இவற்றை உயர்த்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சாப்பாடு சத்த மோசமாக இருக்கிறது. ஏதாவது செய்ய வேண்டும். போக்கு வரத்துப் பொறுத்தவரையில், ஒன்று ரெயில் போக்குவரத்துக்கோ அல்லது பஸ் போக்குவரத்துக்கோ சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நம்முடைய இராச்சியத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதைத் தீர்க்க ஒரே வழி, மத்திய சர்க்காரின் ஆதரவு இல்லாமலேகூட, மாநில சர்க்காரே, படித்த படிக்காத வாஸ்பர்களுக்கு, காலையில் மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் குறிப்பிட்டது போல—30,000 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றார்கள்—அந்த வகையில் பெருமளவு நிலங்களைக் கொடுத்து, உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்கிக் கொண்டு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் தீர்க்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வெகு பயங்கரமாகப் பரவித் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, மிக ஜாக்கிரதையோடு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும், தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத் தின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சரவை பதவி ஏற்ற ஓராண்டு காலத்தில் நிகழ்த்தியிருக்கிற சாதனைகளைப் பார்த்தால், அவை ஏராளம். இவற்றை மாற்றுக் கட்சித் தோழர்கள் பாராட்டாவிட்டாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் பாராட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அமைச்சரவை பொது மக்களை மக்களாக மதித்தது இல்லை. சாதாரணமாக மக்களோடு முகம் கொடுத்துப் பேசியதில்லை. நம்முடைய அமைச்சர்கள் இன்றைக்கு, மக்களை மக்களாகப் பாவித்து, ஆங்காங்கு அவர்களுடைய குறைகள்பற்றித் தெரிந்து கொண்டு, அதிகாரிகளிடம் கூறிப் பரிகாரம் தேட முடிந்த அளவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கருத்தாங்குகள் நடத்தி, மக்கள்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

பிரச்சினைகளை, விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து பரிகாரமும் காண்கிறார்கள். இது வரையில் மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் மாநாடுகள் ஊட்டியிலோ, சென்னையிலோதான் நடந்து கொண்டு வந்தன. ஆனால், முதன் முதலாக நம்முடைய முதல்வர், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், ஒரு சாதாரணமான மாவட்டத் தலைநகரில், திருச்சியில், வைத்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே அத்தனை அமைச்சர்களும் இருந்தபோதிலும், கொஞ்சம் கூட போலீஸ் கெடுபிடி இல்லாமல், பொதுமக்கள் சர்வ சாதாரணமாக நடமாடிக் கொண்டு இருந்தார்கள். இதற்கு முன்பெல்லாம், ஒரு மந்திரி வந்தாலே பலத்த போலீஸ் ஆர்ப்பாட்டம் இருக்கும். அத்தனை அமைச்சர்களும் அங்கே வந்திருந்தும் கூட, எந்தவிதமான இடையூறுகள் இல்லாமல், திருச்சி, நகரத்தில் நல்ல நிலைமைகள் இருந்ததைப் பொதுமக்கள் புகழ்ந்து இருப்பது, பத்திரிகைகள் வாயிலாக எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

அதமட்டுமல்ல, இந்த அரசு எந்தப் பிரச்சினையையும், இங்குள்ள மற்றக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து, அதன் பிறகுதான் நல்ல முடிவை எடுக்கிறது. உதாரணமாக பஞ்சாயத்து சேமைப்புகளைப்பற்றி திரு. முருகேச முதலியார் அவர்கள் அளித்த அய்வுரைகளைப்பற்றி எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி, தலைவர்களை மட்டுமல்ல, அந்தந்தத் தலைவர்களின் கட்சிக் கொள்கைகளையும் எடுத்துச் சொல்லச் செய்து, அதன்பிறகு நல்ல முறையில் பரிசீலிப்போம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இதற்கு முன்னாலிருந்த அரசோ, அல்லது முதலமைச்சர் அவர்களோ இம்மாதிரியான முறைகளைக் கைக்கொண்டார்களா என்று காங்கிரஸ் தோழர்களைக் கேட்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் உலகத் தமிழர் மாநாடு நடைபெற்றது, உலகச் சந்தை நடைபெற்றது, குடும்பகோணத்தில் மகாமகம் நடைபெற்றது. பல இலட்சக் கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்த இடங்களில் எல்லாம் போலீசார் எவ்வாறு நல்ல முறையில் பணி யாற்றினார்கள், எவ்வளவு அமைதியாகச் சட்டம் ஒழுங்கு காக்கப் பட்டது என்பதைப்பற்றி நண்பர்கள் தெளிவாக எடுத்துப் பேசினார்கள். குறிப்பாக நண்பர் திரு. நா. காகிராமன் அவர்கள் மகாமகத் திருவிழாவின்போது நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்ததைப் பற்றி மிகவும் தெளிவாகப் பாராட்டிப் பேசினார். இதற்கு முன்னால் எல்லாம், சாதாரணமாக திருமதி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்களின் கச்சேரியிலே கூட, கூட்டம் அதிகமாக இருந்து போலீசார் தடியடி நடத்தினார்கள் என்ற செய்தியைத் தான் பத்திரிகைகளில் பார்ப்போம்.

1965-ல் இந்த மாநிலத்தில் ராணுவம் ஒரு வாரம் ஆட்சி புரிந்தது. 'சில போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் போராட்டக்காரர்களின் கைகளில்' என்றெல்லாம் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஆட்சியில் அமைதி, சட்டம், ஒழுங்கு போன்றவைகள் இருக்கவில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம்

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1963 மார்ச் 25]

நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின்னர், அந்தமாதிரியான சூழ்நிலைகளை மாற்றி, எந்த ஒரு கிளர்ச்சி நடந்தாலும், உயிர்ச்சேதம், பொருட் சேதம் எதுவும் இல்லாமல் கொந்தளிப்பு சூழ்நிலையை எளிதில் அடக்கி விடுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றாடம் நடைபெறும் சாதாரண நிகழ்ச்சிகளைக்கூட இன்றைய தினம் பெரிதுபடுத்தி மிகப் பெரிய குற்றங்களாக விவம்பரப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

“பொய்யுடை ஒருவன் சொல்லவன்மையினால்

மெய்போலும்மே, மெய்போலும்மே”

என்ற பழமொழிக்கொப்ப, சிலர் திரும்பத் திரும்பக் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார்கள். இந்தியாவின் இன்றைய பிரதம மந்திரி திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள்கூட ஓய்வு எடுப்பதற்காகத் தமிழகத்தில்தான் வந்து தங்கியிருந்தார். இங்கே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி கெட்டுவிட்டது என்ற பொய்ச் குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் போய்ப்பிக்கும் வகையில், திருமதி இந்திரா காந்தி ஓய்வு எடுக்க தக்க இடமாக, தமிழகத்தைத்தான் தேர்ந்தெடுத்தார்.

நான் ஒரு சில வேண்டுகோள்களை விடுக்க விரும்புகிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறையை வாடகை இல்லாமல், அல்லது மிகக் குறைந்த அளவில் 25 ரூபாய் வாடகையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரிகார்டுகளையெல்லாம் அடிக்கடி எடுத்துக்கொண்டுபோய் திரும்பக் கொண்டு வருவதற்கு உறுப்பினர்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஓர் அறையைக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உறுப்பினர்கள் ஹாஸ்டலில் போஸ்ட் ஆபீஸ் வசதி இல்லை. பத்திரிகைகளைப் படிக்க ஒரு நூல்நிலையம் அமைத்துத் தர வேண்டும். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் தனித் தனியாக தொலைபேசி இருக்க வேண்டும். பத்து அறைகளுக்கு ஒரு பிழுன் இருக்க வேண்டும். இதுதவிர, நாங்கள் பொது மக்களில் பலருக்கு நன்னடத்தை சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்களுக்கு லெட்டர் பேட்கள் அதிகமாகச் செலவாகின்றன. ஆகவே, ‘லெட்டர் பேட்’ போடுவதற்கான சிம்பல் எங்களிடம் கொடுத்தால், எங்களுக்குத் தேவையான பேட்கள் அச்சடித்துக்கொண்டு, சிம்பலைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவோம்.

அடுத்தபடியாக, செக்ரட்டேரியட்டுக்குள் ஒருசில குறைகள் இருக்கின்றன. ஒருசில பிழுன்கள் விடாமல் எங்களைத் தூத்துகின்றனர். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியம் குறித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். நாட்டிலே வெகு வேகமாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கொண்டு வருகின்றன. அதற்கு உகந்த முறையில் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிர்வாக அமைப்புகளைச் சீரமைப்பதும் அவசியமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, தலைமைச் செயலகத்தின் வேலைகள் எல்லாம் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். இல்லையானால் பல மாதங்கள், பல ஆண்டுகள் வரை லைபல்கள் கட்டிப் போடப்பட்டு, சில வேளைகளில் லைபல்கள் மறைந்து போகக்கூடிய சூழ்நிலை மேலும் ஏற்படக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். தலைமை அலுவலகங்களுக்குச் சென்று அதிகாரிகளைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட, பல நிமிடங்கள் காத்திருக்க வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போனாலும்கூட உடனே அதிகாரிகளைப் பார்த்து, அதற் குரிய பதிலைப் பெறுவது என்பது கடினமான காரியம்தான். ஆகவே, பொதுமக்களுக்கும், குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தகுந்த விளக்கங்கள் கொடுத்து, தக்க பதில்களைச் சொல்லியனுப்ப வேண்டிய வித முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வது இந்த அரசாங்கத்திற்கு உதனிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஜனநாயக மாற்றத்தில், கவர்னர் பதவி தேவையா என்பது நமக்கு முன்னால் எழக்கூடிய கேள்வியாகும். அது அவசியம் இல்லாதது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய காரியங்கள் அத்தையும் கவர்னருடைய அங்கீகாரம் பெற்றுவரக் கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால், சீக்கிரமாக எந்த வேலையையும் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டு தடங்கலாக இருக்கிறது. ஆகவே, கவர்னர் பதவியினால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் இல்லாதது மட்டுமல்ல, தடங்கல் ஏற்படுகிறது.

இந்த மாமன்றம் கூடி நிறைவேற்றக்கூடிய சட்டங்களை யெல்லாம் சம்பிரதாயத்திற்காக விவாதிக்க மேலவை இருந்து கொல்ட்டிருக்கிறது. இந்த மேலவை தேவையில்லாத அளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில மாநிலங்களில் மேல் சபையை சிக்கனம் காரணமாக ஒழித்துவிட்டார்கள். இந்த மாநிலத் திற்கும் மேல் சபை அவசியம் இல்லை. இந்த மேலவையை நாளா வட்டத்தில் கலைத்து விடுவதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இன்னும் பல செய்திகளை அறிந்து கொள்வதற்காக நூல் நிலையம் ஒன்றை தேவை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இங்கும் கூட ஒரு 'நூல்நிலையம்' இருக்கிறது. அதன் உள்ளே நுழைந்தால் நெடி எறிவிடுகிறது. வசதியாக உள்ள இடத்தில், காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில் நூல் நிலையம் அமைக்கப் பட்டால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல விவரங்கள் அடங்கிய புத்தகங்களை எடுத்துப் படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1968 மார்ச் 25]

என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஹாஸ்டலிலும் நல்ல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அங்கும் டூல் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காகப் பணியாற்றக்கூடிய பியூன் களுக் கு காக்கி ஆடைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அவர்கள் வெளுக்காமலே, அழுக்காகவே போட்டுக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களிடம் பேசுவதற்குக் கூட அருவருப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே, பியூன்களுக்கு நல்ல வேண்மையான, கைத்தறி ஆடைகள் கொடுத்து அவர்கள் அவைகளை அணிவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், மூன்று வருடங்களாகத் தொடர்ந்து பியூன் வேலை செய்கிறவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பக் கூடிய நிகழ்ச்சி நிரல்கள் இவை பன்னிரண்டு மணிக்குக்கூட கிடைக்கிறது. அதற்குப் பிறகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதைப் படித்து நல்ல முறையில் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வது எளிதல்ல என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நிகழ்ச்சி நிரல்களை எல்லாம் ஒருநாள் முன்னதாகக் கொடுத்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். சம்பந்தப்பட்ட இலாகா துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாங்கள் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கிறபோது, நாங்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கிறோமோ அந்தக் காரியம் முடிந்துவிட்ட பிறகு, அந்த நோக்கம் முடிந்துவிட்ட பிறகுதான் பதில்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, இந்தப் பதில்கள் அர்த்தநிலைமல் போகிறது. ஒரு மாதத்திற்குள்ளாவது பதில் தரவேண்டும். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் என்று சொன்னால் ஒருவாரத்திற்குள் பதில் சொல்லாமல் இருக்கிறது. நான் 5-ம் தேதி கொடுத்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கு எத்தவிதமான பதிலும் இல்லை. சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதிலளித்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமை இருப்பது மிகவும் துரதிர்ஷ்டவசமாகும். அங்கத்தினர்கள் எந்த நோக்கத் திற்காகத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்களோ, அதை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது மிகவும் அவசியமாகும். ஆங்காங்கு வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பிரயாணம் துண்டிக்கோலாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, இன்னும் பழைய நிலைமையிலேயே அதிகாரிகள்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

எல்லாம் பின்னால் ஜீப்புகளில் சம்பந்தமில்லாமல் சற்றி வருகிறார்கள். தேவையான அதிகாரிகள் யார் யார் வேண்டுமோ, அவர்கள் மட்டும் அமைச்சர்களுடன் வந்தால் போதுமானது. சம்பந்தமில்லாத அதிகாரிகளும் கூடவே சற்றி வருகிறார்கள். சம்பந்தமில்லாத அதிகாரிகள் தங்கள் வேலைகளையும் செய்யாமல், அமைச்சர்களுடன் தொடர்ந்து வருவது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி சம்பந்தமில்லாதவர்கள் தொடர்ந்து வரவேண்டாமென்று கண்டிப்பான உத்தரவிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கின்ற நேரங்களில் ஸ்தலத்தில் இருக்கக் கூடிய எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கலந்துகொண்டால், இன்னின்ன இடத்தில், இன்னின்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச்சொல்ல முடியும். ஆகவே, ஸ்தல எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயண நேரங்களில் கலந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பால் விநியோகம் சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். பால் விநியோகம் முன்னேற்றகரமாக, அதிக ஆதாயம் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. லெகு வேகமாக இந்தத் துறை வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் பால் கிடைக்க வேண்டிய நல்ல திட்டங்களைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையிலே மாட்டுத் தீவனம் நல்ல முறையில் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. அதைக் கவனித்து, இந்த அரசு கால்நடைகளுக்கு நல்ல தீவனம் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நா. ப.
12-00

* திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் மகாமகத்தில் செய்யப் பட்டிருந்த ஏற்பாடுகளை நான் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டிருப்ப காகச் சொன்னார்கள். உண்மையில் மகாமகத்தின்போது எல்லா அதிகாரிகளும் நல்லமுறையில் நடந்துகொண்டார்கள். எந்தவித மாள குத்தகமும் இல்லாமல் நடந்துகொண்டார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளும் சரி, சிலில் சப்ளை அதிகாரிகளும் சரி, மீட்க் கமிஷனர் அவர்களும் சரி, அளித்த ஒத்துழைப்புக்கும், செய்திருந்த சிறப்பான ஏற்பாடுகளுக்கும் சரி, நான் மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஒரு நான்-பொலிதிகல் (Non-political) திருவிழா. அரசியல் எதுவும் சம்பந்தப்படாத திருவிழா. இதில் அரசியல் குறுக்கீடுகள் எதுவும் இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. அரசியல் குறுக்கீடு மட்டும் இல்லாமல் இருக்கு மானால் எவ்வளவு செம்மையாக, எவ்வளவு ஒழுங்காக, எவ்வளவு அமைதியாக பதினைந்து, இருபது இலட்சம் பேர்கள் அடங்கிய கூட்டத்தையும் சமாளிக்க முடியும் என்பதை அதிகாரிகள் நிரூபித்துக் காட்டி விட்டார்கள். அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தை, அவர்களுடைய துணியை, அவர்களுடைய ஆற்றலை

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1968 மார்ச் 25]

அவர்களுடைய தளரா உழைப்பை நான் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். இவர்களை இந்த முறைப்படி அரசு நல்ல வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீஸ் துறையினர் அவ்வாறு பெரிய கூட்டத்தையும்—அடிதடி இல்லாது, கிறிது கூடக் குழப்பம் இல்லாது—செம்மையான முறையிலே சமாளித்தார்கள்.

இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே பால்பண்ணை-பால் வழங்கும் திட்டம் என்கிற கொள்கை விளக்க உரையை அத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அவரது உரைப்புத்தகத்தின் அட்டையில் மகாமகப் படம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மகாமகத்தின்போது இத்துறை அந்த இடத்தில் அந்நிய உற்பத்தியான பணிகளையும் குறிப்பிட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பொதுவாக தஞ்சை ஜில்லா விருந்தோம்பலுக்குப் பெயர் பெற்றது. ஆயினும் இந்தக் காலத்தில் விருந்து எவ்வளவு பெறப்பாக இருந்தாலும் காலத்தில் காப்பி இல்லை என்றால் குறைபாட்டுக் கொள்கிற குழந்தை ஏற்படும். அதற்கு இடம் இல்லாமல் பால் வேண்டிய அளவு, வேண்டியபோதெல்லாம் கிடைக்கும்படியாக இத்துறையினர் செய்திருந்த ஏற்பாடு மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. முன்பு தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டராக இருந்தவர்தான் இப்போது மில்க் கமிஷனராக இருக்கிறார். மில்க் கமிஷனராக இருந்தவர்கள் அங்கே கலெக்டராக இருக்கிறார். மகாமகத்தின் போது பால் விநியோகிக்க இந்தத் துறையினர் எடுத்துக் கொண்டிருந்த சீரிய முயற்சியைப் பார்த்தபோதுதான் சென்னையில் பால்பண்ணை இருந்ததன் அவசியத்தை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. சென்னையில் உள்ள பால்பண்ணை நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். எல்லா ஜில்லா நகரங்களிலும் நிறையக் கழிவு நீர் கிடைக்கிறது. சாக்கடை வசதிகள் இருப்பதால் நிறைய புல்வெளிகள் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டு கால் நடைகளுக்குத் தேவையான புல் தீவனத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அங்கங்கே பால்பண்ணைகளையும் ஏற்படுத்தினால் உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கொடுத்தால் அதற்கு பதில் அளிக்க வெகு நாளாகிறது. அதைப்பற்றி பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி கொடுத்தேன். அதற்கு பதில் இல்லை. அமைச்சர் மாவியக் கோரிக்கையின் போது வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எங்குத் தேவைப்பட்ட விவாதத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கேள்விக்கு காலத்தில் பதில் கிடைத்திருந்தால் என்ன பலன் ஏற்படுமோ அது நான் கேள்வி கொடுத்த காரணத்தினால் ஏற்படவில்லை. அப்படியின்றி இனி சீக்கிரத்தில் உறுப்பினர்கள் கொடுக்கிற கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல சட்டம், ரூல்ஸ் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றுக்குத் திருத்தம் தமிழில் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்வது சங்கடமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திருத்தம்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. நா. காகிசாமணி.]

கள் தமிழில் கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்ள வசதி இருக்க வேண்டும். அதைவிட்டு எல்லாம் தமிழ் என்று போய்விடக் கூடாது. ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டும் இருக்கவேண்டும். ஆங்கிலம் உலகத் தொடர்பு மொழியாக வருகிறது. சில வெஸ்டெட் இண்டொரஸ்ட் பார்டி-சட்டங்கள் எல்லாம் அந்த அந்த பிராந்திய மொழியிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ஏற்கக் கூடாது. கூட்டாக இருக்கும்போது உள்ள வலிவு தனித் தனிக் குச்சிகளுக்குக் கிடையாது. தனித்தனிக் குச்சிபோல எல்லாம் அந்த அந்தப் பிராந்தியமொழி என்றால் தேச ஒற்றுமையே உடைந்துபோகக் கூடிய பேரபாயம் இருக்கிறது. நாட்டின் ஒற்றுமையே குலைந்து வேறு சில இண்டொரஸ்டெட் பார்டி கபனீசரம் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இத்தகைய போக்குக்கு மொழியை வைத்து ஆதரவு கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர் நூல்நிலையத்தைப் பற்றிச் சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நல்ல கார்ட்டுகள் இடமாக இருக்க வேண்டும். மேலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல காணாமல் வசதி இருக்கவேண்டும். நம்முடைய நிகழ்ச்சிகளை நாம் 1½ மணி என்ற அளவில் சரியாக முடிப்பதில்லை. பிற்பகல் தொடர்ந்து போகிறது. 5 மணிக்கும் வைத்துக்கொள்கிறோம். பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போய் என்பார்கள். பசி நேரத்தில் உறுப்பினர் ஏதாவது கேட்க, அமைச்சர் கூடாக பதிலளிக்க கோபம் வந்துவிடும். அமைதி, சட்டசபை ஒழுங்கு வரம்பு முறை இவற்றை எல்லாம் நம்முடைய மரபுப்படி நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ள சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்டபடி முடியவேண்டும். காலங்கடந்து நடக்கிறதுனால் காணமல் வசதி நல்லமுறையில் செய்துதரப்பட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பசி நேரத்தில் தவறி ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொல்ல அது தவறானதாகப் போய் விடக் கூடாது.

அமைச்சர்கள் டீர் ப்ரொக்கிராம் சில சமயம் அவர்கள் அந்த ஊருக்கு வரக்கூடிய அன்றைக்குக் கிடைக்கிறது. சில சமயம் அமைச்சர் வந்துபோன பிறகே கிடைக்கிறது. இதனால் உள்ளூரில் உள்ளவர்கள் அமைச்சர் வரும்போது நேரில் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்ல முடியாது போகிறது. கூடுமான வரைடிஸ்ட்ரிக்ட் பிரொக்கிராம் போடும்போது அமைச்சர் இந்த தேதி ஊருக்கு வருவார். அந்தத் தொகுதி உறுப்பினருக்கு ஏதாவது விசேஷம் உண்டா என்பதை முன்கூட்டியே கேட்டு அமைப்பது சரியாக இருக்கும். அப்படியே முன்கூட்டியே கலந்துகொண்டு அமைக்கப்பட்டால் பல காரியங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னைக்கு வரமுடியாதவர்கள் அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கொண்டு அமைச்சரைப் பார்த்து தங்கள் கோரிக்கைகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும்.

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1968 மார்ச் 25]

அடுத்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் வாய்ப்பும் வசதியும் படைத்தவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. என்னை எடுத்துக்கொண்டால் நான் வேறு ஒரு ஸ்தாபனத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் எனக்குத் தேவையான விவரங்களை வடப் சேய்ய, ஒன்று திரட்ட அந்த ஸ்தாபனத்தில் உள்ள ஆலையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். இந்த வசதி எல்லோருக்கும் உண்டு என்று சொல்ல முடியாது. எல்லோரும் நல்ல முறையில் தங்கள் தங்கள் பணியை ஆற்ற வேண்டுமென்றால் அவரவர்கள் சொந்த முறையில் ஒரு க்ளார்க்கை 100 ரூபாய், 120 ரூபாயில் போட்டுக் கொள்ள அரசாங்கம் வசதி செய்துதரவேண்டும். இப்போது கொடுக்கிற 250 ரூபாயில் அது சாத்தியம் இல்லை. வருகிறவர்கள், போகிறவர்கள் இந்தச் செலவு எல்லாம் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் இப்போது அதிகாரிகள் பேரில் சந்தேகம் ஏற்படுகிறதுபோல அவர்கள் பேரிலும் சந்தேகம் அடைகிற சூழ்நிலையில் கொண்டுவரப்படும். அப்படி நடக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. சந்தேகம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலையில் ஏற்படும் என்பதால் அரசாங்கமே உறுப்பினர்கள் நல்லமுறையில் பணியாற்றக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த அளவு காலம் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு நாளும் பல மானியக் கோரிக்கைகளை இந்தச் சபை அங்கீகரித்தது. ஆனால் இன்று வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் தான் ஜனநாயகத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கும், ஜனநாயகத்துடன் ஒழுங்கான முறையில் தொடர்பு கொள்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்வதாகும். ஏனென்றால் ஜனநாயகத்திலே ஓட்டுப் போடுகிறவர்களுக்கு ஓட்டுப் போடுகிற நாளிலேயே அவர்களுடைய உரிமை முடிந்துவிடுகிறது. அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் தான் அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சரியான முறையில் தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அமைச்சர்களும், மேல்மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளும், அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்தாக வேண்டும். மக்கள் பிரதிநிதிகளுடைய அபிப்பிராயங்களை அவர்கள் எப்படி மதிக்கிறார்கள் என்பதையும் பொறுத்திருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது எல்லா மட்டத்திலேயும் அப்படி நல்ல முறையிலே இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. சில இடங்களில் சில மட்டங்களில் இருக்கிறவர்கள் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா மட்டங்களிலும் அந்த அளவுக்கு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்வதற்குச் சாத்தியமில்லாமல் இருக்கிறது. உதாரணமாக முன்பு கூட ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே நான் கூறினேன். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களுக்குச் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அளிக்கின்ற விண்ணப்பங்களுக்கு சரியான முறையிலே பதிலளிக்கக்கூடிய நிலையிலே என்று முன்பு கூறினேன். அந்த நிலைதான்.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இன்னும் இருக்கிறது, மாறவில்லை என்பதை நான் என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அந்தத் தொகுதியிலே உள்ள மக்களுக்குச் சரியான முறையிலே பணியாற்ற முடியாத நிலைதான் இன்னும் இருந்து வருகிறது. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் அமைச்சர்கள் என்று நான் கருதவில்லை. மேல் மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் அவர்களுடைய பொறுப்புக்களைச் சரியாகச் செய்கிறோம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பொறுப்பை கீழ் மட்டத்திலே இருக்கிறவர்கள் சரியாகச் செய்கிறார்களா என்று அவ்வப்பொழுது கண்காணித்து வந்தால்தான் நல்லது. மேல்மட்டத்திலே உள்ளவர்கள் பைல்களைப் பார்த்து ஒழுங்காகப் பார்த்து தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களையும் உத்தரவுகளையும் போடுகின்ற நிலைமை இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில்தான் நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் எழுதி வைத்தால் அதைப் பார்க்காமலே கையெழுத்துப் போட்டு விடுகின்ற தவறான பாதை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஏனென்றால் நேற்றுவரையில் இருந்த அமைச்சர்களுக்கும் இன்று இருக்கிற அமைச்சர்களுக்கும் எண்ணத்திலே, சிந்தையிலே, நடை முறையிலே, செயலிலே, எல்லாவற்றிலும் மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாறுதல் தன்மை கீழே வரைக்கும் சென்றால் தான் அந்தச் செயல்களினால் உண்டாகிற நன்மைகள் மக்களிடத்திலே செல்லும். அதற்குச் சட்டசபை உறுப்பினர்களை ஒரு கருவியாக்கி அவர்கள் மூலம் அந்த நன்மைகள் போகுமானால் உறுப்பினர்களும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அந்த மக்களும் பயன்பெறுவார்கள். ஆகவே அந்த முறையிலே சரியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜனநாயகத்திலே உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களையெல்லாம் ஆழ்ந்து பரிசீலிக்காமல் உதாசினம் செய்யக் கூடாது. ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். ஜனநாயகம் என்றால் 10-க்கு 6 பேர்கள் என்று சொல்கிறார்கள் என்பது மட்டும் ஜனநாயகம் அல்ல. அப்படி இந்தச் சட்டசபை கருதாது என்று நினைக்கிறேன். எம்மாதிரி உள்ளவர்கள், எப்படி உள்ளவர்கள் இந்த சமுதாயத்திலே உள்ளவர்கள், உள்ளவர்களின் அந்தஸ்துகள் என்ன என்பதைக் கணக்கிட்டுத் தான் ஜனநாயகத்தைக் கொண்டு போகிறோம். அதற்காகத்தான் கட்டுப்பாடுகளைப் போடுகிறோம், சில நடைகளைப் போடுகிறோம். முழுமையான ஜனநாயகம் என்று சொன்னால் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இருக்கக் கூடாது என்று வாதம் சரியானதுதான். ஆனால் சில கட்டுப்பாடுகளும் தடைகளும் அவசியமாக இருக்கின்றன, அதனால்தான் கட்டுப்பாடுகளையும் தடைகளையும் விதிக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைக் கவனமாக

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1968 மார்ச் 26]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சபையிலே கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சேகரிக்கும் முறையிலே மாற்றம் செய்யவேண்டும். 41-வது விதியின் கீழ் கவன ஈர்ப்புக் கேட்கப்பட்டால் விரைவில் பதில் கிடைப்பதில்லை. நான் இரண்டு கவன ஈர்ப்புகள் கொடுத்து வெகு நாள் ஆகிறது. இன்னும் எனக்கு அதுபற்றிச் சமாதானம் கூறப்படவில்லை. எதைக் கருதிக் கேட்கிறோமோ அதைப்பற்றிப் பதிலளிப்பதற்குள்ளாக புதிய நிலைமை மாறிவிடுகிறது. சமூகத்திலே நிகழ்ச்சிகள் வெகு வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன, நாமும் அதோடு ஓடாவிட்டால் அது நம்மை விட்டுவிட்டு போய்விடும். நம்முடைய காரியங்களை ஓட்டிவிடுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லிக்கொள்வேன், சுற்றுப் பிரயாணம் ஜனநாயகத்திலே மிகத் தேவையானது, பேச்சு மிகத் தேவையானது. எது, எதற்கு, எப்படி என்பதிலே ஒரு வரையறை இருக்கவேண்டும். வரையறை இல்லாத போக்கு சரியான பாதையில் கொண்டுவரவில்லாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் ஏன் செய்யவேண்டுமென்றால் ஜனங்களுடைய பிரச்சினைகளைப் போக்கவேண்டிய கட்டாயம் இருப்பதால் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் போகத்தான் வேண்டும். அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களையும், அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களையும் சட்ட சபை உறுப்பினர்களையும் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னபொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்து கவனித்தார்கள். அந்தக் காரியத்தைப் பற்றிக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது 11 மாதம் ஒரு வருடம் ஆகிவிட்டது, இன்னும் அந்தப் பிரச்சனை தீரவில்லை. சுற்றுப் பயணம் செய்யும்பொழுது கவனப்படுத்தப்படுகின்ற காரியங்களையும் உடனுக்குடன் கவனித்தால் பிரச்சனைகள் தீரும். ஆகவே, அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப் பிரச்சினைகள் உடனுக்குடன் தீராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் பழைய காலத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற பழக்கவழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள் இன்னும் அதிகாரிகளிடத்திலே ஊறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்வதற்கு வருத்தப்படுகிறேன்.

ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர் என்று சொன்னால் அந்தத் தொகுதியிலே உள்ள மக்களின் குறைகள், விண்ணப்பங்கள், பிரச்சினைகள் ஆகியவைகளைச் சரியாகக் கவனிப்பதற்கு அவருக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கவேண்டும். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் விடுதியில் தங்கினால் ஒரு மானியக் கோரிக்கையைப் படிப்பதற்கு நேரம் இல்லை, வசதியில்லை, இந்தக் காரணத்தால் சட்டசபையில்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

ஏதாவது பேசுவது என்று பேசிவிட்டால் சட்டசபையிலே சரியானபடி பணியாற்றியதாக ஆகாது. சட்டசபை அங்கத் தினர்கள் விடுதியில் வசதிகள் இருக்க வேண்டும், டெலிபோன் வசதிகள் இருக்கவேண்டும், போஸ்ட் ஆபீஸ் வசதிகள் இருக்க வேண்டும், படிப்பதற்கு தனிப் பகுதி இருக்கவேண்டும். சட்ட சபை நடவடிக்கைகளைச் சரியாகக் கவனிக்கவேண்டுமாயின் தேவையான இந்தச் சாதாரண வசதிகள் இருக்கவேண்டும். நம்முடைய நாடு ஏழ்மை நாடுதான், அந்த ஏழ்மை நாட்டிலே பணக் குறைவு காரணமாக எப்படி வசதிகளைச் செய்து தருவது என்று ஒரு பகுதியினர் கூறமுடியும். ஆனால் சரியாகச் சட்ட சபையில் பணியாற்றவேண்டுமென்றால் அப்படிப்பட்ட சாதாரண வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கத்தான் வேண்டும்.

எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அலவன்ஸ் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத் தைவிட கேரளாவிலும், மைசூரிலும் அதிகமாக அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கத்தினர்களாக உள்ளவர்கள் வசதியுள்ளவர்களாக இருக்கலாம், வசதியில்லாதவர்களாக இருக்கலாம். அங்கே கொடுப்பதற்கு நியாயம் இருக்கிறது, அது சரியானது என்று இருந்தால் இங்கேயும் அதைப் போன்று ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கேரளாவிலே சட்டசபை உறுப்பினர்கள் தங்கும் விடுதிக்கு மாதத்திற்கு 25 ரூபாய்தான் வாங்குகிறார்கள். மைசூர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் விடுதியில் கூட்டம் நடக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வாட்கையும் வாங்குவதில்லை. சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் நடக்காத பொழுது ஒரு நாளைக்கு இரண்டு பெட்கள் உள்ள ஒரு அறைக்கு 2½ ரூபாய்தான் வாங்குகிறார்கள். அரசாங்கத்திலுடைய போக்கு வரத்து ஸ்தாபனங்களிலே உறுப்பினர்கள் எங்கே போகவேண்டுமென்றாலும் எப்பொழுது போகவேண்டுமென்றாலும் பாஸ் அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கே போகவேண்டும், எப்பொழுது போகவேண்டும் என்று எழுதிக்கொடுத்துவிட்டால் போதும் பாஸ் உண்டு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இது ஏதோ அதிகமான தேவைகளைப்பற்றிச் சொல்கின்ற காரியம் அல்ல. சட்டசபை உறுப்பினர்கள் தங்கள் காரியங்களைச் சரியாகச் செய்வதற்கேற்ற முறையிலே ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் செய்துகொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின் மீது பேசும்போது ஒரு சமாதானத்தை ரொம்பவும் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யம் எல்லாத் துறைகளிலும் ரொம்பவும் முன்னேறியிருக்கிறது என்று பெருமைப்படுகிறோம். ஓரளவு

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1968 மார்ச் 25]

வாஸ்தவந்தான். சட்டசபை நடவடிக்கைகள், சட்டசபை மெம்பர்களுக்குள்ள வசதிகள், அசெம்பிளி இலாகாவின் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களையும் பார்க்கும்போது நம்முடைய ராஜ்யம் கொஞ்சம் பிற்போக்காகத்தான் இருக்கிறது. முதல் மந்திரி அவர்கள் ஓரளவு ஒத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது அவர்களுடைய ஜாடையிலிருந்து தெரிகிறது. டெல்லிக்கும் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் போய் வருகிறவர்களுக்கு அது தெரியும். வசதிகளைக் கொஞ்சம் ஜாஸ்தி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

நம்முடைய சட்டசபைக் கூட்டங்கள் ரொம்பவும் குறைந்த நாட்கள்தான் நடத்தப்படுகின்றன. பார்லிமென்ட் வருஷத்தில் எட்டு மாதங்கள் நடக்கிறது. இந்தியா பூராவிலும் உலகம் பூராவிலும் உள்ள பிரச்சினைகள் இருப்பதால் ஜாஸ்தி நாட்கள் நடப்பதாக இருந்த போதிலும் சட்டசபைக் கூட்டங்கள் வருஷத்தில் 40 அல்லது 50 நாட்களே கூடுகின்ற நிலை இருப்பதைக் கொஞ்சம் அதிகமாக்க வேண்டும். எந்த ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அதனைச் சட்டசபை முன் வைத்து அங்கீகாரம் பெற்றுத்தான் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனை வசூலிக்கக்கூடாது, அதை ஒத்திப் போட வேண்டுமென்ற முறையில் முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தை, சட்டசபைக் கூட்டம் முடிந்து நாங்கள் ஊருக்குப் போனவுடனே போட்டார்கள். 'ப்ரூட் மெஜாரிடி' இருக்கிறது என்ற நிலைமையில் அந்த மாதிரி செய்து வந்தார்கள். நீங்கள் அந்த வழிகளைப் பின்பற்றாமல் எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் சட்டசபை முன் வைத்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்த வகையில் அதிக நாட்கள் கூட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷம் சட்டசபை நடக்கின்ற இந்தச் சென்னையிலே, உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு வந்த கூட்டம், உலகச் சந்தைக்கு வந்த கூட்டம், கும்பகோணம் மகாமகத்திற்கு வந்த கூட்டம் எல்லாம் வந்து 'டாஷ்' ஆகி பெரிய தொல்லையாகிவிட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் வந்து பார்க்கின்றவர்களுக்குப் பாஸ் வாங்கிக் கொடுப்பதே பெரிய தொல்லையாகப் போய்விட்டது. நாளாவட்டத்தில், முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தவுடன் சட்டசபைக் கூட்டத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று மக்கள் ஆவலாக இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் பட்டணத்திற்கு வருகின்றவர்கள் வேறு எது எதையோ பார்த்து விட்டுப் போவார்கள். இப்போது பட்டணத்திற்கு வருகிறவர்கள் சட்டசபைக் கூட்டத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதையும் தங்களுடைய லிஸ்டில் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த மனோபாவம் வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டசபை கூடும் இடத்தை பழைய இடத்திற்கு, சில்ட்ரன்ஸ் தியேட்டர் இருக்கும் இடத்திற்கு மாற்றினால் வசதியாக 500 பேர் வரை பார்க்க

1968 மார்ச் 25] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

முடியும். அங்கே போனால் ஏதாவது உரிமை என்று சொல்லி கோஷம் போட்டுக் கொண்டு கூட்டம் கூடுமே என்ற பயம் இருக்கலாம். அதற்கெல்லாம் பயப்படாமல் சட்டசபைக் கூட்டத்தை சில்ட்ரன்ஸ் தியேட்டரில் நடத்துவதற்கு யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மெம்பர்களுடைய சம்பளத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டசபையில் உள்ள 235 பேர்களில் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு ஒழுங்காகச் செலவழித்தது நான் ஒருவன்தான் என்று நினைக்கிறேன். என்னையும் சந்தேகப்படுகின்றீர்களா? ஒவ்வொரு மெம்பர் கூறுவதைக் கேட்டால், திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வடக்கே இருபதாயிரம், இருபத்தி ஐயாயிரம், ஏன் ஒன்றரை ரூபாய் கூட, அதாவது ஒன்றரை லட்சம் கூட சட்டத்திற்குப் புறம்பாகச் செலவு செய்து சட்டசபை மெம்பர்களாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமையில் பார்க்கும்போது சட்டசபை மெம்பர்களுக்கான அலவன்ஸ் என்பது சென்னை ராஜ்யத்திலேதான் சொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே 150 ரூபாய் என்று கொடுத்தார்கள். ஆனால் அமைச்சர்கள் துஷ்டி கேட்பதற்குக் கூட ஸ்பெஷல் பிளேனில் போய் வந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஒருகாலத்தில் அவர்கள் அனுபவித்தார்கள். அவர்கள் காலத்திலே மெம்பர்களுடைய வசதிகளுக்குத் தகுந்த நடவடிக்கை ஏதுவும் எடுக்கவில்லை. ராஜஸ்தான் சிறு ராஜ்யந்தான். அங்கே 15 வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருந்தே 500 ரூபாய் சம்பளம் பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் கொடுத்து வந்தார்கள். சிட்டிங் ஃபீஸ் 30 ரூபாய். இததைச் சொல்லும்போது பயம் இல்லாமல்தான் நான் சொல்லுகிறேன். டி.எம்.கே. மந்திரிசபையினர் கூட்டங்களில் பேசும் போது 'எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கேட்டார்கள்; அதனால் கூட்டினோம்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போங்கள். அன்னை ராஜ்யமான கேரளாவில்—அவர்களுக்கு நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள்தான் சாப்பாட்டுக்கு அரிசி கொடுக்கிறார்கள்—200 ரூபாய் சம்பளமாக இருந்ததை 300 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். டெய்லி அலவன்ஸ் 20 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே சட்டசபைக் கூட்டம் நடக்கும்போது பிழைகளுக்கு பக்ஷிஸ் என்றே 50 ரூபாய் வரை நான் கொடுக்கிறேன். சில பேர் சிக்கனமாக இருக்கக்கூடும், எலக்ஷனில் செலவழித்த பணத்தை மிச்சப்படுத்தும் வகையில் சிக்கனமாக இருக்கக்கூடும்.

சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு ஹாஸ்டலில் வசதியே கிடையாது. போன் வசதி கிடையாது. புது ஹாஸ்டலுக்குப் போகப் போகிறோம். அங்கே நல்ல முறையில் வசதிகள் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். கனம் மேட்டர் அங்கத்தினர் அவர்கள் 'மைசூரில் ஒவ்வொரு ரூமுக்கும் ஃபோன் வசதி இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சட்டசபை மெம்பர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்து விடு

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1968 மார்ச் 25]

வதால் மந்திரி சபைக்குக் கெட்ட பெயர் வந்து விடப் போவதில்லை. இதிலே, 'சிப் பாப்புலாரிடி' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குக் காரியங்களை நடத்திக் கொண்டு போகக் கூடாது. நியாயமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருக்கும்போது சுற்றுப் பயணம் போனால் தன் கட்சிக்காரர்கள் காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்களை விட்டு விட்டு எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைத் தான் முதலில் கூப்பிட்டுப் பேசுவார். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர், கம்யூனிஸ்ட் கலியாணசுந்தரம் வந்திருக்கிறார் என்றால் உடனே கூப்பிடு என்று சொல்லி அவசரமாகக் கூப்பிட்டு தன்னுடைய பேட்டியைக் கொடுப்பார்கள். எதிர்க்கட்சி களுடன் கலந்து பேசுவதன் மூலம் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்ற வகையிலேயே அவர்கள் கூப்பிடுவார்கள். தங்களுடைய கட்சியைப் பொருத்தவரை தானே அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கும் நிலையில் எதிர்க்கட்சிக்கு முக்கியத்தும் கொடுத்தார்கள். அந்த முறையில் இப்போது இருப்பவர்களும் எதிர்க்கட்சியினருக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும். நான் கூட ஒரு சமயம் அமைச்சரிடம் சென்று ஒன்றைக் கூறும் போது 'தங்களுடைய கட்சிக்காரர்களும் அதையேதான் சொல்லி விட்டுச் சென்றார்கள்' என்று கூறினார்கள். தங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் என்ற நிலையில் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததாக அவர் சுளுடைய பேச்சில் இருந்து தென்பட்டது. கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதை விட தொகுதி உறுப்பினர் சொல்லுவதிலேதான் உண்மை இருக்கும் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நாங்கள் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள வேலைகளை நல்ல முறையில் செய்யமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பாஸ் முறையில் ரொம்பக் கஷ்டம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் அதற்கு தனி வின்டோ கூட இருந்தது. கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்தால் அங்கு போய் வாங்கிக் கொள்வார்கள். இப்போது அந்த வின்டோ மூடப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. மற்ற ராஜ்யங்களில் மெம்பர்கள் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்துவிட்டால் உடனே பாஸ் பெற்று நேரே சென்று சட்டசபைக் கூட்ட நடவடிக்கைகளை பார்க்க வசதியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

நான் அத்தி பூத்ததுபோல் விதி 41-ன் கீழ் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேன். அது ரொம்ப அவசரமான தீர்மானம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் என்ற அளவில் ஏற்கனவே கெடுபிடி இருந்திருக்கிறது. கெடுபிடி என்றால் தென்காசி உபதேர்தல் வரப்போகிறது. அப்போது அந்த வாரை அங்கு அடிக்கலாம்.

1968 மார்ச் 25] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தென்காசி உப தேர்தலின்போது அங்கு தலையைக் காட்டிவிடாதீர்கள். விதி 41-ன் கீழ் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருந்தேன். ஏற்கனவே அங்கு லெவி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டும், அந்த ஜில்லா கலெக்டர் தன் சாமர்த்தியத்தையும், தப்பான நிர்வாக முறையையும் வைத்துக்கொண்டு அங்கு அடிஷனல் லெவி நோட்டீஸ் கொடுத்து அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள், அங்குள்ள வயல் வைத்திருப்பவர்கள் மூச்சு பிடிக்கமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த அடிஷனல் லெவி நோட்டீஸ் பற்றிய விளக்கத்தைக் கேட்டால் ஒரு சகாயம் கிடைக்குமே என்றுதான் கொடுத்தேன். கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு போன் செய்து கேட்டால் மறுநாள் மீட்டெயில்ஸ் கிடைக்கும் விஷயம் அது. அந்த தகவல்களை சேகரித்துக் கொடுக்க நாமதமும் ஆகாது. நான் மந்திரிமார்களை அல்லது வேறு யாரையும் குறைவாகக் சொல்லவில்லை. சில நண்பர்கள் பத்திரிகைகளில் வரட்டும் என்று கொடுக்கிறார்கள். நான் அதற்காகக் கொடுக்கவில்லை. நான் சொல்வது, எதிர்க்கட்சியினருக்கு நல்லவிதமான முறையில் பதில் சொல்லி ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. புவராகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம்

இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணையையொட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஆற்றிய உரையில் சிக்கன நடவடிக்கைகள் பற்றி தெள்ளத் தெனிய எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் தலைமைச் செயலகம், அதையொட்டியிருக்கிற அமைப்புகளில் இன்றையதினம் அகும் செலவுகளைப் பார்க்கும் போது அப்படிச் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மாறாக ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள், சட்டமன்ற மேல் அவை வேண்டியதில்லை என்று. அது வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற பிரச்சினைக்குள் போகாமல், இன்றையதினம் மேல் அவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டுவதற்கு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். அந்த முயற்சி நடந்து அந்தச் செலவு கூட்டப்படுவதற்கு முயற்சி எடுத்தால் எந்தளவிற்கு நாம் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும்.

(மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றையதினம் அமைச்சர்கள் சிபார்சுக் கடிதங்கள் கொடுத்து அந்த சிபார்சுகள் மூலம் நியாயமாக நடக்கவேண்டிய பல வேலைகள் நடக்கவில்லை என்று சொல்கிற நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சாதாரண சிறிய காரியங்கள், மாறுதல்கள், பல முக்கிய

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 25]

மான காரியங்கள் இவற்றில் தனிப்பட்ட முறையில் நபர்களுக்கு கடிதங்கள் கொடுத்து அவற்றை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி அந்த அதிகாரிகள் ஒன்றும் செய்யமுடியாததொரு சூழ்நிலை இருக்கிற நிலையும், நியாயத்திற்கு மாறாகச் செய்யக் கூடிய நிலைமை உருவாகியிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டு கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் பல அமைச்சர்கள் பல மாணவர்களுக்கும், பல பெற்றோர்களுக்கும், தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் கடிதங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில பேர்கள் அந்தக் கடிதங்களையெல்லாம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அவற்றை விற்கக் கூடிய அளவில் நிலைமையிருந்ததைப் பார்க்கிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரி முதல்வர்களை அழைத்து அவர்களிடத்திலுள்ள கடிதங்களை வரவழைத்துப் பார்த்தால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கக்கூடும். பொதுவாக எந்த ஒரு விஷயத்திற்கும் அமைச்சர்கள் கடிதங்கள் கொடுப்பார்களானால், அப்படி கடிதங்கள் கொடுப்பது சரிதானா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு தென் ஆற்காட்டில் கள்ளக்குறிச்சி வட்டாரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்ற ஆசிரியர்களை மாற்றுவதில் ஏற்கனவே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்த வட்டாரத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதில் உறுப்பினர்களாக இருந்து, ஆர்.டி.ஓ. தலைமையில் அது அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு கூடி மாறுதல் செய்தார்கள். குழுவில் உள்ள எல்லோரும் சேர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர் உள்பட மாறுதல்கள் செய்தாகிவிட்டன. அதைச் செய்து ஒரு மாதம் முடிவடைந்து விட்டது. அதற்குள் ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்கு எங்கெங்கு மாற்றம் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த அந்த இடங்களுக்குச் சென்று விட்டார்கள். பின்னர் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மாற்றியவர்களைத் திரும்பவும் அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து மாற்றப்படவேண்டும் என்று செய்து இதனால் பல தகராறுகள், இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்ட நிலையைப் பார்க்கிறோம். இது சரியான முறையல்ல. இது ஒழுங்காக நடக்குமா என்பதை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்றையதினம் வெளியிடங்களுக்குப் போய் அமைச்சர்கள் பேசுகிறார்கள். அப்படி வெளியில் சென்று பேசும்போது அவர்கள் கொடுக்கும் வாக்குறுதிகள், தாராளமாக அவர்கள் அள்ளிக் கொடுக்கும் வாக்குறுதிகள் எந்தவிதமான சங்கடங்களை, கஷ்டங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டும்.

இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி கோவை நகரத்தில் இங்கு பார்வையாளர்களாக வந்தவர்களுக்கு, அதில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு, ஒரு வரவேற்பு கொடுத்தார்கள். கோவை நகராட்சி அவர்களுக்கு ஒரு வரவேற்பு கொடுத்தது. பொதுவாக

1968 மார்ச் 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

ஒரு சம்பிரதாயம் என்னவென்றால், நகரமன்றத்தில் எந்த விழா நடந்தாலும் அதற்கு நகரமன்றத் தலைவரோ அல்லது உப தலைவரோ அல்லது அது சம்பந்தப்பட்டவர்களோதான் தலைமை தாங்குவது வழக்கம். அதற்கு மாறாக அமைச்சர் அவர்களே தலைமை தாங்கவேண்டுமென்று கலெக்டரிடம் தொலைபேசி மூலம் பேசி அந்த விழாவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தலைமை தாங்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கடைசியாக விழா முடிந்த பிறகு தேசிய கீதம் பாடக்கூடாது, வேறு தமிழ்ப் பாட்டு தான் பாடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி பிறகு அந்த நகர மன்றம் கூட்டப்பட்டு அதுபற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. தீர்மானம் கூட நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் நடக்கும் என்று சொன்னால் அது சரியானமுறையாக இருக்காது. அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி விளக்கம் தெரிவிக்கவில்லை, இது வரையில்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியிருப்பது ரொம்பவும் உண்மைக்கு மாறானது என்பது மட்டுமல்லாமல், இந்தத் தகவல்களை அவர்கள் எங்கிருந்து பெற்றார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் விளக்கம் கூற வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கான விளக்கத்தை நான் சொல்வது அவ்வளவு பெருமையாகாது. எந்தக் குற்றமும் ஏற்படவில்லை. தவறான ஒரு செய்தியை, நகரமன்றத்தில் வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட ஒரு நிலையில் மாவட்ட கலெக்டர் அதற்கு மறுப்பும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. பிறகு அந்த மன்றம் வாயைத் திறக்கவும் இல்லை. அந்த விவரங்கள் தெரியாதவர்கள் அதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அமைச்சர் தலைமை வகிக்கவேண்டுமென்று தொலைபேசி மூலம் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் பழைய காலத்தில் உள்ள மந்திரிமார்களின் பழக்க வழக்கமாக இருக்கலாம். கோவையில் நடைபெற்ற விழாவிற்கு, உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் வரவேற்பு கலாசாரக் குழுத் தலைவன் என்ற முறையில் அவர்களைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் அழைத்துச் செல்லவேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு இருந்தது. நடைபெற்ற அந்த வரவேற்பிற்கு சுமார் ஒன்றரை இலட்சம் மக்கள் வந்தார்கள். இந்த வரவேற்பை நகரமன்றத்திலே வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது, மக்கள் மன்றத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அங்கேயே நீங்களும் கொண்டு வந்து கொடுங்கள் என்று நகரமன்றத்திற்குக் கூறியதை அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு அங்கு படித்துக்கொடுத்தார்கள். அதேபோல சென்னையிலே முதலமைச்சர் தலைமையிலே நடைபெற்ற கூட்டத்தில் மேயர் கொடுத்தார், சிதம்பரத்தில் விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே நடந்தபோது அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டது. இப்படி நேரமில்லாத நேரங்களிலே, பொதுக் கூட்டங்களிலே படித்துக் கொடுப்பதுண்டு. பெரிய விளம்பரங்கள், நோட்டீஸ்கள், பல்லாயிரக்கணக்கான வால்போஸ்டர்கள் போட்டு உணவு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 25]

அமைச்சர் தலைமையில் நடைபெறும் என்று அறிவித்து, சிதம்பரம் பூங்காவில் 1½ இலட்சம் மக்கள் கலந்துகொண்டார்கள். இழிவு படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக ஏதோ தேசிய கீதம் பாடுவதற்கு மறுப்பை நான் சொல்லிவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படவில்லை. இதை கோயம்புத்தூரிலுள்ள 1½ இலட்சம் மக்கள் உணர்வார்கள். இவ்வாறு ஏற்படவில்லை யென்றும், நான் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று கலெக்டரைக் கேட்கவில்லையென்றும் ஆணித்தரமாக மறுக்கிறேன்.

தேசிய கீதத்தை மறுக்க வேண்டிய அவசியம் வரவில்லை. தப்பாக நினைத்துக் கொண்டு, கோயம்புத்தூர் நகர சபையிலே வரவேற்புக் கூட்டம் நடந்ததாகவும், அந்தக் கூட்டத்திலே அமைச்சர் உட்கார்ந்து கொண்டு நான்தான் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று கூறியதாகவும் பத்திரிகைக்காரர்கள் சித்திரித் துள்ளதைக் கொண்டு அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களை நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் கேட்கக்கூடாது என்பதாகச் சொல்லவில்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இதை உணர்வார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் எதிர்கட்சித் தலைவரவர்களைப் பார்க்கக் காணோம். மற்றபடி 20 எம்.எல்.ஏ.-க்கள், திரு. பூபதி, மற்றும் நண்பர் பழைய எம்.எல்.ஏ. திரு. மகாலிங்கம் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்ட கலெக்டரவர்கள் அதற்காக என்னை விரும்பி வேண்டி அழைத்து, அதை நான் ஒப்புக்கொண்டு அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வதற்காகவே, சென்றேன். அது தானே தவிர, நகரமன்றத்தில் வரவேற்பு நடந்ததுபோலவும், மந்திரி பஞ்சமாக ஆகி நகரசபைத் தலைவரின் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதைப் போலவும் சித்தரிப்பதை மறுப்பதற்காகவே கூறுகிறேன். கோவை மாவட்டக் கலெக்டரவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கை மறுநாளே எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. அதையும் கவனித்திருக்க வேண்டும். குற்றங்களைச் சொல்லக் கூடாது என்பது அல்ல. சொல்லக்கூடிய குற்றங்கள் நல்ல ஆதாரத்தோடு, மறுக்க முடியாத அளவிற்கு இருந்தால் அத்தகைய குற்றங்கள் நேராமல் திருத்திக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு பாகயிருக்கும் என்று மாஜி அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : கோவைக்குச் சென்றபோது நேரில் விசாரித்து அறிந்துவிட்ட பிறகுதான் இந்தத் தகவலை நான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினரவர்கள் தாம் கேள்விப்பட்டதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே தொடர்பு கொண்ட அமைச்சரவர்கள் அப்படி ஏதும் நடக்கவில்லை என்று அறிவித்தார்கள். தாம் அறிவித்தது மட்டுமல்லாமல், அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி தொடர்புடைய மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களின் அறிக்கையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள்.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இனி நம்முடைய உறுப்பினரவர்கள் சொல்ல வேண்டியது, இவர் தொலைபேசி மூலம் கலெக்டர் அவர்களுடன் பேசி, ஏன் என்பதற்கு ஆதாரம், நான் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று அவர் வற்புறுத்தினார் என்பதற்கு ஆதாரம், தேசிய கீதத்தை பாடக் கூடாது என்று அவர் சொன்னதற்கு ஆதாரம். இத்தகைய ஆதாரங்கள் இருக்குமானால் அதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை விட்டு, கோவைக்குச் சென்று விசாரித்துப் பார்த்தேன் என்றால், யாரை விசாரித்தீர்கள்? சம்பவத்தோடு தொடர்புகொண்டவர்களையா, அல்லது அவர்கள் கட்சிக்காரர்களையா என்பதை விளக்கிச்சொன்னால் இதற்குக் கொஞ்சம் வலிவு ஏற்படும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : இதைப்பற்றி விசாரிக்க முதலமைச்சரவர்களே யாரையாவது, நிதிபதியையாவது, நியமித்து அங்குள்ள நகரமன்ற தலைவர்கள், பொதுமக்கள் இவர்களை விசாரித்தால் உண்மை விளங்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டைச் சாட்டும் நேரத்தில் இந்த அவையிலே அமைச்சர்கள் அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு கிடையாது என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதுதான் மரபு, விதிமுறை. எனவே அதைப்பற்றி மேலும் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவை விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுப் பேசாமலிருப்பது எங்களுக்கு வலுவள்ளதாகக்கூட இருக்காது. உள்ளபடியே அவ்வாறு நடந்திருந்தால் அது தவறானது. அதற்குத்தக்க ஆதாரங்கள் சொல்லுவார்களே யானால் நிச்சயமாக அது களையப்பட வேண்டும். ஆனால், தொடர்ந்து பொது மேடைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும், இந்த அவையிலும் தப்புப்பிரச்சாரமாக அமையும் வகையிலே அமைந்து இருப்பதாலே அவர்கள் எந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு அப்படிச் சொன்னார்கள்? உணவு அமைச்சரவர்கள் தொலைபேசி மூலம் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சரவர்கள் அப்பொழுது குழுவோடு பயணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய அனுபவம் ஒன்றைக்கூறுகிறேன். இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாக தெனாதி நகரசபையில் எனக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அவருடைய இலக்கணப்படி நகரமன்றத் தலைவர்தான் தலைமை வகித்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அங்கு அமைச்சரொருவர் தலைமையில் வரவேற்பு கொடுக்கப்பட்டது. எனவே இவர்கள் இன்னொருபடி மேலே சென்று இப்படியும் தங்கள் பிரச்சாரத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளலாம். அதாவது, இங்கிருந்து தெனாதிக்கு அண்ணாதுரை டெலிஃபோன் செய்து, நகரமன்றத் தலைவரே தலைமை வகித்தால் அவ்வளவு

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 25]

சிறப்பாக இருக்காது. ஆகவே ஒரு மந்திரியாவது தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு அண்ணாதுரை சென்றார் என்று சொன்னால் பிரச்சாரத்திற்கு இன்னும் வலுவளிக்கும் என்றால் அப்படியும் சொல்லட்டும். நீங்கள் அப்படிச் சொல்வதானால் நாங்கள், முன்னிலிருந்த அமைச்சர்கள் என்னென்ன நிகழ்ச்சிகளை எப்படியெப்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று யார்யாருக்கு சேதி சொல்லியனுப்பினார்கள் என்ற ஆதாரமற்ற புகார்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கலாம், அதாவது ஆதாரமற்ற புகார்களை. ஆகையால் இந்தப் புகாரை எழுப்புவதற்கு முன்னால் தொலைபேசியில் பேசியதற்கு ஆதாரம், கலெக்டரை வற்புறுத்தியதற்கு ஆதாரம் என்று ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு பேசியிருந்தால் அது சரியாக இருந்திருக்கும். ஆனால், அவர் தம்முடைய மாலை நேரப் பிரச்சாரத்தின் மூற்பகுதியை காலையிலேயே செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : இந்த மாதிரியான பதில்களைத்தான் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் வருத்தப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது அவ்வளவு பொருத்தமான பதிலாக அகாது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலும், பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது, நகரமன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை நகரத்திலே இவ்வாறு பேசப்படுகிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : திருப்பத் திரும்ப பத்திரிகையிலே வந்தது, பத்திரிகையிலே வந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் விளக்கமாக அறிக்கைவிட்டபிறகு, பத்திரிகைகள் உள்ளபடி மாவட்ட கலெக்டர் சொன்னதில் தவறு இருந்தால் அதை விளக்கி அவர்கள் எழுதியிருப்பார்கள். ஆனால் நம்முடைய கனம் உறுப்பினரவர்கள், “நான் சொல்வதைச் சொல்லிக்கொண்டே யிருப்பேன், சம்பந்தமுடையவர்கள் மறுப்பு கொடுப்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை” என்ற ரீதியில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது உலகப்போரில் இப்படிச் சொல்வதைத்தான் “கொயபெல்ஸ் பிரச்சாரம்” என்பார்கள். மாவட்டக் கலெக்டர் தொடர்புடையவர், அமைச்சர் தொடர்புடையவர், அவர்கள் இருவரும் இப்படி ஏதும் நடக்கவில்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு திரும்பத்திரும்ப இப்படித்தான் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன், கேள்விப்பட்டேன் என்பதை, நம்முடைய கனம் உறுப்பினரவர்கள் தமக்கே அது சரியானது, நானா என்று அவைக்கு வெளியே போனபிறகாவது யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1968 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டமன்ற விதிகள் 30(3)-இல்

'If a question contains a statement, the member asking it must make himself responsible for the accuracy of the statement.' என்றிருக்கிறது விவாதத்திற்கும் பொருந்தும். அமைச்சரவர்களின் மீது கனம் உறுப்பினரவர்கள் இப்படியொரு குற்றச் சாட்டை சாட்டும் நேரத்தில் அதற்கான முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் முழு விடக்கூடும் ரசுக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : முழு விளக்கம்தான் இப்பொழுது நான் கொடுத்திருப்பது. கோயபல்லி பிரசாரம் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த கோயபல்லி பிரசாரத்திலே கைதேர்ந்தவர்கள் அவர்கள்தான் என்பதை நான் அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை. நாங்கள் கோயபல்லி பிரசாரம் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்தான் கோயபல்லி பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கோயபல்லி பிரசாரம் யார் செய்கிறார்கள் என்பதை பொதுமக்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்தப் பிரசாரத்தை யார் செய்கிறார்கள் என்பதை பிறகு கவனித்துக்கொள்ளலாம். தொலைபேசி மூலமாக அமைச்சர் மாவட்ட கலெக்டரை அணுகி, "நான்தான் தலைமை வகிக்க வேண்டும்" என்று சொன்னார் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? தேசிய கீதம் பாட வேண்டாமென்று அமைச்சர் சொன்னதற்கு என்ன ஆதாரம்?

திரு. கோ. பூவராகன் : தேசிய கீதம் அந்த சமயத்திலே பாடப்பட்டதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். பத்திரிகையிலே அந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த ஊர் மக்கள் அதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதைப் பற்றி நகரமன்றத்தில் பேசி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் உள்ளபடி முன்னர் அமைச்சரிடத்திலே வாதிட வேண்டுமென்பதற்காக சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட தவறான தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு பெரிய கேவலமான பழிகளை அமைச்சர் பேரிலே சொல்வதற்கு அவர் உடந்தையாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். தேசிய கீதம் பாடப்பட்டதா, இல்லையா என்பது வேறு பிரச்சினை. சில இடங்களிலே கிராம போன் பிளேட்டு கூட போடுகிறார்கள். ஆகவே, தேசிய கீதத்தை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. நாங்கள் இந்தி எதிர்ப்பாளர்களாக இருப்பதாலே தேசிய கீதத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று தவறாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு இருக்கிற இரண்டு தேசிய கீதங்களும் இந்தி மொழியிலே அல்ல; வங்க மொழியிலே தான் இருக்கின்றன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். முன்னர்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 25]

அமைச்சருக்கு தெரிந்திருக்குமோ இல்லையோ. தேசிய கீதத்தைப் பாடக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் “நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை” என்பதை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். அங்கே பாடப்பட்டதா இல்லையா என்ற கேள்வி அந்த இடத்திலே தேசிய கீதம் பாடுவதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருந்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பொருத்திருக்கிறது. எந்தப் பொது நிகழ்ச்சியிலாவது தேசிய கீதம் பாடப்படாமல் இருக்குமானால், அதை அங்கேயே மிகப் பலமாகக் கண்டிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கண்டிக்கவும் செய்கிறேன். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி இதுவரை ஏற்படவில்லை. இவ்வளவுக்கும் அவர் சொல்லுகின்ற சமாதானம் ‘பத்திரிகையிலே வந்தது’. என்பது எந்தப் பத்திரிகையில்? அன்றைக்கு அப்படி எழுதியதற்குப் பிறகு, கலெக்டருடைய விளக்கத்தைப் பெற்றதற்குப் பிறகு அதை மாற்றினார்களா? மாற்றவில்லை. கோயம்புத்தூரிலே ஒரு சிலர் பேசிக்கொண்டார்கள் என்று சொல்கிறார். யாரை அவர் சந்தித்தார்? கோயம்புத்தூரிலே நான் விசாரித்துப் பார்த்தேன், ‘அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை’ என்றார்கள். கோயம்புத்தூரிலே விசாரித்துப் பார்த்தேன், ‘அப்படி நடந்தது’ என்று அவரும், கோயம்புத்தூரிலே நான் விசாரித்துப் பார்த்தேன், ‘அப்படி நடக்கவில்லை’ என்று நானும் இருவரும் இப்படி சொல்வதற்காகவா அவையிலே இருக்கிறோம்? ஆகையால், அருள்கூர்ந்து அவரை வேண்டுகிறேன், அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தபிறகு திரும்பத் திரும்ப அதே பிரசாரத்தை நடத்துவதைத்தான் கோயபல்லஸ் பிரசாரம் என்று சொன்னேன். விளக்கம் சொன்னபிறகு திரும்பத் திரும்ப அதே பிரசாரத்தைச் செய்வது கண்டிக்கத்தக்கது என்று சொன்னதை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, ‘நீ தான் கோயபல்லஸ்’ என்று சொல்வது, இன்னும் பள்ளிக்கூடத்துச் சிறுவர்கள் வெளியே, ‘உனக்குத்தான் புத்தியில்லை, எனக்குத்தான் புத்தியில்லை’ என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. அந்த வகையிலே சொல்வதற்கில்லை இது. உண்மைக்கு மாறானது என்று தெரிந்திருந்தும் திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்வேன் என்று சொல்வதைத் தான் கோயபல்லஸ் பிரசாரம் என்று சொல்வார்கள். மாவட்டக் கலெக்டரும் விளக்கியபிறகு திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்வதைத்தான் கோயபல்லஸ் பிரசாரம் என்று சொன்னேன். நீங்கள் அந்த பிரசாரத்திலே வெற்றிபெறவில்லை என்பதைத் தான் பொதுத் தேர்தலிலே காட்டிவிட்டீர்கள். ஆகையால் ‘நாங்கள் இதிலே வல்லவர்கள்’ என்று காட்டி, நீங்கள் சொன்ன அந்த பிரசார முறைதான் தவறு என்று சொல்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : தவறான பிரசாரம் செய்வது எங்களுடைய வழக்கம் அல்ல. இதை முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தப் பிரச்சனையை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, எனக்கு கிடைத்த தகவலைச் சொல்லுகிறேன்.

1968 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்காக அருள் கூர்ந்து என்னை மன்னிக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை உறுப்பினர் அவர்கள் கண்ணியமான முறையிலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களிடம் அதை மறுப்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி தொலைபேசியில் பேசினார் என்று சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது அவரிடத்திலே இருக்கிற ஆதாரம் அவர் படித்த பத்திரிகை, அவர் பேசியபோது கோயம்புத்தூரிலே உள்ள பொது மக்கள். இந்த இரண்டை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு அமைச்சருடைய விளக்கம், மாவட்ட கலெக்டருடைய அறிக்கை, இந்த இரண்டையும் மறைத்து, இந்த இரண்டையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்வதுதான் தவறு என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் 'நான் தொலைபேசியில் தொட்புகொள்ளவில்லை; தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தவில்லை; தேசிய கிடம் பாட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை' என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்பதை அவையிலே தெரிவிப்பதுதான் கண்ணியமாக இருக்கும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : விசாரிக்கவும் என்று சொல்லுகின்ற பொழுது, 'தவறான தகவல் சொல்லிவிட்டார்கள், வேண்டுமென்றே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எங்கிருந்து கிடைத்தது, எப்படி சொன்னார்கள், இப்படி சொல்வதற்கு இந்த மன்றத்திலே யிருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு உரிமையில்தான்' என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்காது. நாம் தவறான தவறாக சொல்லுகிறோம், என்கோ தவறான செய்திகளையெல்லாம் கொண்டு வந்து காலைச் செய்தியாகவும் மாலைச் செய்தியாகவும் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமா? அவர்கள் சொல்லுவது எந்த செய்திக்காக? இதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் விரும்பும் தகவல், உங்களுக்குக் கிடைத்தது சாதாரண தகவலா? அல்லது எசேஷ தகவலா? விசேஷத்திலேயே தவறு? ஆனால் அமைச்சருடைய தவறெப்பற்றி இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய தகவலுக்குத் தகுந்தவாறு நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லுகிறார்கள், 'தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று நான் கலெக்டரிடத்திலே தொலைபேசியில் பேசவில்லை. அவரே என்னை அழைத்து தலைமை வகிக்கச் சொன்னார்'. என்று. அது நகராட்சிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல. பொது வரவேற்பில் நகராட்சிமன்றத் தலைவர் நகராட்சி மன்ற சார்பில் வரவேற்புக் கொடுத்தார். அதைப்போல உலகத் தமிழ் மகாநாட்டின்போது மாநகராட்சி வரவேற்பும் கடற்கரை கூட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், 'நான் நான் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று சொன்னதாகச் சொல்வது

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 25]

உண்மைக்குப் புறம்பானது' என்று அமைச்சர் சொன்னார். இன்னொன்று, 'தேசிய கீதத்தைப் பாடக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை' என்றார். இந்த இரண்டையும் நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், 'அமைச்சர் இந்த விளக்கத்தை கொடுத்த தற்காக நான் உள்ளபடி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், அந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் நான் எண்ணிக் கொண்டு இருந்தது போல் இல்லை; எனக்குச் சொல்லப்பட்டதைப் போல் நடைபெறவில்லை', என்று அவர் சொல்லவேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த வகையிலே அவருக்காவது அல்லது அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சிக் காவது ஒரு துளியும் ஊறு விளைவிக்காது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அவருடைய பெருமையும் அவர் கட்சியினுடைய பெருமையும் கூட இதனால் உயரும். ஏனென்றால், இது தனிப்பட்ட மதியழகன் பிரச்சினை அல்ல. 'இந்தத் தமிழக அரசை நடத்திச் செல்லுகின்ற அமைச்சர்களிலே ஒருவர் கூட்டத்திலே தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று தொலைபேசியிலே சொன்னார்' என்று முன்னர் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி, அது அவைக் குறிப்பிலே வந்து, அது மறுக்கப்படாமல் இருக்குமானால் அந்த அரசைப் பற்றியும் தமிழகத்தைப் பற்றியும் என்ன கருதுவார்கள் என்பதை என்னுடைய இந்த தலைமைவகிக்கின்ற பிரச்சினை, தேசிய கீதம் பாட வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை என்று அவர் சொல்வது இந்த, இரண்டையும் முன்னர் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று அறிவிப்பது நான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஏற்றுக்கொள்வதாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்கள் சொல்லுகின்ற பொழுது கிண்டலும் கேலியும் இல்லாமல் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய பதிலாக சொல்லி யிருக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் அமையவில்லை. அதனால் அதற்குத் தகுந்த விளக்கமும் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மறுமுறையும் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் இதைத் திரும்பத் திரும்ப சொல்வதற்குக் காரணம், உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களை இந்த அவையிலே எடுத்து பேசக் கேட்டால் அதைக் குறித்து பின்னாலே விளக்கம் அளிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதற்காகத் தான் நான் திரும்பத் திரும்ப பேசுகிறேன். இதிலே கிண்டலும் கேலியும் இல்லாமலிருந்தால் நான் ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பேன் என்று நம்முடைய உறுப் பினர் அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அமைச்சருடைய பேச்சைப் பொறுத்த வரையில் அதிலே கிண்டலும் கேலியும் இருந்ததாக நான் உணரவில்லை; இந்த அவையினரும் உணரவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் மிகமிகத் தயக்கத்தோடு பேசினாரே என்று கூட நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய பேச்சை பொறுத்தவரை அதை நிரம்ப பேர் ரசித்திருக்கிறார்களே தவிர,

1968 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

அதை இவரைப்போல் யாரும் தவறாக உணர்ந்துகொள்ளவில்லை யென்று நான் உணருகிறேன். யாரும் அதை கேலியாக எண்ண வொட்டா என்று நம்புகிறேன். கேலியும் கிண்டலும் பிடிக்க வில்லையென்றால் அவரைப் பொறுத்தவரையில் இனி பேசுகிற பொழுது, அதிலே ஈடுபடாமல் பேசக்கூட நான் பழகிக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், எனக்கு தேவை, அந்த இரண்டு குற்றச் சாட்டுகளும் அமைச்சராலே மறுக்கப்பட்டபிறகு, நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் அதை கண்ணியமாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான்.

திரு. கோ. பூவராகன் : எனக்குக் கிடைக்கின்ற தகவலைச் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பை எனக்கு ஒட்டுபோட்ட மக்கள் தந்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த தகவலைச் சொல்லுகிறேன். பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் பதிலளிக்கிறார்கள். இதற்கு தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டியவர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். எது உண்மை, எது தவறு என்று நம்மையெல்லாம் சொல்லக்கூடியவர்கள் அங்கே, நம்மை அனுப்பியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தீர்ப்பு அளிக்க மி. ப. வேண்டிய, வோட்டு அளித்த, மக்கள் சார்பில் பேசுகிறேன் என்று 1-00 ருர்கள். அவர்களுக்கு வோட்டு அளித்த மக்களுக்கும், கோவைக் கும் நெடுந்தொலைவு உள்ளபடியே, அவர்களிடத்திலே மிகுந்த மரியாதை உணர்ச்சியோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், வாதத்திற்காக கேட்கவில்லை. அமைச்சர் விளக்கம் அளித்த பிறகும் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அறிக்கை வந்த பிறகும், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதில் முன்னாள் அமைச்சருக்கு என்ன தயக்கம்?

திரு. கோ. பூவராகன் : ஒவ்வொன்றையும் விளக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல விரும்புகிறேன்....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள், அவர்களுக்குக் கிடைத்த தகவல் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் தகவல் பற்றிப் பேச எல்லோருக்கும் உரிமை உண்டு. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரும், அந்தத் தகவல் சரியானது இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் சரியானது இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சரியானது அல்ல என்பதற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்கிறார்கள் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை இத்துடன் முடிக்க, அமைச்சர் கொடுத்த பதிலை சரியானதாகக் கொண்டு என்று நான் ஏற்றுக் கொண்டு, அமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்துடன் இந்தப் பிரச்சினையை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்)

1968 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: விரைவிலேயே நம் முடைய திரு. பூவராகன் அவர்கள் திரு. கருத்திருமன் அளவிற்கு உயர வேண்டும் என்று நான் வாழ்த்துகிறேன். (பலத்த ஆரவாரம்)

திரு. கோ. பூவராகன்: அடுத்து, இன்றைய தினம் இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எனக்கு முன்னால் பேசிய, என்கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு உறுப்பினர் பத்திரிகைகளுக்கு எவ்வாறு விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்கள் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. விளம்பரம் கொடுக்கட்டும். ஆனால், ஒரு அமைச்சர் நடத்துகின்ற ஒரு பத்திரிகைக்கு, நம்முடைய அரசு விளம்பரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதாவும் அந்த துறையைச் சேர்ந்த விளம்பரங்கள் ஏராளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அது சரியான முறையாக இருக்குமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒரே மாதத்திலே மட்டும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான தகவல்களையே மன்றத்தில் மேலும் மேலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே உள்ள ஒன்பது அமைச்சர்களில் யாரோ அமைச்சர் ஒருவர் பத்திரிகை நடத்துகிறார் என்கிற தவறான தகவலைத் தெரிவிக்கிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப இப்படி தவறான தகவல்களையே சபையில் சொல்வது ஒழுங்காக இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: நான் சொல்கிறேன், பொறுத்து இருந்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு உறுப்பினர் சொல்லவேண்டும். இன்றைய தினம் அமைச்சர் நடத்துகின்ற முரசொலி பத்திரிகையில் பொதுப்பணியைத்துறை அமைச்சர் நிறுவனராக இருக்கும் அந்தப் பத்திரிகையில் சர்க்கார் விளம்பரம் கொடுப்பது தேவையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, முரசொலி பத்திரிகையை—தலைப்பில் நிறுவனர் பெயர்கூட இல்லை என்பதை—அவர்கள் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் அமைச்சரான பிறகு, எனக்கும், முரசொலிப் பத்திரிகைக்கும் தொடர்பு இல்லை. இப்படித் தவறான தகவல்களையே வைத்துக் கொண்டு, கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வது, அவர்களுடைய தரத்திற்கும் உகந்தது அல்ல என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: பத்திரிகையில் நிறுவனர் என்று போடவில்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில்,

1968 மார்ச் 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

விளம்பரம் தேவை என்று கடிதம் ஒன்று எல்லோருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 'ஃபெளண்டர் கருணாநிதி' என்று இருக்கிறது. 'ஃபெளண்டர்' என்றால் நிறுவனர்தானே என்பதை முதல் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஏராளமான விளம்பரங்கள் அந்தப் பத்திரிகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : 'ஃபெளண்டர் கருணாநிதி' என்று போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். காங்கிரஸ் நிறுவனத்தின் ஃபெளண்டர் டேவிட் ஹ்யூம், அதனால், காங்கிரஸ் வெள்ளைக்காரர்களுக்குச் சொந்தம் என்று பொருள்? பத்திரிகை நடத்தத் துவங்கியவர் அவர். ஆனால், அவர் அமைச்சரான பிறகு அந்தப் பத்திரிகையை நடத்துகிறார்களா என்பதுதான் இதிலே இருக்கிற பிரச்சினை.

திரு. கோ. பூவராகன் : பத்திரிகையிலே போடவில்லை என்று சொன்னாலும், ஒவ்வொரு விளம்பரத்திற்கும் கடிதங்கள் அனுப்பப் படுகின்றன. அது பதனியில் இருப்பதற்கும், அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடிபாது. அதிலே போட்டிருக்கிறது, திருமதி, தயாளு அம்மான் உரிமையாளராக இருக்கிறார்கள் என்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளமான விளம்பரங்கள் கொடுக்கிறார்கள். பஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏற்கனவே கொடுத்தார்களா? இப்பொழுது கொடுக்கிறார்கள். இந்த துறையை பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் வைத்திருக்கிறார் என்பதால் இத்தனை விளம்பரங்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன, அரசாங்க விளம்பரங்களும் ஏராளமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதை முதல் அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன், அவர்கள் சரியான முறை என்றால் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்போது தனிப்பட்ட பத்திரிகைக்கு, அமைச்சர் பொறுப்பில் இருக்கிறவருடைய சொந்தக்காரர்கள், வீட்டில் துணைவியார் நடத்தும் பத்திரிகைக்குச் சர்க்கார் விளம்பரங்கள் கொடுப்பது, பெயர் போட்டுக் கடிதம் எழுதி, விளம்பரங்கள் பெறுவது சரி என்றால், முதல் அமைச்சர் கொள்ளல், ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு மார்க்கெட்டிங் சൊசைடி அதிலே ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, தந்தை, பிள்ளை இருவரையும் போட்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படி முறையாக இருக்கும்? ஒரே குடும்பத்தில் இருக்கிறவர்கள், சலுகை காட்டவேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். காட்டவேண்டியதுதான். காட்டட்டும். அனால், தந்தையும், பிள்ளையும் சேர்ந்து ஒரே நிறுவனத்தில் இடம் பெறுவது எவ்வளவு பொருத்தமானது ஆகும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிறது.

திரு. கோ. பூவராகன் : எங்கள் தலைவருடைய நோத்தில் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டு பேச விரும்புகிறேன். இன்றைய

[திரு. கோ. பூவராகன்]

1968 மார்ச் 25]

தினம் இவ்வாறு தவறுகள் இடம் பெற்று இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க விளம்பரங்கள் எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் காப்பட்டு வருகின்றன. முரசொலி பத்திரிகைக்கு மட்டும் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. பேசுகின்ற கனம் உறுப்பினர் விவரம் தெரிந்து கொண்டு, ஒழுங்காக, முறையாகப் பேசமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: அதற்கும் விவரம் வைத்திருக்கிறேன். இங்கே காட்டுகிறேன். ஒரு முழுப் பக்க விளம்பரம் முரசொலிப் பத்திரிகைக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதல் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் அவர்களும் பார்த்து இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் முறையாக, ஒழுங்காகத்தான், எல்லா விபரத்தோடுதான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: முரசொலி அரசாங்க விளம்பரங்களை ஒழுங்காகப் போடுகிறது. பல பத்திரிகைகள் செய்திகளை வெளியிடுவதுகூட இல்லை என்பதையும் கனம் உறுப்பினர் அறிந்திருப்பார்கள். இது வாராந்திர மலராக, சிறப்பிதழாகப் பார்த்துக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. கோ. பூவராகன்: இம்மாதிரி விளம்பரம் எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் முழுப் பக்கம் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பத்திரிகைகள் என்று சொல்லும் போது, எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் ஒரே மாதிரிக் கொடுக்க முடியாது. நூறு காபிகள் உள்ளவற்றிற்கு இது தேவையில்லை. லட்சக்கணக்கான மக்கள் படிக்கும் பத்திரிகைகளுக்குத்தான் அப்படிக் கொடுக்கிறோம். ஒரே மாதிரியாக எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுப்பது என்பது தான் ஓரவஞ்சனையாக இருக்கும். 'முரசொலி' லட்சக்கணக்கான மக்களால் படிக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும் போது, உறுப்பினருக்கு என்ன சந்தேகம் என்று புரியவில்லை. கட்சிகளை ஒட்டி பத்திரிகை வைத்திருப்பவர்களுக்கு விளம்பரம் தருவது முறையாகாது.

திரு. கோ. பூவராகன்: அவர்களே போட்டிருக்கிறார்கள், 30,000 காபிகள் என்று. அமைச்சர் ஒரு லட்சம் காபி என்கிறார்கள். ஒரு லட்சம் என்கிற செய்தி அமைச்சருக்கு எப்படிக்கிடைத்தது என்று தெரியவில்லை. விற்பனை 30,000 என்று போட்டிருப்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய பிரச்சினை என்னவென்றால், ஒரு நிறுவனத்தில் ஒரே நுட்பத்தைச் சேர்ந்த, தந்தை பிள்ளை இருவரையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

விருத்தாசலத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார்கள், கல்லூரிக்கு 2½ இலட்சம் சேர்த்துக் கொடுத்தாகிவிட்டது; இனி கொள்ளுமையுடைய கோவிலி விருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மக்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள், நானும் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறேன் என்று. ஆனால் இன்றைய தினம் பார்க்கும்போது, அங்கே 4 லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு தனிக் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏற்கனவே ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. தனிக் கமிட்டி ஒன்று போட்டு, அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு, கெடுபிடியாக வசூல் நடக்கிறது என்பதைக் கல்வி அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அது நல்ல முறையில் அமைய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். ஐந்து லட்ச ரூபாய் வந்த பிறகு வசூல் செய்வது என்றால் பொருத்தமாக அமையாது என்று சொல்லுவேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இன்றைய தினம் பட்டாக்கள் வழங்கப்படுகின்ற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலே தந்தை, மகன் இருவரையும் சர்க்கார் போட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மகனை இந்தச் சர்க்கார் போட்டிருக்கிறது. தந்தை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்.

திரு. கோ. பூவராகன்: மகனை எதனுடைய சார்பாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. தந்தைதான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியும். அவரை விடச் சிறந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாரையாவது போட்டிருக்கலாம். ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தந்தை மகன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தந்தை தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். மகனை இந்த சர்க்கார் போட்டது. உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. செல்வராஜ் அவர்கள் அந்தத் துறையிலே நல்ல பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர் தேர்தலில் போட்டி போட்டார் என்ற காரணத்திற்காக அவரைப்பற்றிக் குறைபாடு சொல்வது முறையாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: என்னுடன் போட்டி போட்டவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டாரே என்று நான் குறை சொல்லவில்லை. தேர்தலில் தோற்றவருக்கு நல்ல நிதமாக ஊக்கம் கொடுங்கள், உற்சாகம் கொடுங்கள், அடுத்த தடவையும் என்னுடன் போட்டி போடச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இவருடன் சேர்ந்து போட்டி போட்டார் என்பதற்காக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அவர் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1968 மார்ச் 25]

மாறான முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மாறான முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், அதற்குப் பரிகாரம் இருக்கிறது. மாறான முறை என்பதை அவர் நிரூபிக்க வேண்டுமே தவிர, அவர் கட்சிக்காரர் என்ற காரணத்திற்காக அவரை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்வதில் நியாயம் இல்லை. திரு. செல்வராஜ் அவர்களுக்கு மணிலா உற்பத்தியாளர்களைக் குறித்து அக்கறை இருக்கிறது. அவர் நல்லபுறையில் பணியாற்றுவார் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நீங்கள் உங்கள் ஆட்சியில் தேர்தலில் தோற்றவர்களுக்கெல்லாம் உத்தியோகங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், கெஜடட் ஆபீசர் பதவிகளைக் கூடக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

திரு. கோ. பூவராகன்: போடப்பட்ட முறை எப்படி நியாயமானது என்பதை விளக்கினால் நல்லதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செல்வராஜ் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது முறைகேடானது, முறைக்கு மாறானது என்று சொன்னார்கள். முறைக்கு மாறாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், தப்பான முறை இருந்தால் அதை அங்கத்தினர் விளக்க வேண்டுமே தவிர, மேலோட்டமாகப் பேசவேண்டாம். அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பி விருந்து 'எக்ஸ்பஞ்ச்' செய்யவேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன்: முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு, 'இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன' என்பதைக் கொண்டு வரவே இதை எடுத்துக் கூறினேன். ஒரே குடும்பத்தில் இருப்பவர்களைப் போடுவது நியாயம் என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பட்டா வழங்குவதற்கு ஒரு நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. அதற்காக அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அங்கேயே சிறப்புச் சொற்பொழிவு நடைபெறும் என்று ஒருவருடைய பெயரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சருடைய நன்மையைக் கருதி இதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: என்னுடைய நன்மையைக் குறித்து நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். நீங்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வேலை செய்தது தெரியாதா? நீங்கள் அப்பொழுது செய்ததெல்லாம் தெரியாதா? அவற்றையெல்லாம் மூடி மறைக்க முடியாது. (ஆரவாரம்)

திரு. கோ. பூவராகன்: குறிப்பிட்ட ஐந்தாண்டுகளில் பதினைந்தாயிரம் பட்டாக்களுக்கு மேல் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் எந்தந்த தாலுக்காக்களுக்கு, எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு முறையாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். பட்டா வழங்கும் விழாவிற்கு அமைச்சர் போக வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இடம் கொடுத்து சிறப்புச் சொற்பொழிவு நடத்த அனுமதிப்பதைக் குறித்து ஊரிலே பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். பணம் சேர்க்கிறார்கள் என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

பணம் பெறும் முறையிலே இப்படியெல்லாம் நடக்கிறது என்று மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அப்படித்தான் நடக்கும் என்று சொன்னால், பொதுமக்கள் தக்க பதில் கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்லி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுவதற்கு நேரமில்லாத காரணத்தால் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சபாநாயகரைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிடக்கூடாது என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஐந்தாண்டுக் காலம் இந்த சபையில் அமைச்சராக இருந்தவர். அந்த முறையைப் பின்பற்றி உறுப்பினர் தன் வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : சபாநாயகரைப்பற்றித் தவறாகச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சபாநாயகரைப் பற்றித் தவறாகவும் சொல்லக்கூடாது, பாராட்டியும் சொல்லக் கூடாது. சபாநாயகரைப்பற்றி எதுவுமே சொல்லக்கூடாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : இந்தப் புத்தகத்தில் இருப்பதை நான் படித்துக்காட்டினேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 'இந்த இடத்திற்கு' மதிப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையை உறுப்பினர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். சபாநாயகரைப்பற்றி எந்தவிதமாகவும் பேச்சிலே குறிப்பிடக்கூடாது. உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த விதியைப் பின்பற்ற வேண்டும். அதுபற்றிய நிகழ்ச்சிகளைச் சபை நிகழ்ச்சியிலிருந்து நீக்கவிடவும். அடுத்து, திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், ஓர் உறுப்பினர் மற்றோர் உறுப்பினர்மீது குற்றம் சாட்டும் நேரத்தில் குற்றச்சாட்டுக்கான பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் திரு. கோ. பூவராகன் அவர்களைப்பற்றி, அமைச்சர் அவர்கள் குற்றச் சாட்டுகள் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறாரா? (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரா?

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[1968 மார்ச் 25]

விவாதம் இங்கு நடப்பது நாம் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்ள, கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்ல எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. விவாதத்திலே கோபம் வரலாமா?

THIRU K. VINAYAKAM : I raise a point of order, Sir, Can any member lose temper and of all the people; why should an experienced Minister like Thiru Govindasamy lose temper?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான் பொறுமை இழந்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் எப்போதுமே பொறுமைக்குப் பெயர்போனவன். பொறுமை இழக்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்றுமட்டுமல்ல, கடந்த ஐந்தாண்டுக் கால ஆட்சியில் சொல்லமுடியாத அளவுக்குப் பல தவறுதல்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு வீணை குற்றச்சாட்டுகளை ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்கிறீர்கள். நான் கோபப்படுவதாகச் சொல்கிறீர்கள். அந்த வார்த்தையை அவருடைய கட்சிக்காரர்களைப் பார்த்துத் திரும்பிச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுகின்ற போது சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் கூறினாகள். புள்ளிவிவரங்களைச் சரியாகப் பார்க்காவிட்டால் ஆபத்து ஏற்படும். பழைய அமைச்சரவையில் எட்டுப் பேர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் செலவு 4 இலட்சத்து 32 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு செலவழித்த தொகை 4 லட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாய். ஒன்பது மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு அமைச்சருக்கு 54 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்துக்கொண்டார்கள் என்றால், இந்த ஆட்சியில் ஒரு அமைச்சருக்கு 45 ஆயிரம் ரூபாய் தான் செலவாகிறது. ஆக, ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தங்களுடைய செலவில் ஒன்பதில் இருந்து பத்தாயிரம் வரை சிக்கனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதிலே கார் வாங்குவதில் செலவு கூடியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அந்த அளவுக்கு கார்கள் மோசமாக இருக்கின்றன. 1967-68-ம் ஆண்டு தேர்தல் நடந்த வருஷம் என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டால் கார்களின் மோசமான நிலையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதுவும் அவர்களால் வந்த செலவே தவிர வேறு யாராலும் வந்த செலவு அல்ல.

நான் மாநில அரசு ஊழியராக இருந்திருக்கிறேன். கடந்த காலத்தில் நிர்வாகஸ்தர்கள் எவ்வளவு தொல்லைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் உணர்ந்து சொல்ல முடியும். என்னுடைய எட்டாண்டு காலப் பணியில் 2 ஆண்டு காலம் விருத்தாசலத்தில் இருந்தேன். என்னைப்பாராட்டாத அதிகாரிகள் இல்லை. போற்றாத மக்கள் இல்லை. . . அதே நேரத்தில் 1966-ஆம் ஆண்டு மேலதிகாரிகள் என்னை திடீரென்று அழைத்து உன்னை வேறு இடத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறோம், உடனே சார்ஜ் கொடுத்த விட்டு ரிலீப் ஆகவேண்டும் என்றார்கள். என்ன காரணம் என்று கேட்டதற்குச் சொல்லப்படவில்லை. “ஒன்றும் கேட்காதே.

1968 மார்ச் 25]

[திரு. எஸ். இராமசந்திரன்]

ரெக்கார்டுகளைப்பற்றி எல்லாம் கவலைப்படாதே. உடனே உன்னை மாற்றச் சொல்லி டெலிபோன் வந்திருக்கிறது. நீ ரிஸீப் ஆகிவிட்டாய் என்று டெலிபோனில் சொல்லியாக வேண்டும். அவர்கள் கூத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீ தகராறு செய்தால் எங்களுக்குத்தான் ஆபத்து” என்று தெரிவித்தார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் சென்ற ஆட்சியிலே எப்படி அமைச்சர்கள் நிர்வாகத்தில் குறுக்கிட்டு அதிகாரிகளுக்கு சொல்லொணாத இன்னல்களை விளைவித்து வந்தார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான். இந்த ஓராண்டு காலமாகத்தான் ஓரளவுக்கு அதிகாரிகள் நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் தான் தங்களுக்கு அமைச்சர்கள் என்று இல்லாமல் மாநிலம் முழுவதற்குமாக அமைச்சர்களாக இருந்து பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஏற்கனவே அமைச்சராக இருந்த ஒருவர் விருத்தாசலத்தில் 6 லட்சம் ரூபாய் தன்னுடைய ஊருக்காக என்று ஒரு சாலையை செப்பணிட்டுக்கொள்கிற திட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள்—ஆள் இல்லாத ஊர். அந்த ஊருக்காக 6 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டது.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஆள் இல்லாத ஊருக்கு 6 லட்சம் செலவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். எங்கள் ஊருக்காக மட்டும் போடப்பட்ட சாலை அல்ல அது. அது எத்தனை ஊர்களை இணைக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். எல்லா கிராமங்களுக்காகவும் போடப்பட்ட சாலை அது. மந்திரியாக வந்து விட்டால் தங்களுடைய தொகுதிக்கு ஒன்றுமே செய்யக்கூடாது என்கிற கொள்கை உடையவன் அல்ல நான். அந்தத் தொகுதி மக்கள் தான் நம்மையும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சாலையே இல்லாத பல ஊர்களுக்குச் சாலைகளைப் போட்டுவிட்டு கடைசியாக தன் ஊருக்கும் வந்திருந்தால் அது அமைச்சருடைய பெருமையை நாட்டும். பாராட்டுவார்கள்.

திரு. கோ. பூவராகன் : சாலையே இல்லாத ஊருக்குத்தான் முதலில் போடப் பட்டது.

திரு. எஸ். இராமசந்திரன் : எங்கள் ஊருக்கு ரோடே கிடையாது. எங்கள் ஊரில் அவருடைய உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். சாலையே இல்லாத ஊருக்குத்தான் முதலில் போடப்பட்டது என்றால் எங்கள் ஊருக்குப் போட்டிருக்கவேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : அவரது ஊரில் சாலையே கிடையாது என்கிறார். அது சரியல்ல. அவரது ஊரில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவருடைய தங்கையை எங்களுடைய ஊரில் தான் கொடுத்திருக்கிறது. தம்முடைய தங்கையைப் பார்க்கக் கூட அவர் எங்கள் ஊருக்கு வந்தது கிடையாது. வராமலேயே சாலை இருப்பதாகச் சொல்வது சரியல்ல.

[1968 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள்ள சொந்த விஷயங்களைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே பேசுவது கூடாது. அதை அனுமதிப்பதற்கில்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் அவருடைய சர்வீஸ் ரெக்கார்டு பற்றி மட்டும் பேசுவதற்கு அனுமதி தரவேண்டும். விதிகளில் அதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கு ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று 1966-67-இல் ஒரு யோசனை பிறந்தது. உடனே ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு அந்தப் பிராந்தியத்தில் வசூல் செய்யவேண்டிய தொகையைக் கூட வசூல் செய்யாமல் ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் அரசினர் கல்லூரி என்ற போர்டை ஏழுதிமாட்டிவிட்டார்கள். இப்போது அதற்கான பணத்தைத் திரட்டியாக வேண்டிய பொறுப்பு நம் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பணம் கொடுப்பதற்கு அங்குள்ளவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் பணம் கொடுக்காதே என்று சொல்லக் கூடிய சக்தி கூட அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசினர் அச்சகம் ஒன்று அந்த ஆண்டு அங்கே வந்தது. அச்சிட்டு வழங்கவேண்டிய புத்தகங்கள் விருத்தாசலத்தில் குவிந்து கிடப்பதுபோலவும், ஒரு பத்திரிகையே நடத்த அங்கே வந்தது போலவும் அது அங்கே தொடங்கப்பட்டது. இப்படி எல்லாம் இப்போதுள்ள நமது அமைச்சர்கள் செய்யாமல் நாடு நகரங்களைச் சுற்றி ஏழை எளியவர்களுடைய துயர்களைத் துடைத்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு இவர்களைப் பாராட்டாமல் என்ன செய்வது?

சென்னையில் தீ விபத்து நடந்தது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடக் கேட்டார்கள். இப்படி எல்லாம் தீ விபத்துக்கள் தொடர்ந்து சென்னையில் நடந்தனவே, அதைப்பற்றி விசாரணை உண்டா? அதைப்பற்றிய விசாரணை அறிக்கையை ஏன் எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை, யார் அதற்குக் காரணம் என்பதாக பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் சேலத்தில் உள்ள நிலைமை என்ன? சேலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வீடுகளுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டன. இந்த தீ விபத்துக்களைப் போலீசார் புலன் விசாரணை செய்து, சிலரைக் கைது செய்யப் பராசிக்பூஷன் வாரண்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்துப் பதினைந்து நாளாகின்றன. யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. அதைப்பற்றி ஏன் யாரும் குறிப்பிடவில்லை?

திரு. கோ. பூவராகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கக்கூடிய ஒன்றைப்பற்றி சட்டமன்றத்தில் விளக்கமாகப் பேசுவது சரியான முறையாக இருக்காது. சட்டமன்ற நடவடிக்கையில் இருந்து இது நீக்கப்படவேண்டும்

1968 மார்ச் 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

என்று கோருகிறேன். இல்லை என்றால் முழுக்க முழுக்க எனக்கும் அதைப்பற்றிப் பேச உரிமை கொடுக்க வேண்டும். எப்படி நடந்தது, எதனால் நடந்தது என்று எங்களுக்கும் தெரியும், வேண்டுமென்றே ஒருவர் மீது பழிபோடுவதற்காக, கேஸ் போடுவதற்காக அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை வைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சப்-ஜூடிஸ் பற்றிப் பேசமாட்டேன். சென்னையைப் பற்றிக் கண்டிக்க முன் வந்த கட்சி அங்கே ஏன் கண்டிக்கவில்லை? அங்குள்ள நிலைமையை ஏன் பார்க்க மறுக்கிறார்கள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சபை முன் விவாதிக்கப்படும் மானியம் என்ன? அதில் சேலத்தைப்பற்றிப் பேசுவது முறையா என்று கேட்கிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது மந்திரிகளைப் பற்றிப் பேசுகின்ற மானியம் ஆதலாலே, அங்கு துப்புகள் கைப்பற்றப் பட்ட பிறகும், இன்னும் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை யாதலால், மந்திரிகள் அக்கறையோடு கவனம் செலுத்தி குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்த ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : போலீசார் குற்றவாளிகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இப்படிப் பேசலாமா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சபாநாயகர் அவர்கள் சிற்சில நேரங்களில் கேஸ் தாக்கலானாலும் சரி, தாக்கலாக்கப்படிய நேரத்தில் இருந்தாலும் சரி இந்த மாமன்றத்தில் பேசாமல் இருப்பது நல்லது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் கேசைப்பற்றிப் பேசவில்லை. அதைப்பற்றி அவர் பேசுகின்ற நேரத்தில் நானே குறுக்கிட்டுப் பேசவேண்டாம் என்று சொல்வேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : நான் சொல்லவந்தது எல்லாம் ஏன் இதைப்பற்றி அந்தக் கட்சியினர் அக்கறை காட்டவில்லை என்பது தான்.

அடுத்தபடியாக இந்த மாமன்றத்தில் இன்னும் ஒன்று சொன்னார்கள். அதாவது தந்தையையும், மகனையும் ஒன்றாகப் போட்டால் எப்படி இருக்கும் என்றார்கள். மாமனாரும், மருமகனும் ஒன்றாக இந்த மாமன்றத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சி

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1968 மார்ச் 25]

பினர் மனக்கிலேசம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதவியேற்ற பிறகு

காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கடும் மன்னன் நிலம்.

என்ற திருக்குறளுக்கு ஒப்ப இந்த நேரத்திலும் சென்று, எல்லா ஏழை எளிய மக்களுக்கும் தொண்டாற்றி வருவதற்காக, எளிமையும், அன்பும் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெருந்தலைவனைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதற்காக இளைஞர் சமுதாயம் பெருமைப்படுகிறது, பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய பணி நெடுநாள் நீடிக்கவேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறோம். தமிழ்நாட்டு மக்கள் நிம்மதியாக இந்த அரசாட்சியிலே இருக்கிற மூன்று கோடி நான்கு கோடி உள்ளங்களும் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானியத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஒரு விளக்கம். விருத்தாசலத்தில் பணமே சேர்க்கப்படவில்லை, ஒன்றுமே இல்லாமல் கல்லூரியைக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கல்லூரிக்குக் கொள்ளையிப்பர் தேவஸ்தானத்திலிருந்து 2½ லட்சம் ரூபாய் வந்து இருக்கிறது, பொதுமக்கள் 2½ லட்சம் ரூபாய் சேர்த்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது வசூல் செய்வதற்குக் கெடுபிடி நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சேலத்தில் உள்ளவை பற்றிக் குறிப்பிடக்கூடாது. பர்சனல் எக்ஸ்பன்டேஷன் என்றால் உங்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால் சொல்லவேண்டும். உங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடாத நேரத்தில் அதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் அதிகமாகச் செய்வது நல்லது அல்ல என்ற கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்வது, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டுமென்பது மிகவும் அவசியமானது என்பதுதான், அதைப்பற்றிச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் எந்த எந்தக் காரியங்களுக்காகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி முடிவுசெய்து கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கே இருக்கிறது. எந்தக்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி]

காரியத்திற்காக சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று முடிவுசெய்யப்படுகிறதோ, அந்தக் காரியத்திற்கு நிச்சயமாக சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணத்தை நல்ல முறையிலே செய்யவேண்டியதற்காக முடிவுகள் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் செவ்வனே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு பார்ட்டியிலேயும் பேசுகிற முதல்வருக்கு அதிக நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று சுதந்திராக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் பேசக்கூடிய நேரத்திலே 5 நிமிடம் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டது...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் கொடுப்பது எல்லாம் சபாநாயகர் அறையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் சபையின் முதல்வரும் அமர்ந்து பேசி முடிவு எடுக்கவேண்டியது ஆகும். அதைப்பற்றிய குறையிருந்தால், அவர்கள் உட்சித் தலைவரோடு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி : நான் அதை வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபையிலே ஒரு குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு மெம்பர் பேசும்பொழுது நடுநடுவே அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறார்கள், அதனால் நேரம்போதாது என்று சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டுப்பேசுவது நல்லதுதான். அப்படிப் பேசினால்தான் பேச்சு நல்ல முறையிலே அமையும். மெம்பர்களுக்கொடுக்கப்படுகிற நேரம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக அமைச்சர்கள் குறுக்கிடுகின்ற நேரத்தைப் பேசுகிறவர்களின் நேரத்தில் கணக்கெடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த நேரமும் கூட்டித்தான் சபாநாயகர் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி : எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் விடுதிகளிலே அளிக்கப்பட வேண்டிய வசதிகள்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். புதிதாக அமைக்கப்பட்டு இருக்கிற சட்டசபை விடுதியில் ஒரு நாளைக்கு 2½ ரூபாய் என்று வசூலிப்பதைவிட்டுவிட்டு மொத்தமாக மாதத்திற்கு 25 ரூபாய் என்று வசூலிக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் காணுவதற்கு வரக்கூடிய தொகுதி மக்கள் தங்குவதற்குத் தனியாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். புதிதாக கட்டப்பட்டிருக்கிற விடுதியில் எல்லா மெம்பர்களும் தங்குவதற்கு வசதி செய்து

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி]

[1968 மார்ச் 25]

கொடுத்த பிறகு, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய விடுதியிலே மற்றவர்கள், மெம்பர்களைச் சந்திக்க வருகிறவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் கஷ்டங்கள் நீங்கும். நல்ல வசதியாகவும் இருக்கும், ஆகவே அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்டிங் விருந்து பாஸ் கொடுப்பதைப் பற்றி இன்னும் அரசாங்கம் முடிவெடுக்காவிட்டாலும் 5, 6 எண்ணுள்ள சீட்டுகள் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பஸ் புறப்படக்கூடிய இடத்திலே இரண்டு சீட்டுக்களைக் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆனால் போய்க்கொண்டிருக்கிற வழியிலே நடுவிலே ஒரு ஊரிலேயிருந்து யாராவது சட்ட மன்ற உறுப்பினர் செல்ல வேண்டுமென்றால், அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், நகரசபைத் தலைவர்கள் தேர்தல்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையிலே அல்லாமல் நேரடியாக அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் அது ஜனநாயகப் பண்பிற்கு உகந்ததாக இருக்கும். அப்படிச்செய்தால், நகரசபைத் தலைவர்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும் எந்தவிதமான கவலையுமின்றி அவர்கள் பணியைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும், அதைப்பற்றிக் கவனித்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நமது அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு லஞ்ச ஊழல்களைத் தடுப்பதிலே பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சில நேரங்களிலே சொந்த அனுபவத்திலிருந்து தெரிந்து இருக்கிறேன். இன்னும் நல்ல முறையிலே முயற்சியெடுத்து லஞ்ச ஊழல்களையும் அறவே ஒழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதுவரை எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் இருக்கும்படியான என் கட்சியின் சார்பாக இருக்கக்கூடிய வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மானியம் நாளைக்கு வருவதாக இருந்தது. இருந்தாலும் கூட நாளைக்கு இதை எடுத்துக்கொண்டிருப்போமானால், விட்டுப்போய்விடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று தான் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். பிரச்சினை என்னவென்றால் புது அமைச்சரவை பொறுப்பேற்று ஒரு வருடமாக செலவுகளிலே

1968 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சிக்கனம் செய்வோம், மாதிரியாக இருப்போம் என்று சொன்னார்கள். மந்திரி பதவிகளுக்கு வருவதற்கு முன் முதல் கூட்டத்திலே சொத்துக்களின் விவரங்களை அறிவிப்போம் என்று என்று சொன்னார்கள். நிர்வாகத்திலேயும் பாக்கி இருக்கும்படியான நிலைகளிலேயும் காரியங்களை சீர்திருத்தம் செய்தும் சிக்கனம் எவ்வளவு தூரம் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவும் செய்வோம் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்வோம் என்று பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்கள் அவற்றை நிறைவேற்றவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முக்கியமான பிரச்சனை திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினுடைய பிரச்சனை, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைச்சர்கள் சொத்துக்களைப்பற்றி அறிவிக்க வேண்டுமென்று தனிப்பட்ட தீர்மானத்தை இப்பொழுது அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் அப்படிப்பட்ட தீர்மானம் கொண்டுவந்தும், இப்பொழுது அவர்களும் பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகு ஏன் இன்னும் அதை அறிவிக்கவில்லை என்று கேட்காமல் இருக்க முடியாது. 'விஷுட் பி எப் சஸ்பிஷன்' என்ற மாதிரி செய்யவேண்டும். உறுப்பினர்களும் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது அவசியமானதுதான். பல பல இடங்களிலே 30, 40 உறுப்பினர்களுக்கு பொதுமக்கள் கார்கள் வாங்கிக் கொடுத்ததாகப் பத்திரிகையிலே பார்க்கிறோம். கொடுத்தவை அன்பளிப்பு என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். அதிர்ஷ்ட வசமாக அங்கத்தினர்களுக்கு அவை கிடைத்திருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியிலே யாருக்கும் கார்க் கிடைக்கவில்லை. எந்த நிலையிலே அவர்களுக்கு வந்தது என்ற முறையிலே அறிவித்தால் தான் நல்லது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

பொன் அமைச்சரவையில் இருந்தவர்கள் தவறாகச் செய்தார்கள் என்று சொன்னதற்கு அவர்கள் என்னென்ன தவறுகள் செய்தார்கள் என்று விவரமாகச் சொல்லுங்கள், உண்மையாக இருந்தால் நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளத் தயார் என்று சொன்னேன். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் 'அவர் மேல் உங்களுக்கு என்ன கோபமோ?' என்று பதில் சொன்னதுபோல் இப்போது சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டாம். திட்டவாட்டமாக இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்கிறேன். அவர்கள் என்ன தவறு செய்தார்கள் என்ற அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே வைப்பார்கள். நீங்கள் அவர்கள் செய்தார்கள் என்று சொல்வதிலும், நாங்கள் நீங்கள் செய்தீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதிலும் பிரயோசனம் இல்லை. பார்லிமெண்டில் அமர்ந்த பியாரிஸால் கேசில் மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 மார்ச் 25]

பொது நிதிக் கமிட்டியின் முன்னால் கொண்டு வரும் நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் அவர் மீது ஒன்றும் குற்றம் இல்லை என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. தீர்ப்பளிக்க இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. பழைய அமைச்சர்களை நாங்கள் கட்டிக் காக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அவரவர்களே காப்பாற்றிக் கொள்வார்கள். இந்த அமைச்சரவை அந்த முறையில் ஒரு அறிக்கையைக் கொண்டு வருவார்களேயானால் நலமாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் முன்பு எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது அமைச்சர்கள் ஊர் சுற்றுவது அதிகம் என்று சொன்னார்கள். ஊர் சுற்றாமல் செக்ரடேரியட்டில் இருந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று அறிவுரை கூறினார்கள். இப்போது பழைய அமைச்சர்கள் எத்தனையோ பங்கு தேவலை என்று கூறும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வேறு பிரச்சினைக்குச் சென்று விட்டாலும் முன்னால் சொன்ன ஒன்றுக்காக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கார் பரிசளிப்பு பற்றிக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு கனம் சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு ஜீப் கார் ஒன்று காமராஜர் அவர்கள் தலைமையில் பரிசளிக்கப்பட்டது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : யாருக்குக் கொடுத்தால் என்ன ? எல்லோரையுந்தான் சொல்லுகிறேன். எங்கள் கட்சியில் சுவாமிநாதன் ஒருவருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது. உங்கள் கட்சியில் 40, 50 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுவாமிநாதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதா என்பது பிரச்சினை அல்ல. யார் தவறாக இருந்தாலும் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கார் பரிசளிப்பிலே என்ன கவறு நடந்தது என்பதை விளக்கவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பரிசளித்தது தவறு என்று சொல்லவில்லை. எந்த முறையில் வந்தது என்ற சந்தேகம் ஏற்படுமாதலால் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சொத்து விவரங்களைத் தர வேண்டுமென்பது அமைச்சர்களைப் பொருத்தது, உறுப்பினர்களைப் பொருத்தது அல்ல. உறுப்பினர்களுக்கு கார் பரிசளிப்பது இந்தச் சொத்து விவரத்தில் வராது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு தவறான எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு தன்னைக் குழப்பிக் கொள்கிறார்கள். நாங்கள் ஆளும் கட்சியான பிறகுதான் கார் பரிசளிப்பது என்ற நிலை ஏற்படவில்லை. எனக்கு

1968 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கார் பரிசனிக்கப்பட்டது நாலேந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால். ஒவ்வொரு மாவட்டச் செயலாளருக்கும் ஜீப் பரிசனிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் நாங்கள் ஆளும் கட்சியாவதற்கு முன்னால் இருந்தே அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கட்சியினுடைய தலைவர்களுக்கு, மாவட்டச் செயலாளர்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு கட்சியிலும் வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கத்தினர்களாக தேர்ந்தெடுத்த பின்னர் சிலர்—பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை, முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தனியாகப் பேசத் தயாராக இருக்கிறேன், ஆதாரங்களோடு எழுதிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்—ஒரு அங்கத்தினர் 3 கார்களை அமைச்சர் அவர்களிடம் புள்ளி விவரத்தோடு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். சாதாரணமாக இருந்தவர்கள், இழிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருந்தவர்கள் இன்று மூன்று கார்களை வைத்து ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அந்த விவரத்தை அறிந்து கொள்வதிலே எனக்கு மிகவும் விருப்பம். ஆனால் அப்படிக்கணக்குப் பார்ப்பது என்றால் 15 வருடக் கணக்கைப் பார்க்கலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் ஏற்கனவே சொல்லி விட்டேன். 15 வருஷக் கணக்கை, எங்கள் கட்சி ஆட்சியிலிருந்த போது நடந்த கணக்கையும் வைக்க வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியில் நூற்றுக்கணக்கான ஜீப்களை வாடகைக்கு வாங்குகிறார்கள், திருப்பிக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்களாக வரும்போது அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை என்ன, இப்போது அவர்களுடைய நிலை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி...

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அந்தக் கணக்கைப் பொருத்து சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக வருகின்றவர்கள் எந்த அளவுக்குத் தங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொண்டார்கள் என்ற வரலாற்றை, 15 வருஷ வரலாற்றை விசாரிக்கலாமா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தாராளமாக அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. நிச்சயமாக விசாரணை செய்யலாம். அவ்வாறு விசாரிப்பதாக இருந்தால் நான் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். விசாரிக்க வேண்டியது சர்க்கார் கடமை. நீங்கள் நல்ல முறையில் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் பதனியேற்றவுடனே நாங்கள் சிக்கன் நடவடிக்கையாக எங்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 மார்ச் 25]

கொண்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு பக்கத்தில் சம்பளத்தை 500 ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் பாக்கி இருக்கும் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் செலவு, மற்றச் செலவுகளைப் பார்த்தால் முன்பு இருந்ததைவிடக் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. 500 ரூபாய் என்று குறைத்துக் கொண்ட எண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளம் என்று நிர்ணயித்தது, அது அதிகமானது என்ற நிலையில் அல்ல. சாதாரணமானவர்கள் கூட இந்தப் பதவிக்கு வரலாம். வசதியுள்ளவர்கள் மட்டுமல்லாமல் வசதி இல்லாதவர்களும் அந்தப் பதவிக்கு வரலாம். அவர்களும் முடிந்த அளவுக்கு தங்களுடைய அந்தஸ்து, கவுரவம் ஆகியவற்றைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் ஆயிரம் ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதே தவிர, அதிலிருந்து அதிகமாக மிச்சப்படுத்தி தங்களுடைய குடும்பத்திற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அவ்வாறு சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு முன்மாதிரியாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு பெரிய ஆடம்பர வாழ்க்கையை நடத்தி விட முடியாது என்பதை ரூபாய்களில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த மாதிரி நிலையில் பார்க்கும்போது பாக்கி செலவுகள், சுற்றுப்பயணச் செலவுகள் அதிகமாயிருக்கின்றன. பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்றார்கள். அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை அப்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் சங்கரி இடைத் தேர்தலின்போது எல்லா மந்திரிகளும் மூன்று நாட்கள் அங்கே சுற்றுப்பயணம் வந்தார்கள். ஒன்பது அமைச்சர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். சர்க்கார் நிலையில் போனார்களா வேறு நிலையில் போனார்களா என்று தெரியாது. அரிசனங்கள் பெட்டிஷன் கொடுத்தார்கள். நாளைக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். முன்பு எங்களைப்பார்த்துச் சொன்ன தவறுகளை யெல்லாம் நீங்கள் பண்ணாமல் முன்மாதிரியாக இருந்து காட்ட வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கும்போது பட்டா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்வது தவறு?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தாராளமாகக் கொடுங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எங்களை குற்றஞ்சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்களே, அதையே நீங்களும் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே என்றுதான் சொல்கிறேன். நிறைய இடைத் தேர்தல்கள் வரட்டும். ஏழை மக்களுக்கு நிறையக் கிடைக்கட்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். இடைத் தேர்தல் வந்தால்தான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஓரளவு நன்மை கிடைக்கும். நீங்கள்

1968 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சொன்ன வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றியிருந்தால் நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு நாளைக்கு முன்னரே பிராசாரத்தை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். தேர்தலுக்கு முன் தினம்கூட இரண்டு அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்ய வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஜனநாயகத்தில் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம். நான் நீலகிரி எக்ஸ்ப்ரஸில் போகிறேன். முன்பெல்லாம் நீலகிரி எக்ஸ்ப்ரஸில் மாதத்திற்கு ஒரு முறை வேண்டுமானால் ஒரு மந்திரி போவார். இப்போது நீலகிரி எக்ஸ்ப்ரஸில் ஒரு மந்திரி போகிறார் என்றால் இன்னொரு மந்திரி வருகிறார் வருகிறார் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த நீலகிரி எக்ஸ்ப்ரஸே இருக்கிறது என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். நான் போகும் இடங்களில் எல்லாம் மந்திரிகள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அமைச்சர் ஒரு இடத்திற்குப் பேசும்போது ஒரு விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார்கள். வேறு அமைச்சர் அங்கு போகும்போது வேறுவிதமான விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி விண்ணப்பங்களின் பேரில் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் மாறுபட்டவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே வருகிற விண்ணப்பங்களை எல்லாம் முறைப்படுத்திச் செய்ய வேண்டும். ஒரு அமைச்சர் ஒரு உத்தரவு போடுகிறார், இன்னொரு அமைச்சர் இன்னொரு விதத்தில் ஒரு உத்தரவு போடுகிறார் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அனுபந்தித் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த சென்னை செகரட்டேரியேட்டில் வேலைகள் சீக்கிரமாக நடப்பதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. அமைச்சர்களிடம் பைல்கள் போனால், அவற்றின்மீது தீர்மானம் செய்யப்படாமல், மாதக்கணக்கில் அவை தூங்கிக்கொண்டிருப்பதாக புகார் இருக்கிறது. மந்திரிகளுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்து வந்த அலுப்பு, வந்தவுடன் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளும் நிலை. மாதக்கணக்கில் பைல்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. உத்தரவுகள் அவ்வப்போது போடப்படவில்லை என்பதால் வேலைகள் அதிகமாக நடைபெறுவதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு பைல் இவ்வளவு நாட்களுக்குள் முடிக்கப்படவேண்டும் என்று நிலை இருக்க வேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பைல்கள் தாமதமாகிறதோ அப்போது கட்சியின் உள்நோக்கம் நிறைவேற இடம் ஏற்படுகிறது. பைல்கள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்பட்டால் எந்தவிதமான தலையீடும் இருக்கமுடியாது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பைல்கள் காலதாமதம் ஆகிறதோ அப்போதுதான் தலையீடுகள் வந்து, சிபார்சுகள் எல்லாம் வந்து வேறுவிதமாகப் போவதற்கு இடம் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சட்டசபை. இருபது ஆண்டுகளாக ஏதாவது செய்தீர்களா, இப்போது இப்படிக்கேட்கிறீர்கள் என்று

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 மார்ச் 28]

சொல்லலாம். இப்போது சட்டசபைக் கூட்டம் $1\frac{1}{2}$ மணி, $2\frac{1}{2}$ மணி வரை நடக்கிறது. உணவிற்குச் செல்வதற்கு வழியில்லை, இங்கு அதற்கு சரியான ஏற்பாடும் இல்லை. லண்டனில் ஹௌஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் அங்கத்தினர்களுக்கு வெஸ்ட் மினிஸ்டர் அபேயில் தனி கான்மன் இருக்கிறது. அங்கு அங்கத்தினர்களைத் தவிர வேறு யாரும் போக முடியாது. அங்கத்தினர்கள் அங்கு சென்று சாப்பிட்டு வர நல்ல வசதியிருக்கிறது. அந்த முறையில் ஏற்பாடுசெய்யலாம். உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் இருக்கும் சமயத்தில் சபாநாயகர் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் பற்றி இங்கு பேசக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இங்குள்ள நிர்வாகம்பற்றி குறை சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. முன்னால் எவ்வளவோ கேள்விகள் வந்து பதில்களும் வந்திருக்கின்றன. காரியதரிசியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு அவர்கள் எந்தெந்த கேள்விகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர இது சபாநாயகர் அவர்கள் வரை போகும் போது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, பத்திரிகையாளர்களுக்கு என்று முன்பு ஒரு ப்ரஸ் அட்வைசரி கவுன்சில் இருந்தது. நம் சபைக்கு வரும் பத்திரிகையாளர்கள் யார் யாரை உள்ளே விடலாம், அவர்கள் நிலை என்ன, அவர்களுக்கு சில உரிமைகள் உண்டு, அந்த உரிமைகள் இவைபற்றியெல்லாம் அந்த கவுன்சில் முடிவு செய்து வந்தது. இப்போது அதை ஏற்படுத்தவேயில்லை. அப்படி ஒன்று இருந்ததாகக் கூட மறந்துவிட்டோம். உரிமைகளைக் கேட்காத வரையில் அதைத் தள்ளிப் போடும் நிலை இருக்கிறது. இதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும், லீடர் ஆஃப் தி ஹௌஸிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

சபை நடவடிக்கைகள் உடனடியாக லீடரரிஸில் வைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி அவற்றை நூலகத்தில் வைப்பதினால் எல்லோரும் படிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதுபற்றி சில பிரச்சினைகளைக் கிளப்பினார்கள். கரெக்டெட் காப்பியா, அன் கரெக்டெட் காப்பியா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கரெக்டெட் காப்பியை இரண்டு மூன்று நாட்களில் நூலகத்தில் வைத்தால் இங்கு என்னென்ன பேசியிருக்கிறோம். என்னென்ன நடந்திருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

நூலகத்தில் இப்போது இருக்கும் இடம் போதாது. அது நல்ல முறையில் விரிவான முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். அங்கிருந்து காலை முதல் மாலை வரையில் படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கவேண்டும். அங்கு எல்லாவித வசதிகளும் இருந்தால் தான் அங்கத்தினர்கள் அங்கு சென்று படிக்க வசதியாக இருக்கும்.

1968 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, அங்கத்தினர்கள் சலுகைகள். புது ஹாஸ்டல் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு அங்கத்தினர்கள் இதுவரை போகவில்லை. பணம் அதிகம் செலவழித்தும் நல்ல முறையில் அது கட்டப்படவில்லை. அது பூர்ண வசதியுடன் உள்ளதாக இல்லை.

சட்டசபை முடிந்து அங்கத்தினர்கள் ஊருக்குப் போக வேண்டுமென்றால் ரிசர்வேஷன் செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இது விஷயத்தில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு டாப் ப்ரயாரிட்டி கொடுக்கும் வகையில் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அங்கத்தினர்களுக்கு ரெயில்வே பாஸ் கொடுப்பது விஷயமாக ரெயில்வே அமைச்சர் பூனச்சா அவர்கள் வந்திருந்தபோது பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எழுதுவார்களானால் அங்கத்தினர்களுக்கு இந்த மாநிலத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்ய நாங்கள் ஏற்பாடு செய்து தருகிறோம் என்று வாக்குறுதியளித்தார்கள். நமக்கு ஃபீர், ஆனால் சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவேண்டும். ஆக, நமக்கு இந்த இலவச பாஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் லெஜிஸ்லேச்சர் டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கும் வேலை சுவபமாகயிருக்கும். கமிட்டிகளுக்கு எல்லாம் போகவேண்டியிருக்கிறது. இந்த பாஸ்களைக் கொடுத்துவிட்டால் பாக்கி அலவன்ஸ் மட்டும் போட்டுக் கொடுத்தால் போதும்.

அடுத்தபடியாக, உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், கொறடா இருக்கிறார், லீடர் ஆஃப் ஹௌஸ் மந்திரியாக இருக்கிறார், லீடர் ஆஃப் தி அப்போசிஷன் இருக்கிறார். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் இதுபற்றி நான் கேட்டால் அப்படிக்கேட்பது சுயநலத்திற்காக அல்ல. எனக்கே சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பதவிக்கு யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். ஆகவே நான் தனிப்பட்ட முறையில் கேட்கவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு வாடகையில்லாத முறையில் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று சொல்லும்போது கொறடாவையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் எனக்கு தினமும் 250 கடிதங்கள் வருகின்றன. அதில் பத்து அல்லது இருபது சொந்த முறையில் இருக்கலாம். சர்க்காருக்கு அனுப்பும் வகையில் சில இருக்கின்றன, அமைச்சர்களுக்கு அனுப்பும் முறையில் சில இருக்கின்றன. 150 கடிதங்களுக்காவது பதில் எழுத வேண்டியிருக்கின்றது. இதைச் சொல்லும்போது பழைய சர்க்கார் செய்ததா என்று கேட்க வேண்டாம். அவர்கள் செய்யவில்லை, நீங்களாவது செய்யுங்களேன். ஸ்டேஷனரீயில் அரசாங்க கொறடா விற்கு எம்ப்ளம் உபயோகிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. அதே போன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உபயோகிக்கின்ற முறையிலே பேப்பர், ஸ்டேஷனரி சப்ளை செய்ய வேண்டும். மேலும் எதிர்க்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 மார்ச் 25]

பி. ப. 2-00. கட்சித் தலைவருக்கு ஸ்டெனோகிராபர் ஒருவரை வைக்க வேண்டும். அத்தகைய சுருக்கெழுத்தாளர் இல்லை யென்றால் நிச்சயமாக ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கும். மேனாட்டிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குக் கொடுக்கும்படியான சம்பளத்தைப் போன்று கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்தவில்லை. சில அலவன்ஸ்கள், கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ் போன்றவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவராகயிருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றவேண்டிய பொறுப்பிருக்கிறது. இவை, ஏற்கெனவேயிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்ட கோரிக்கைகள்தான். ஏற்கெனவே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக யிருந்தவர் இப்பொழுது அமைச்சராகயிருக்கும் காரணத்தால் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேடையிலே பழைய அமைச்சர்களைப் பற்றிக் கூறுவது கொஞ்சம்கூட குறைவதில்லை. அதிகமாக அதையே பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இப்பொழுதிருக்கும்படியான நிலையில் நிர்வாகத்தை எந்த முறையிலே செம்மையாகச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறையிலே செய்து மக்களுக்கு நன்மைபுரிய வேண்டும். பழையனவற்றையே பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. அதுபற்றி மக்கள் தீர்ப்பு கொடுத்து விட்டார்கள். நீங்கள் ஆளவேண்டுமென்றும், நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருக்க வேண்டுமென்றும் தீர்ப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

எனவே இருக்கும்படியான அரசியல் கசப்புகளைப் போக்கி சட்டம், அமைதி நன்றாகப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் இருக்க வேண்டும். எனவே பொதுமக்களிடமிருந்து வருகின்ற கோரிக்கைகளைத் தீர விசாரித்து, கட்சி நோக்கமில்லாமல் அதற் குரிய பரிகாரத்தை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுதிருக்கும்படியான நிலையிலே மந்திரிசபை அவர்கள் கட்சி நலன்களுக்காகத்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறதே தவிர மக்கள் நலனுக்காக அல்ல என்னும்படியாக ஏகப்பட்ட புகார்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதி கோபிச்செட்டிபாளையத்தில் 'புரொக்யூர்மெண்ட்' நடைபெற்ற அளவிற்கு உடுமலைப்பேட்டையில் சரியாக நடைபெறவில்லை. நான் சொல்வதைத் தப்பாக நினைக்கக் கூடாது. அமைச்சரவர்கள் இருக்கும்படியான புள்ளிவிவரத்தை வைத்துச் சொல்லட்டும், கோபிச்செட்டிபாளையத்தில் எத்தனை ஏக்கர் இருக்கிறது, அங்கு கொள்முதல் ஆனது எத்தனை மூட்டைகள் என்ற கணக்கையும், உடுமலைப்பேட்டையில் எத்தனை ஏக்கர், அங்கு கொள்முதல் ஆனது எவ்வளவு என்பதையும் காட்டி நிரூபிக்கட்டும். அதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன்.

1968 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் குறுக்கிடுவதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதிருஷ்டவசமாகவோ துரதிருஷ்டவசமாகவோ கோபிச்செட்டிபாளையம் அவர்கள் இருக்கும் இடத்தைச் சார்ந்த பாகமாகவும், உடுமலைப்பேட்டை நான் பிறந்துவிட்ட பகுதியாகவும் மாறிவிட்டிருக்கிறது. போன வருஷம் உடுமலைப் பேட்டை அமராவதியில் தண்ணீர் இல்லாமல் கொளமுதலே செய்ய வேண்டாமென்ற நிலைகூட ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய பகுதி செழுமையான பகுதி. இது அவர்களுடைய பகுதி என்பதற்காக நல்ல கொள்முதலும், இது அமைச்சருக்குச் சம்பந்தமுள்ள பகுதி என்பதால் குறைவாகவும் செய்யப்பட்டதாக அல்ல. இன்னொன்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தடவையும் அங்கே தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை. சாப்பாட்டிற்கே மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள் எங்கள் பகுதிகளிலே. எனவே இந்தத் தகவல்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களை அருள்கூர்ந்து கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகரவர்களே, குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் இந்தப் பதிலைத்தான் சொல்வார்கள் என்று தெரியும். கிடையாது என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் வருஷாவருஷம் நல்ல வெள்ளாமை கிடையாது. 20 வருஷமாக கொள்முதல் செய்யப்படும்பொழுது எங்கள் குடும்பத்திலிருந்தும் கொடுக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒழுங்காக கொள்முதல் நடைபெறுவதற்கான பொறுப்பை நாங்கள் தட்டிக்கழித்தால் நிச்சயமாக அங்கு இவ்வளவு கொள்முதல் இருக்காது. உடுமலைப்பேட்டை பகுதியில் கணக்குப்பிள்ளையிடம் உள்ள அடங்கல்களையெல்லாம் வைக்கட்டும். நாங்கள் சொல்வது அதைத்தான். கொள்முதல் பற்றிய ஒவ்வொரு டிமாண்ட் நோட்டீஸையும் அச்சிட்டு வையுங்கள். கொள்முதல் தீவிரமாக நடைபெறவேண்டுமென்பதற்காகக் கூறுகிறோம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு வேண்டாமென்று சொல்லியிருந்தாலும் இருக்கலாம். குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் தயாராகயில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பழைய நாளில் நாங்கள் பேசுவது வழக்கம். அமைச்சர்கள் இருக்கிற இடத்திலே கொள்முதல் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று பேசுவது வழக்கம். அது இப்போது உண்மையானது அல்ல. உதாரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். கொள்முதலானது போன வருஷம் 4, 5 மாதங்களில், உங்களாட்சியில் 3 ஆயிரம் டன்தான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில். இதை முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். உங்கள் ஆட்சியிலே 4 மாதத்திலே 3 ஆயிரம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 25]

டன் ஆகியிருந்தது, இப்பொழுது நேற்றுவரையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 33,000 டன் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது.

அவர்கள் சொல்லுவது உண்மையாகயிருந்தால் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அமைச்சர்கள் தப்பு பண்ணினால், அமைச்சர்கள் பெயராலே தப்பு பண்ணினால், அந்தத் தப்பை ஏற்றுக்கொண்டு தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டுமென்பது தான் ஜனநாயகம் விதித்த கட்டளை. பொதுவாக பழைய சம்பிரதாயப் பேச்சுக்களைப் பேசாமலிருப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகவர்களே, 1966-ஆம் வருஷக்கடைசியிலே பெரிய புயல் அடித்தது செங்கற்பட்டில். 1967-ஆம் புயல் அடித்தது, அது அரசியல் புயல். 1966-ஆம் வருஷம் அடித்த புயலினால் குட்டையிலே தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்ற 1966 நவம்பரிலே புயலடித்தது. அதுவரையில் ஏன் கொள்முதல் செய்யவில்லை?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்ன சாமி, அந்தப்புயல் இந்தப் புயல் என்று அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறீர்களே சாமி. சரி, நாங்கள் முன்பு பிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்தோம், அதையே திருப்ப வேண்டாமென்று நமது அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அதுதான் எங்கள் வேலை. அது உங்களுக்கு நல்லதாக இருக்குமென்பதற்காகத்தான் நாங்கள் அதை ரூபகப் படுத்துகிறோம்.

எனவே இப்பொழுதிருக்கும்படியான நிலையில் அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தும், சிக்கன நடவடிக்கைகளை எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொண்டு வந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்பேரில் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொன்ன பல்வேறு கருத்துக்களைக் குறை சொல்லுகின்ற கருத்துக்களாக மட்டும் முகவிலே எடுத்து, அவைகளைப் பிரித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் மூன்று தலைப்புகளின்கீழே கொண்டு வருகின்றேன்.

முதலாவதாக, அவர்கள் 'நீங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு சிக்கன நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டதாகச் சொன்னீர்கள். ஆனால் அதிகமான அளவுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்வதன் மூலமாகவும், வேறு பல இலாகாக்களிலே செலவுகள் அதிகரித்திருப்பதன் மூலமும் நீங்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் எந்த வழியிலேயும் சிக்கனமாக இல்லாமல் அதிகம் செலவாகியிருக்கிறது'

1968 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

என்று குறிப்பிட்டார்கள். சிக்கனம் என்றால் அதிகச் செலவே இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளுவது என்பதல்ல பொருள். இந்த வருடம் ரூ. 1,000 செலவானால் அடுத்த வருடம் ரூ. 800 ஆக அது குறையவேண்டுமென்று சிக்கனத்திற்கு ஒரு தவறான வியாக்கியானத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தவிர்க்கக்கூடிய செலவுகளைக் குறைப்பதும்---தவிர்க்கக்கூடிய செலவுகளை அடியோடு சில இனங்களில் நீக்குவதும், புதிய செலவுகள் ஏற்பட்டால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுவதும் இரண்டும் சேர்த்துதான் சிக்கன நடவடிக்கையிலே வருமே தவிர, 'மந்திரிகள் ரூ. 1,000-ஈருந்து ரூ. 500-ஆக்கியவுடன் அதிகாரிகள் தங்கள் சம்பளத்தை பாதி யாக்கிக்கொள்ளுவதுதானே உண்மையான சிக்கனமாக இருக்கும்; நீங்கள் மட்டும் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்வத னாலே என்ன பிரயோசனம், இது எப்படி சிக்கனமாகும்' என்று அவர்கள் ஒரு தப்பான விவாதத்தில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளு கிறார்கள். அப்படிக் குறைக்கவும் அதிகாரமில்லை, அப்படியே குறைத்து விடுவதாக இருந்தாலும், அவர்களே இந்த அவையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், "நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை யில்லாமல் அல்லலுக்கு ஆளாகிவிட்டார்கள், அது நிரம்பப் பாவம்; ஆகையால் அவர்களுக்கு வேலை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்", என்று. ஆக, சங்கீதவித்துவான் ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் ஒவ்வொரு ராகத்தை அமைத்து மனம் செலுத்துவது போல சிக்கன நடவடிக்கை என்ற பிரச்சனை பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில், 'இதை ஏன் குறைக்கவில்லை? அதை ஏன் அதிகம் செலவு செய்கிறீர்கள்' என்று பேசுவதும், சிக்கனத்தை மேற்கொண்டால், 'சில பேர் பாதிக்கப் படுகிறார்கள்; ஐயோ, எத்தனையோ பேருக்கு வேலை போய் விட்டதே, வேலை கிடைக்காத காலம் ஆயிற்றே இது' என்று பேசுவதும் இந்த இரண்டும் வெவ்வேறு நாட்களிலே நடப்பதனால் வேண்டுமானால், அது பொருத்தமற்றது என்பது அவர்களுக்கு விளங்காமல் இருக்கலாமே தவிர. இரண்டையும் ஒன்றாகப் பார்த்தால் பொருத்தமில்லையென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

சுற்றுப்பயணத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட பல அங்கத் தினர்கள் 'சுற்றுப்பயணம் அதிகமாக நடத்துகிறீர்கள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒருசில அங்கத்தினர்கள் 'சுற்றுப்பயணம் வருவது ஜனநாயகத்திலே தேவையானது, அதைக் குறைத்துக் கொள்ளாதீர்கள்' என்றார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள், 'சுற்றுப்பயணம் தேவைதான், ஆனால் எதெதற்கு? என்பதற்கு ஒரு வரம்புமுறை இருக்க வேண்டும்' என்று குறிப் பிட்டார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள், நம்முடைய அருப்புக்கோட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், 'எது எது பொருத்தமானது என்பதை அமைச்சர்களே ஒதுக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களே வரையறுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி நான்கு வகையான கருத்துக்கள் இதிலே இருக்கின்றன என்பதை அவையிலே இருந்து கேட்டவர்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 25]

கள் உணருவார்கள், ஆகையால், சுற்றுப்பயணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்ன அங்கத்தினர்களுக்கு மதிப்பளிக்க வில்லையென்று அர்த்தம் இல்லை. எங்கோ ஒரு விளைவு ஏற்பட்டதனால் அமைச்சர்கள் அதிகமாக சுற்றுப்பயணம் செய்யக் கூடாது; ஒரு மாதத்திலே 4 நாள் தான் போகலாம் என்று அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவுரை சொல்லுவார்களானால் அதற்கு ஏற்றபடி நடந்துகொள்ள நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இதிலே பணம் செலவாகி விடுகிறது, செலவாகி விடுகிறது என்று அதை மட்டும் முக்கியமானதாக கருத்திலே வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய நண்பர்கள் பேசுவது அவ்வளவு சரியானதல்ல. ஏனென்றால், 20 வருடம் அரசாண்டு கொண்டிருந்த அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்யாமலே கூட நாட்டின் நிலவரங்களை ஓரளவு ஊகித்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால், நாங்கள் புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் என்பதற்காக சுற்றுப்பயணத்தை வெகு அதிகமாகக் குறைத்துக்கொள்வோமானால் நாட்டினுடைய நிலைமைகளை ஓரளவு அறிந்து கொள்வதற்கு நாங்கள் தவறிவிட்டவர்களாவோம். சுற்றுப்பயணம் கூடாது என்று சொல்கின்ற இதே அவையிலே கூட, கந்தர்வ கோட்டையில் மாணவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், அங்கே ஒரு அமைச்சராவது உடனடியாகச் சென்றிருக்கக்கூடாது என்ற கேள்வி வந்தது. ஆகையால், சில வேளைகளில் அமைச்சர்கள் அங்கு செல்லவேண்டுமென்று நீங்களே வலியுறுத்துகிறீர்கள். சில வேளைகளில் நாங்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்வது ஒரு சிலருக்கு சங்கடமாக இருக்கு இருக்குமானால்—சங்கடங்கள் ஏற்படுமானால்—உண்மையிலே அவர்களுடைய சங்கடத்திற்காக அல்ல; நாட்டு நிலைமையை அறிந்து கொள்வதற்காக அந்தச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் அந்தச் சுற்றுப்பயணம் அதிக அளவிற்கு வரலிடாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு இனி முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஓராண்டு நாங்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பி லிருந்துவிட்டு, இனி அதிகமான அளவுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்துதான் நாட்டினுடைய நிலைமையை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை ஓரளவுக்கு இனி குறைத்துக்கொள்ள முடியும்—கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்—என்று நான் உள்ளபடியே கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே நாங்கள் சுற்றுப் பயணத்தை ஓரளவுக்குக் குறைத்துக் கொள்ளுகிற நேரத்தில், சுற்றுப்பயணம் அதிகம் வேண்டுமென்ற அவர்களும் குறைபட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. ஏற்கெனவே, சுற்றுப்பயணம் நடந்துகிற பொழுது எப்படி எப்படி நடந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

நாட்டினுடைய பல்வேறு நிலைமைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள் ஆகையால் நான் பழைய நிலைமைகளைப்பற்றிச் சொல்வேனோ யானால் அது உண்மையிலே முன்னாலேயே இருந்த ஆட்சியைக் குறை சொல்வதற்காக அல்ல; எங்களுடைய உள்ளத்தில், எண்ணிப்

1968 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பார்க்கின்றபொழுது தோன்றக்கூடிய சில கருத்துக்களை இங்கு வைக்கவேண்டும், எந்தக் கருத்தையும் இந்த அவையிலே மறைக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். எடுத்துக் காட்டாக, நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள், அவரது தொகுதியில் நடைபெற்ற விவசாயக் கருத்தரங்கில் சிறப்புச்சொற்பொழிவாற்றுவதற்கு செல்வராஜ் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள்; இது எந்த வகையில் பொருந்தும்? அமைச்சர்கள் விளக்கம் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். செல்வராஜ் என்று பேசுவதனாலே அவர் யார் என்பதையும் நாம் அறிந்துகொள்வது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். அவர் ஒருமுறை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தவர். இந்த முறை நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற முன்னாள் அமைச்சர் பூவராகன் அவர்களோடு போட்டி யிட்டுத் தோற்றவர். ஆகையினாலே தோற்றுப்போனவரை சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்ற அழைக்கலாமா என்ற ஒன்று எண்ணம் கேட்பவர்களுக்கு, அவர் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வர்களுக்குத் தோன்றியிருக்கக்கூடும், அப்படித் தோன்ற வேண்டுமென்று நினைத்துப் பேசியிருக்கலாம். அல்லது அப்படிப் பேசினால் என்ன தோன்ற முடியும் என்று அறியாமல் பேசி இருக்கலாம். தேர்தலில் தோற்றுப்போனவரை அழைத்துப் பேசலாமா என்ற எண்ணம் உறுப்பினருக்குத் தோன்றி இவ்வாறு பேசியிருக்கக் கூடும்; அல்லது தன்னுடன் போட்டியிட்டவரை பேசச் சொல்லியிருக்கலாமா? இதைப்பற்றி மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? பொதுமக்கள் மத்தியில் இவரைப்பற்றி எத்தகைய எண்ணத்தை தோன்றச் செய்திருக்க முடியும் என்பதை அறியாமல் பேசியிருக்கக்கூடும். ஆனால் தேர்தலிலே தோற்றுப்போனவர்களுக்கு சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்ற வாய்ப்பளிப்பதா என்ற எண்ணம் சிலருக்காவது ஏற்படக்கூடும்.

1957-ல் காஞ்சிபுரத்திலே நான் வெற்றி பெற்ற பிறகு—அங்கே நடைபெற்ற ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலேயும், என்னுடன் போட்டி யிட்டுத் தோற்றுப்போன—எனது குடும்ப நண்பரும், அந்தப் பகுதி மக்களால் மிகவும் மதிக்கப்பட்டவருமான—டாக்டர் சீனிவாசன் அவர்கள்தான் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலேயும் அழைக்கப் பட்டு, அவர்தான் இருப்பார்கள். அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு நான் சென்றாலும் கிட்டத்தட்ட கூட்டத்தில் கூட்டமாகத்தான் இருப்பேனே தவிர, மேடையிலே இடமோ, சொற்பொழிவாற்றக் கூடிய நிலையிலோ என்னை அப்பொழுது யாரும் அழைக்கவில்லை. அதை 1957-58-ல் இந்த அவையிலே சொல்லி இருக்கிறேன். ஒரு முறை கூட எந்த ஒரு விழாவிலும் சொற்பொழிவாற்ற வருமாறு நான் அழைக்கப்பட்டதில்லை. அதிலே வேடிக்கை என்ன வென்றால், டாக்டர் சீனிவாசன் அவர்கள் என்னிடத்தில், 'இதற்கெல்லாம் உன்னை அல்லவா அழைக்கவேண்டும், என்னை அடிக்கடி வந்து கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே' என்று குறைபட்டுக் கொள்வார். அப்படி நடத்தினார்கள்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 25]

குளித்தலைத் தொகுதியில் நம்முடைய கருணாநிதி அவர்கள் வெற்றி பெற்றார். அவர் வெற்றி பெற்றிருந்த அந்த 5 வருடத் திலேயும் அந்த குளித்தலையின் நடைபெற்ற ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் அவரிடத்திலே தோற்றுப்போன காங்கிரஸ்காரர்தான் அழைக்கப்பட்டாரே தவிர, கருணாநிதி எந்த நிகழ்ச்சியை நடத்த வதற்கும் அழைக்கப்படவில்லை. எதற்காக சொல்கிறேன்? அதே முறை நாங்கள் கையாளவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல எனக்குள்ள தயக்கம் என்னெவன்றால் பூவராகன் அவர்களை நாம் அழைத்தால் வருவார்களோ மாட்டார்களோ என்பதுதான். அவரைத் தனிப்பட்ட முறையில் அல்ல, ஆளும் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் ஒட்டி உறவாடிப் பழக வேண்டுமென்ற எண்ணம் யார் யாருக்கு இருக்கிறதோ, அவர்களை யெல்லாம் எங்களுடைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு நான் அழைக்கத் தவறவில்லை. வேலூரிலே நடைபெற்ற சேரணி மாநாட்டிற்கு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரையும் அழைத்தோம்; காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களையும் அழைத்தோம். வேறு பலவிடங்களிலும் அப்படிப்பட்டவர்களை அழைத்துத்தான் நடத்துகிறோம். ஆகையால், அந்த நிகழ்ச்சிகளில்—சிறப்பு நிகழ்ச்சியோ, சாதாரண நிகழ்ச்சியோ—அவர்கள் வந்து கலந்து கொள்வதைவிட எனக்கு அதிக மகிழ்ச்சியையும் அதிக பூரிப்பையும் தருவது வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. காஞ்சிபுரத்திலே நடைபெற்ற சேரணி மாநாட்டிலே நம்முடைய விசையகம் அவர்கள்—காங்கிரஸ்காரர் என்றாலும்—அங்கு உரையாற்றியதை காஞ்சிபுரத்து மக்களே பாராட்டினார்கள். அந்த முறையில் சுற்றுப் பயணங்களில், அந்த அந்தத் தொகுதியிலுள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும், அவர்களையெல்லாம் கலந்து கொள்ள, அப்படி விருப்பப்படுகிறவர்கள் என்று குறிப்பாகத் தெரிந்தால், அவர்களைக் கலந்தாலோசித்து அந்த நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் நான் விருப்பம் கொண்டவன் என்று அறிவிக்கிறேன்.

நம்முடைய கும்பகோணம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சொன்னார்கள், அமைச்சர்களைப் பார்ப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு வரும்போது,

திரு. நா. காசிராமன் : பார்ப்பதற்குக் கஷ்டம் என்று சொல்லவில்லை, வருகைபற்றி முன்கூட்டியே தெரிந்தால் பார்க்க முடியும் என்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முன்னதாகத் தெரிந்தால், வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்கிறார்கள். என்னுடைய சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு அவர்களுக்குப் போய், அவர் ஊரில் இருக்கமுடியாத நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்னதாக அறிவிக்காமல் இல்லை. அந்த நேரத்தில் அவர்கள் வெளியூருக்குச் சென்றிருந்தால், அவர் தன் இளவலிடம்

1968 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

ஒரு கடிதம் கொடுத்து, வருவதற்கில்லை என்பதற்கு வருந்துகிறேன் என்று முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லுங்கள் என்று செய்தி அனுப்பியிருந்தார்கள். அதற்காக நான் மிகவும் நன்றி அறிதல் தெரிவிக்கிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடன் எழுதிக் கலந்தாலோசிப்பது எனக்குத் தேவை என்றே தோன்றுகிறது. ஆனால், ஒரே ஒரு சங்கடம் அதிலே வருகிறது. ஒரே நாளிலே பல நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக் கொள்வதில், அந்த அந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், தங்களைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கும், அதிகாரிகளைக் கண்டு நிலவரங்களை விசாரிக்கவும், பொதுமான காலம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, அமைச்சர்களை அழைக்கும்போது, ஒரு நிகழ்ச்சியோடு முடித்துக்கொண்டு, மற்ற நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், அதிகாரிகளையும் கலந்து பேசுவதற்கு நேரம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பொதுமக்களை, நிகழ்ச்சிகளை நடத்தப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள் கிறவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர் இதைச் சொன்னபோது, எந்தவிதமான குறுக்கீடும் செய்யாமல், கேட்டுக் கொண்டு இருந்ததற்குக் காரணம், யாராவது சொல்லமாட்டார் களா என்று ஆவலாகப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தேன். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது வாய்ப்பாக இருந்தது. இனி நடக்கக்கூடிய சுற்றுப்பயணங்களில் இந்த முறையை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம்—ஏதோ ஒரு மாநிலத்தில் (திரு. கே. வியைகம் : மைசூரில்) ரூ. 350 சம்பளம் தருவதாகவும், திருப்படி ரூ. 25 என்றும் (திரு. கே. வியைகம் : கேரளாவில்) (குறுக்கீடு ராஜஸ்தான்)—சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதிலே உள்ளபடியே முதலிலே சிக்கன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு, அதற்குப்பிறகு இதையும் சொல்வது எப்படிப் பொருந்தி வருகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். வெளியிலே சினிமாப்பாட்டு ஒன்று பாடுவார்கள், 'அப்பனைப் பாடும் வாயால், சுப்பனைப் பாடு வேனோ' என்று. அதுபோல், சிக்கனத்தில் சர்க்கார் கொஞ்சங் கூட அக்கறை காட்டவில்லை என்று பேசிவிட்டு, ரூ. 250 போதாது, ரூ. 350 கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பது எப்படிப் பொருந்தும்? அது தேவையாக இருக்கலாம், சில பேருக்குப் போதாது. நண்பர் திரு. காகிராமன் போன்றவர்கள் ரூ. 250-ம் இல்லாமலேயே பணி பாற்றலாம். கந்தர்வகோட்டை திரு. ராமச்சந்திர துரை, "என்னை 'ஜமீந்தார், ஜமீந்தார்' என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றாலும், நான் சாதாரணந்தான்" என்று சொன்னார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். பல ஜமீந்தார்கள் ஆடம்பர நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜமீன் நிலம் இல்லை. பல பேருக்கு இது தேவையாக இருக்கலாம். ஆனால், பொதுமக்கள் இன்றைய தினம் பல்வேறு முனைகளிலே அடைந்த கொண்டிருக்கும் நிலைகளை எண்ணிப்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 25]

பார்க்கும் போது, நம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்கிற அவல நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அது தேவையானதுதான் என்று யோசிக்க வேண்டும். அதற்கு திரு. வினாயகம் எங்கள் பேரில் பழியைப் போட்டு விட்டு, ஏற்றிவிட்டுப் போயேன், என்கிறார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொண்டால், மறுநாள் என்ன பேசுவார், “ஒரு பரீட்சை பார்த்தேன், 350 என்ன, 400 வைத்துக் கொள்ளேன், என்றார்கள்” என்று சொல்லுவார்கள்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சம்பளங்களை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று வாதாடுவது கூட பொது மக்களுடைய காதுக்குக் கசப்பாக இருக்கும். இருதூற்று ஐம்பது பொதாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தாலும், பொதுத் தொண்டில் ஈடு பட்டிருக்கும் போது, 250 ரூபாயைக் கொண்டு பணி புரிய முடியுமா? மக்களுடைய ஆதரவின் மூலமாகத்தான், அந்த உறுதிப்பாட்டின் பேரில்தான், பொது வாழ்வில் ஈடுபடுகிறோம். வாங்கும் சம்பளம் ரூ. 250, சென்னையிலே, 300, 400 ஆகிவிடும்.

அவர்களே தங்களுடைய வசதிகளைத் தேடிக்கொள்ள முடியாது என்றுதான் பொதுமக்கள் அவர்களுக்குப் பல இடங்களில் மோட்டார் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று முன் வருகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ரூ. 250 பொதாது என்று அந்த உறுப்பினர்களிடம் அக்கறை கொண்டு பொதுமக்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு, மோட்டார் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். மோட்டார் வாங்கிக் கொடுத்தால் தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்வார்கள், சுற்றுப்பயணம் செய்தால், தங்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கண்டறியப் போவார்கள், என்பதற்காகத்தான் மோட்டார் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் பொதுமக்கள் எந்த நோக்கத்தோடு மோட்டார் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்களோ, அந்த நோக்கத்திற்கு அந்த மோட்டார் பயன்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். பயன் படுத்தப் படும் என்பதிலும் நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கிறேன். ஆகையினால், மோட்டார் வாங்கி 50 பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்றார் திரு. கருத்திருமன். அவருக்கு மோட்டார் கொடுக்கத் தேவையில்லை. ஆனால், அவருடைய பொதுத் தொண்டைப் பாராட்டி, அவருக்கு வசதி இருந்தாலும், அவருக்கு மோட்டார் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவருடைய தொகுதியிலுள்ள மக்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால், அதற்கு ஊக்கத்தையும், மரியாதையையும், என் சிறு நன்கொடையையும் கூடத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் (ஆரவாரம்) தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐம்பது, அறுபது பேர்களுக்கு மோட்டார் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த உறுப்பினர்களுக்கு மோட்டார் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், ரயிலைவிட்டு இறங்குகிறார்கள், அந்தத் தொகுதியில் யாரோ ஒரு பெரிய புள்ளி வண்டி வந்து நிற்கிறது.

1968 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இவரைப்பார்த்த உடனே, பெரிய புள்ளிக்கு எம்.எஸ்.ஏ.-யைத் தெரியும், எம்.எஸ்.ஏ. ஆனபிறகு தெரியும் (சிரிப்பு). ஆகவே, அவர் இவரைப் பார்த்து, நம் வண்டியில் ஏறுங்கள் என்கிறார். இவரும் ஏறிவிடுகிறார் என்றால், அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில், திரு. ராமமூர்த்தி குறித்துக் கொண்டே இருந்து, திரு. சித்தன் குறித்துக் கொண்டே இருந்து, வருவார், கேட்பார், இன்ன சட்ட மன்ற உறுப்பினர், இன்ன காரில், எம்.எஸ்.பி. 648, பச்சைக் கலர் காரில் போனாரா, என்று. நாங்கள், ஆமாம் ஐயா, ஆனால், கலர் பச்சை இல்லை, அது வேறு கலர், உதா அல்லது நீலக் கலர் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்கள் சொன்ன செய்திகள் சரியில்லை, என்று புகார்க்களிலிருந்து ஒருவேளை விடுபடுவதற்காகச் சொல்லவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, திராவிட மூன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில்—உங்களிடத்தில் கூச்சப்படத் தேவையில்லை—நாங்கள் ஆளும் கட்சி ஆன பிறகு எங்களுடைய கழகத் தோழர்கள் பராமரிப்பில் குறைந்திருக்கிறதே தவிர, தாராளம் காட்டவில்லை. எங்களுடைய வசதியெல்லாம், 15 வருஷங்களாக எப்படி நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், பிரசாரத் திற்கு எதாவது வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம், ஆனால் உங்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அதுமட்டுமல்ல, இரண்டு மூன்று பொதுத் தேர்தல்களுக்கும் வழி வகைகள் எப்படிச் சிடைத்தது? நண்பர் திரு. காசிராமன், குடந்தையைச் சேர்ந்தவர், குடந்தை நகரத்தைப்பற்றித் தெரியும், எந்தச் செல்வந்தர்களிடத்தில் அந்த நாளில் எங்களுக்குத் தொடர்பு இருந்தது? தொடர்பு இல்லை. அந்த நாளில் என்பதால், இந்த நாளில் தொடர்பு இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் வந்தால், திரு. காசிராமன் போன்றவர்களுடைய தொடர்பை எண்ணிக் கொண்டு சொல்கிறேன், மூப்பரை களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்பதை நன்றாக அறிவார்கள். பொதுமக்கள் கண்ணும் கருத்து மாக இருக்கிறார்கள்; ஆகவே, ரூ. 250 மிகக் குறைவானது என்று கருதாமல், அதை உயர்த்த வேண்டும் என்ற வார்த்தையை நம் முடைய உறுப்பினர்கள் விட்டுவிட வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று, “அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சொத்து விவரங்களைத் தருவதாகச் சொன்னார்களே, கொடுத்தார்களா?” பிற்பகல் 2 30 என்பது. நியாயமான கேள்விதான். சில அமைச்சர்கள் அப்படிக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரியும். ஊரிலே உள்ளவர்கள் ஏதோ அமைச்சர்களுக்கு இருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையான சொத்து விவரக் கணக்கைக் கொடுத்தால், ஒருவேளை, “சே, இவ்வளவுதானா இந்த மந்திரிக்குச் சொத்து?” என்று சப்பிட்டுப் போகும் அந்த எண்ணத்திலும் விவரங்கள் கொடுக்கக் கூசிக் கொண்டிருக்கக்கூடும். என்னவாயினும், தரப்படாத ஒன்றுக்கு விளக்கம் அளிக்க நான் முற்படவில்லை. இது குறித்து மத்திய அரசு ஓர் ஒழுங்கு முறையை (Code of Conduct) வகுத்து, மாநில அரசுகளோடு கடிதப் போக்குவரத்துத் தொடர்பு

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 25]

கொண்டிருக்கிறது. இதில் மாநில அமைச்சர்கள், மாநில முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒவ்வொரு வருடத்தினுடைய இறுதியிலேயும் தங்களுடைய சொத்து விவரத்தைத் தர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, ஏதாகிலும் அவர்கள் பேரிலே ஊழல் புகார்கள் எழுந்தால் அவற்றை மாநில முதலமைச்சரே விசாரிக்கும் என்றும், மாநில முதலமைச்சர் மீதே ஊழல் புகார் வந்தால் முதலமைச்சர்களையும், மற்றவர்களையும் சேர்த்து இந்தியப் பிரதம மந்திரியும், உள்துறை மந்திரியும் விசாரித்துக் கண்காணித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு விதியையும் இணைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இணைப்புதான் எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்பதை மத்திய அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தி, அதை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். இதற்கு மத்திய சர்க்கார் சம்மதிக்குமானால் எங்கள் சொத்து விவரங்களை வெளியிடுவதில் தயக்கமில்லை. மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்று சொல்லப்படுவதிலே, அளவிலே வேண்டுமானால் பேராசு, சிற்றாசு என்று வித்தியாசம் இருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொன்றும் அரசுகள் நிர்வாக வசதிக்காகவும், நாட்டுப் பாதகாப்புக்காகவும், நாட்டு ஒருமைப்பாட்டுக்காகவும் மொத்தமாக இருக்கிறோமே தவிர, மற்றபடி ஒவ்வொன்றுக்கும் அரசு உரிமை இருக்கிறது. மாநில அரசுகளிலுள்ள முதலமைச்சர்களைக் கண்காணித்துப் பார்க்கின்ற பொறுப்பு மத்திய அரசின் பிரதம மந்திரிக்கு இருக்கிறதா, இருக்கலாமா? என்பதுதான் கேள்வி இதில் 'அமைச்சர்களையும், முதலமைச்சர்களையும் மத்திய அரசின் உள்நாட்டு மந்திரியும், பிரதம மந்திரியும் கண்காணிக்க வேண்டும்' என்பது—பெடால் ஸ்ட்ரக்ச்சருக்கே—கூட்டாட்சி சமத்துவ தத்துவத்திற்கே மாறானது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்சி ஆட்சி நடத்தினால் இப்படிச் சொல்வதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ மத்திய ஆட்சியிலே ஒரு கட்சியும், மாநிலங்களிலே வேறு கட்சிகளும் அரசாளுகிறபோது, மாநில முதலமைச்சர்களைப்பற்றி மத்திய அரசு உள்துறை அமைச்சரும், பிரதம மந்திரியும் விசாரணை நடத்துவார்கள் என்பது, ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்களே, 'sword of Damocles' என்று, அதுபோல தலைக்கு மேலே ஒரு வாளைக் கட்டிக்கொண்டு இருப்பதற்குச் சமானமானதாகும். நாங்கள் இதற்கு விளக்கம் கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசிலிருந்து தக்க விளக்கம் வரும் என்கின்ற அளவிற்கு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். அமைச்சர்கள் சொத்து விவரம் தர வேண்டுமென்பதைப்பற்றி நாங்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சொத்து விவரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும் நேரத்தில், நீங்கள் "இதுவரையில் ஏன் கொடுக்கவில்லை?" என்று கேட்பதில் கொஞ்சம் அவசரப்பட்டு விட்டீர்கள். அவர்கள்—மத்திய ஆட்சி—ஒரு வருடம் முடிந்த பிறகு சொத்து விவரம் தர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அவர்கள் சொன்ன கெடு தேதி—31-3-1968—முடிய இன்னும் சில நாட்கள் இருக்கின்றன. அதற்குள்ளே நீங்கள் அவசரப்பட்டுவிட்டீர்கள்! 'இப்படி அவசரப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

1968 மார்ச் 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மானியம் வந்துவிட்டதே.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மானியம் வந்ததால் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். “சொத்து விவரத்தை நாங்கள் கேட்காமல் இருந்தால், தப்பித்து விட்டிருப்பார்கள்” என்று நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பீர்கள். நண்பர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் அப்படியெல்லாம் இருக்கக் கூடியவர் அல்ல. அவர் எப்போதும் பெரும் போக்காகப் போகக் கூடியவர் (சிரிப்பு). சொத்து விவரங்களைத் தருவதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் தயக்கம் இல்லை. நாங்கள் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களிலே ஏற்றுக்கொள்கிற ஒரு கருத்தைக்கூடப் புறக்கணித்து விட்டாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத காரணங்கள் இருக்குமானால், அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பத்திரிகைகளுக்கு எல்லாம் விளம்பரங்களைக் கொடுத்ததைப்பற்றிப் புகார் சொல்லப்பட்டது. இன்று முழுவதும் புகார் மாநாடாகவே முடிந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். “முரசொலிக்கு ஏன் தருகிறார்கள்?” என்று நானே என்னைக் கேட்டுக் கொண்டேன். விவரம் பார்த்தால் ஏன் தந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. தினமணிக்கு நாம் விளம்பரம் கொடுத்தால், ஒரு ‘காலத்துக்கு’ 7 ரூபாய் ஆகிறது; சுதேசமித்திரனுக்கு ஒரு காலத்துக்கு 4 ரூபாய் ஆகிறது; முரசொலிக்கு 3 ரூபாய் 60 காசுகள் ஆகின்றது. ஆகையாலே மலிவு விலையில், மலிவுக் கட்டணத்தில் பெரிய விளம்பரத்தைச் செய்து மக்கள் மத்தியிலே பரப்ப வேண்டுமென்று எண்ணியிருப்பார்கள். என்ன இருந்தாலும் தாய் மார்களுக்குத்தான் தெரியும், மலிவாக இருப்பதற்கு செய்தித் துறை அமைச்சர் விளம்பரம் தந்திருக்கிறார். இது முன்னாள் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாததுபோல் கேட்கிறார். அவர் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் ‘நம் நாடு’ பத்திரிகைக்கு விளம்பரம் தரவில்லை, முரசொலிக்குத் தரவில்லை ‘ஏன் தரப்படவில்லை, யென்று நாங்கள் கேட்கிற நேரத்தில், ‘தரமான பத்திரிகைக்குத்தான் நாங்கள் விளம்பரம் தருவோம்’ என்று சொன்னார்கள். நவசக்திக்கு, நவ இந்தியாவுக்கு ஏன் விளம்பரம் தரப்படவில்லையென்று நீங்கள் கேட்கிறபோது, நாங்களும், தரமான பத்திரிகைக்குத்தான் நாங்கள் விளம்பரம் கொடுப்போம்’ என்று சொன்னால், அப்போது எங்களுடைய தரம் கெட்டுவிடுமே என்பதற்காகத்தான் அந்தப் பதிலைத் தரவில்லை (சிரிப்பு). ஆகவே, இதில் பாரபட்சம் காட்டவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தங்களுக்குச் செய்து அளிக்கப்பட வேண்டிய வசதிகளைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் கேட்ட பல வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்பதில் தயக்கம் இல்லை.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 25]

அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு முன்னால், ஏற்கெனவே செய்திருக்கின்ற வசதிகளைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். இரண்டாயிரம் ரூபாய்ச் செலவில் மேஜை, நாற்காலி, பீரோ எல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வாடகைக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வாடகை ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : வாடகைக்குத் தந்திருப்பதாகச் சொன்னார். வாடகை இல்லை என அமைச்சர் விளக்கம் கொடுத்தார். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இதையும் சேர்த்து அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அவர்களுடைய பேச்சு முழு வடிவம் பெற்றிருக்கும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டபடி அவர்களுக்கு உதவியாக, 'ஸ்டெனோகிராபர்' வைக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் ஆசை. அது மிகவும் தேவையானது. அதற்கேற்ற அளவுக்கு நமக்குப் பொருளாதார வசதி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறார். அங்கு செனேட் உறுப்பினருக்கோ, மக்கள் மன்ற உறுப்பினருக்கோ சர்க்கார் செலவிலே எந்த அளவுக்குச் செய்து தர முடியுமோ அவ்வளவு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. அது செல்வம் கொழிக்கும் நாடு. நம்மால் அந்த அளவிற்குச் செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஒளவுக்குச் செய்து வருகிறோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற வசதி—வசதி என்றுகூடச் சொல்ல மாட்டேன்—மரியாதை நம்மால் முடிந்த அளவுக்குச் செய்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நாங்கள் 50 பேர்களாக, எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது ஒரு சிறிய அறைதான் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 'பரவாயில்லை, பஞ்சபாண்டவர்கள் சிறிய அளவிலே இருந்துதானே பிறகு யுத்தத்தில் வென்றார்கள்' என்று எண்ணிக் கொண்டேன். அவர்கள் இன்றைய தினம் 49 பேரான பிறகு 50 பேராக இருந்தபொழுது எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறைக்கு அவர்களைப் போகச் சொல்லாமல், பழைய அறையையே நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் அன்றைக்கு வைத்திருந்த பெரிய அறையையே அவர்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், கீர்த்தி பெரியது அல்லவா? ஆகவேதான் அவர்களுக்குப் பெரிய அறையைக் கொடுத்துவிட்டு, நாங்கள் சிறிய அறையிலேயே இருக்கிறோம். அதையும் சேர்த்து எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் பேச்சு முழு அளவு பெற்றிருக்கும்.

இன்றையதினம் சிக்கன நடவடிக்கைகளில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் குறைத்து,

1968 மார்ச் 25]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தேவையற்ற செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் மந்திரிமார்களின் வீட்டுத் தோட்டம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆண்டுதோறும் 6,400 ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. தோட்டம் போட, விதை வாங்க, வேலைபாடிகள் போட, பராமரிக்க என்றெல்லாம் ஆகும். 6,400 ரூபாயில் நாங்கள் 5,400 ரூபாயைக் குறைத்து விட்டு, ஆயிரம் ரூபாய் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். எங்களால் முடிந்த அளவிற்குத்தான் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். பெரிய அதிகாரிகளைப் பார்த்து, “உங்கள் சம்பளம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஆக இருப்பதை, சிக்கன நடவடிக்கையின் பொருட்டு ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்ல முடியுமா? அப்படித்தான் உத்தரவிட முடியுமா? அதற்கு சட்டமும் இடம் கொடுக்காது. அதைப்பற்றி நீங்களே கூட நாளைக்குக் கேள்வி கேட்பீர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர், “சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தஸ்து, நிலை என்ன ஆவது? 250 ரூபாய் போதுமா?” என்றார். போதாதுதான். 2,500 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரிகளுக்குத் திடீர் என்று 200, 300 சம்பளம் என்று குறைத்துவிட்டால், அவர்களும் தங்கள், அந்தஸ்து என்ன ஆவது? நிலை என்ன ஆவது?” என்று கேட்பார்கள். ஆனால் அவருக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்காமல் எனக்கும் அந்தச் சோதனையை வைக்காமல் அதைச் செய்வதற்குச் சட்டமே இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் அந்தக் சாரியத்தில் நாங்கள் ஈடுபடவில்லை.

இருக்கிற இடத்திலே பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்போது அமைந்திருக்கிற கட்டடத்தில்? ப்ளோர்கள் இருக்கின்றன. அதனுடைய மொத்த பரப்பளவு ஒரு லட்சம் முப்பத்தேழாயிரத்து நூற்பது சதுர அடி. அதில் தனி அறைகள் 175 இருக்கின்றன. இரண்டுபேர் தங்கக்கூடிய அறைகள் 28 இருக்கின்றன. ஆகமொத்தம் 203 அறைகள் இருக்கின்றன.

“அங்கே வசதிகள் வேண்டாமா? ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் காலையில் இங்கே நடக்கும் கூட்டத்திற்கு வந்தால் அப்புறம் எப்போது போக வேண்டியிருக்கிறது? நல்ல வசதிகள் அங்கே இருந்தால் தானே உறுப்பினர்கள் சௌகர்யமாக இங்கே வந்து விவாதங்களில் கலந்துகொள்ள முடியும்” என்று சொன்னார்கள். இப்போது அங்கே என்ன என்ன வசதிகள் அமைந்திருக்கின்றன என்று கேட்டேன். அங்கே இப்போது என்ன என்ன இருக்கின்றன என்றால், விளையாட்டுக் கூடம், நூல் நிலைய மண்டபம், முதல் உதவி அறை, பொருள்கள் வைக்கும் மிடம், லாண்டரி, முடி திருத்தகம், கார் நிற்குமிடம், அலுவலகம், தொலைபேசி, புலால் உணவு விடுதி, மரக்கறி உணவு விடுதி, மின்சாரத்தாக்கிகள், ஓய்வுக்காகவும் 7 அறைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்ளளவு வசதியுடன் 63 லட்சம் ரூபாயில் இந்த ஏழுக்கு மானிகை அமைந்திருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 25]

இவை மட்டும் அல்லாமல் குளிப்பதற்கு, சாப்பிடுவதற்கு, உட்கார்ந்து இருப்பதற்கு இருந்தால் போதுமா? எல்லா நேரமும் உட்கார்ந்தா இருக்க முடியுமா? கொஞ்சம் சாயவேண்டாமா? அதற்காக அந்த அறைகளில் கட்டில், சோபாக்கள், சாயும் நாற்காலி, சாதாரண நாற்காலி, புத்தகங்கள் வைக்க அடுக்கு, தலைமாட்டிலேயே பெட்டி—எழுந்துபோக நேரம் ஆகும் அல்லவா—அப்படி பூட்டிக்கொண்டு படுக்க வசதியான இடத்தில் பெட்டி—உபாய்கள், வெந்நீர் தரும் கருவி, விசிறிகள், ஷவர் பாத், கண்ணாடி—முகம் பார்க்கிற கண்ணாடிதானே (சிரிப்பு)—காட்டன் பில்லோஸ் இப்படி பல வசதிகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் இரண்டு மாதம் இருந்துவிட்டு எது உறுத்துகிறது, எது குறைகிறது என்று சொல்லுங்கள். இன்றைக்கு அந்தக் கட்டிடத்தில் 100 தொலை பேசிகள் இருக்கின்றன. அறைக்கு அறை தொலைபேசி வைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நிதி நிலைமை சரியான பிறகு அது கவனிக்கப்படும் பொதுமக்களுக்கும் நாம் பதில் சொல்லியாகவேண்டும் என்பதற்காக இந்த விவரங்களைச் சொல்கிறேன். இவ்வளவு வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதற்காக நமக்கு ஆகிற செலவு 2 லட்சத்து 48 ஆயிரத்து 75 ரூபாய். இரண்டு லட்சத்து நாற்பத்தெட்டாயிரத்து எழுபத்தைந்து ரூபாய் செலவு செய்து இந்த வசதிகளை எல்லாம் உறுப்பினர்களுக்குச் செய்து கொடுத்துவிட்டு, நாம் உறுப்பினர்களிடம் இருந்து வாடகையாகப் பெறுகிற பணம் 74 ஆயிரம் ரூபாய் தான். செலவு செய்வது 2 லட்சத்து 48 ஆயிரத்து 75 ரூபாய். வாடகையாக உறுப்பினர்கள் தருவது 75 ஆயிரம்தான். இது பொதுமக்கள் காதித் விழுகின்ற போது இன்னமும் இப்போதுள்ள வாடகைக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை எவ்வளவு ஏற்றுக் கொள் வார்கள் என்பதை உறுப்பினர்களும் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும்.

“நாங்கள் சட்டசபை நடக்கும் நாட்களில் அந்த விடுதியில் தங்குவதற்காவது கட்டணம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். மைசூரில் கட்டணம் வசூலிப்பது இல்லை” என்று சொன்னார்கள். 2 லட்சம் சொச்சம் செலவிட்டு 74 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டணம் பெறுகிற இந்த நிலையில் வாடகை இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகும் நீங்கள் அவ்வளவு பேர்களும் கேட்பதை என்னால் மறுக்க முடியவில்லை. ஆகவே சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் நடக்கும் நாட்களில் மட்டும் உறுப்பினர்கள் இந்த அறைகளில் தங்குவதற்குக் கட்டணம் இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (ஆரவாரம்). ஆனால் சட்டமன்ற நடவடிக்கை இல்லாத நேரத்தில் அவர்கள் வருகிறபோது உறுப்பினர்கள் அந்த அறைக்கு நான் ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய் வாடகை தர வேண்டும். அதிகாரிகள் வந்து தங்குவதற்குக் கேட்டால் 5 ரூபாய், அதிகாரிகளாக இல்லாமல் வேறு இடத்தில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு 7½ ரூபாயும் வாடகை வைக்க வேண்டுமென்று இப்போது நான்

1968 மார்ச் 25]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கருதியிருக்கிறேன். (திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் குறுக்கீடு) அது நாணயத்தில் இருக்கிற உறுபக்கம். உறுப்பினர்களுக்கு இந்தச் சட்ட மன்றம் நடக்கும் காலத்தில் இந்தச் சலுகையை அளிக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மாத வாடகையை 25 ரூபாயாகக் வேண்டும். 50 ரூபாயாக இருக்கக் கூடாது என்று உறுப்பினர்களில் சிலபேர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. 25 ரூபாயாக மாத வாடகையை வைத்துவிட்டால் உறுப்பினர்கள் இங்கே மாதக்கணக்கில் தங்கி இருப்பார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. தொகுதி வேலையைப் பார்க்கவேண்டாமா? சொந்த வேலையைப் பார்க்கவேண்டாமா? 25 ரூபாய் தானே மாத வாடகை என்பதற்காக பெண்டு பிள்ளைகள், உற்றார் உறவினர்களை விட்டு இங்கேயே மாதக்கணக்கில் தங்கியிருப்பார்களா? அதன் மூலம் வேறு யாராவது பயன்படுத்துகிற நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே மாத வாடகை 50 ரூபாய். புதிதாக கட்டப்பட்ட விடுதி அறைக்கு 60 ரூபாய் உயர்த்துவது என்று இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. செய்துகொடுக்கக்கூடிய சில வசதிகளை நாங்கள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சட்டமன்றம் அதிக நாட்கள் கூட்டப்படவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதை நாணயம் வரவேற்கிறேன். பரபரப்புமன்றம் கூடுகிற நாட்களைவிட நாம் கூடும் நாட்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. காலையில் கூட யாரோ சொன்னார்கள். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த மானியத்திலேயே சொல்லிவிடவேண்டும் என்கிறபோது கோபம் வந்திவிடுகிறது. கோபம் வரக் காரணம் இதுதான். என்ன என்ன சொல்லவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு வருகிறார்களோ அதைச் சொல்வதற்கு அவசரம் இருக்கும். அது இயற்கைதான். இந்த மானியத்தில் சொல்லிவிட்டால் அப்புறம் நேரம் கிடைக்காதே என்கிற அவசரம் வருகிறது. இது பட்ஜெட் தொடராக இருப்பதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலே நிறைவேற்றியே தீரவேண்டும் என்று இருப்பதால் அவசரம் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் சட்ட மன்றத் தலைவருடன் கலந்து பேசி பல்வேறு சமயங்களில் சட்ட மன்றத்தைக் கூட்ட கருத்து தெரிவிப்பார்களானால் என் ஒப்புதல் நிச்சயமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாட்கள் கூடியே வந்திருக்கின்றன. 1962-இல் 42 நாட்கள் தான் கூடியிருக்கிறார்கள். 1963 இல் 51 நாட்கள்; 1964 இல் 54 நாட்களாகியிருக்கிறது. 1965 இல் 57 நாட்களாகியிருக்கின்றன. படிப்படியாக ஏறிக்கொண்டே வருகிறது. நம்முடைய நாளில் அதிகமாக ஏற வேண்டும். இப்போது விவாதிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் பல வந்திருக்கின்றன.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் “எங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிற அறிக்கைகள் காலாகாலத்தில் அனுப்பப்படுவதில்லை. படித்துப் பார்த்து வந்து பேசுவதற்கு வசதிகள் இருப்பதில்லை” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மனக்குறை எனக்கே உண்டு. அதை நிவர்த்திப்பதற்காக அலுவலகத்திலே உறுப்பினர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கென்றே ஒரு பிரிவு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஏற்கனவே அப்படி ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. முன்பு டைப்பிஸ்ட் ஒருவர் மட்டும் இருந்தார். இப்போது 3 பேர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய துணையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காகச் செய்யப்படவேண்டிய காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமென்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

படிப்பகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டபொழுது நான் கேட்டனுப்பினேன். இப்பொழுதுள்ள புத்தகங்களில் உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்கிறார்கள் என்று பார்க்கின்றபொழுது அது மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடிய எண்ணிக்கையாக இல்லை. புத்தகம் இல்லாத குறையினாலே இப்படி இருக்கிறது என்று நான் கருதவில்லை. நம்மிடத்திலே உள்ள புத்தகங்கள், மவுண்ட் ரோடில் உள்ள படிப்பகத்திலே உள்ள புத்தகங்களையும் சேர்த்து 21,986 புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாக இருப்பதற்காகச் சொல்வேன். என்ன என்ன புத்தகங்கள் தேவை என்று சொல்வார்களானால் சென்னையிலேயே வாங்க முடியுமானால் ஒரு வாரத்திற்குள் எாகவும், வெளியூர்களிலிருந்து தருவிக்கவேண்டுமானால் அவற்றைத் தருவித்து படிப்பகத்திலே வைப்பதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்வேன். அவை தக்க முறையிலே பயன்படுத்தப்படுவதற்கும் உறுப்பினர்களுக்கு உறுதுணையாகவும் இருக்குமானால் அந்த எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

பத்திரிகைகளைப்பற்றி எடுத்துச்சொன்னார்கள். நாளேடு, வார ஏடு, மாத ஏடு இவை 125 இதழ்கள் இப்பொழுது வருகின்றன. இந்த 125 இதழ்கள் வந்துகொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அதிகமாக இன்னும் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்வார்களானால் அவற்றையும் தருவிப்பதற்கு நாங்கள் தயக்கம் காட்டமாட்டோம்.

“எங்களுக்கு 200 கடிதங்கள், 300 கடிதங்கள் என்று வருகின்றன. அதற்கெல்லாம் பதில் எழுதவேண்டுமென்றால் கஷ்டம். தாளுக்கு எங்கே போவது? பென்சிலுக்கு எங்கே போவது?” என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உறுப்பினர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது அவர்கள் கேட்கின்ற தால் இவைகளைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக மொத்தமாக ஒரு வருடத்திற்கு 100 தாள்கள் கொண்ட பேட் 12-ம், கடிதத்திற்குரிய உரைகள் 1,200-ம் பென்சில் 12-ம், கலர் பென்சில் 6-ம், ரப்பர் 6-ம், அரையளவு வெள்ளைத்தாள்

1968 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இவையெல்லாம் தரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது என்று திரு. வியூகம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது அந்தப் பக்கத்திலே பார்த்துக் கேட்கவேண்டிய கேள்வி. அவர் கேட்டார் நான் கொடுக்கிறேன். பாராளுமன்றத்திலே இது போன்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்து தரப்படுகின்றன. மாணவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற முறையிலே அல்ல, இவையெல்லாம் உறுப்பினர்களுக்குத் தேவை. தாளிலே என்ன எழுதுகிறார்கள் என்பது முக்கியமே தவிர இதிலே செலவினம் வந்துவிடும் என்ற கருத்த்தேவையில்லை. ஜனநாயகத்திலே இதுகூடச் செய்யாமல் ஜனநாயகத்தை அளிக்கமுடியும் என்று யாரும் கருதிக்கொள்ள மாட்டார்கள். மற்ற பல குறைபாடுகளைப்பற்றி நான் குறிப்பிடாததால் அவற்றை அலட்சியப்படுத்திவிட்டேன் என்று யாரும் கருத்த்தேவையில்லை.

ரெயில்வே பாஸ், மோட்டார் பாஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். 2, 3 நாட்களாக உத்திரப் பிரதேசத்திலே மோட்டார் பாஸ், ரயில்வே பாஸ் கொடுத்து என்ன ஆகியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பத்திரிகையிலே செய்தி வந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அதைப்பற்றிப் பார்க்கவேண்டும். வருடத்திற்கு ஒரு இலட்சம் ஆகிறது என்று சொல்லி ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு இலட்சம் என்று பயப்படுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், திரு. பூனச்சா அவர்களோடு பேசினேன், அவர்கள் சர்க்கார் கேட்டால் ஒத்துக்கொள்வேன் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். 'எதற்கு ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னால் கொடுத்து விட்டு தவணை முறையிலே நான் அதை வாங்கிக் கொள்கிறேன், அதற்குத்தான் ஒத்துக்கொண்டேன்' என்று சொல்வார்கள். செலவை மாநில சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டால் நான் அதை ஏற்றுக்கொண்டு பின்னால் வாங்கிக் கொள்கிறேன் என்று சொல்வார்கள். உறுப்பினர்களுடைய உரிமை மதிக்கப்படக்கூடிய அளவில் உரிமைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. மத்திய அரசினிடத்திலே இதைப்பற்றி வலியுறுத்திக் கொண்டு வருவோம். நம்முடைய கருத்திருமன் அவர்களாலே இப்படித்தான் தொல்லை. ஒரு மத்திய அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டார் என்று சொன்னவுடன் நான் எழுதிக் கேட்டேன். அதற்கு, "என்றைய தினம் யாரிடம் ஒத்துக் கொண்டேன்?" என்று அவரிடமிருந்து எனக்குத் திருப்பிக் கடிதம் வந்தது. 'நான் கேட்கவில்லை, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்தான் கேட்டாராம், ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்று சொன்னேன். "விவரம் தெரியாமல் சொல்லியிருக்கிறார்கள், பணம் நீங்கள்தான் கொடுக்க வேண்டும்" என்று சொன்னார். டிக்கட்டை அவ்வப்பொழுது வாங்குவதும் மொத்தமாக அதற்காகப் பணம் வாங்கிக் கொள்வதும் ஒன்றுதான், வித்தியாசம் இல்லை. தேசியமயமாக்கப் பட்ட பல்கலை இலாபகரமாக நடக்கட்டும் இரண்டு வருடம்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 25]

இலாபகரமாக நடந்தால் பாஸ் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லை. பாஸ்களைக் கொடுத்து விட மதிக்க முடியாத விளம்பரத்தை உறுப்பினர் மூலம் பெறலாம். ஆனால் இலாபம் வர வேண்டும். திரு. காசிராமன் அவர்களுக்குத் தெரியும் எவ்வளவு காலத்தில் இலாபம் வருமென்று. பஸ் பாஸ் பெறுவதற்கு சர்க்காருடைய காரியத்திலே உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் நல்லன வற்றை நிறைவேற்ற நிச்சயமாக கவனம் எடுத்துக் கொள்ளப் படும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இதற்காகக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of information. Previously the Ministers of our State, whenever they went on a tour of the districts, used to allow the National Flag to fly on the bonnets of their cars as a symbol of respect and the people also will get to know that a dignitary is passing by. Now I find that most of the Ministers do not allow the National Flag to fly on the bonnets of their cars whenever they go on tour in the villages and districts. Is it that they do not respect the National Flag or do they think that it is *infra dig* to allow the National Flag to fly? Sometimes I find their party flag flying on the bonnets of the cars, which gives a different impression. Will the Minister give an assurance that the National Flag will be flown in the future?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: We mean no disrespect to the National Flag because we belong to this nation. As for the fact that certain cars are not flying the National Flag, he would have seen certain cars with no flag at all because the flag staff is not attached. (Thiru K. Vinayakam: It is not our fault.). It is the fault of the manufacturer.

THIRU K. VINAYAKAM: In future?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: When I say that I am not disrespecting the Flag, 'in future' does not arise.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் சில சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவை எனக்கு வரவில்லை என்பதைத்தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மேஜை நாற்காலி கொடுத்ததற்கு வாடகையாக 30 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறேன். சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக பூரணமாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் கேட்ட மற்ற வேண்டுகோள்களுக்கும் இணக்கமாக நடப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது வெட்டுத் தீர்மானங்களின்மீது வாக்கெடுப்பு.

THIRU K. VINAYAKAM : If the Chief Minister promises that he will ask all the other Ministers to allow the National Flag to fly on the bonnets of their case, I have no hesitation to withdraw the cut motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தெளிவாகச் சொல்லுங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : I want an assurance from the Chief Minister. It is only in the interests of the unity and integrity of the country that they ought to have respect for the National Flag. பி.ப. 8-03.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : It may give him some secret pleasure to raise this. (Thiru K. Vinayakam : It is a national pleasure.) But he should consider the dignity of the National Flag. In no State Legislature or Parliament a member is expected to plead with the other members to respect the National Flag, because every one has respect for the Flag. Therefore an assurance is irrelevant, unnecessary and illogical.

THIRU K. VINAYAKAM : I do not press the cut motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. வினாயகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மாண்புமிகு திரு. வி.கே. கோதண்டராமன், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லையாதலால், அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

அவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 8 ‘மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,12,11,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நமது பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் திறமையாகப் பேசக்கூடியவர்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம். அங்கத்தினர்களுடைய குறைகளைக் கூறி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு ‘பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?’ என்று கேட்டு மிகவும் திறமையாகப் பேசி வாயை அடைத்தார்கள். அதே நோத்தில் அங்கத்தினர்கள் ரயிலிலோ பஸ்ஸிலோ பிரயாணம் செய்கிறபோது

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1968 மார்ச் 25]

யுக்கட். வாங்கிப் பிரயாணம் செய்கிறபோது, 'இந்தச் சர்க்கார் இந்தச் சலுகையைக் கூடக் கொடுக்கவில்லையா?' என்று சர்க்காரைக் குறை கூறக் கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. இது போன்ற குறைகள் இருப்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து அங்கத்தினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு கண்டிப்பாக முயற்சி செய்யவேண்டும், முயற்சி எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால் நான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அது, அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

அவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 6—‘மாநிலச் சட்ட மன்றம்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 19,95,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

பி.11.
3-00. **மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** பேரவை நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவோடு முடிந்து நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

† 114. Notification issued with G.O. Ms. No. 1723, Local Administration, dated the 21st September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Walajapet Municipality of North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

† 115. Notification issued with G.O. Ms. No. 1711, Local Administration, dated the 20th September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Colachel Municipality of Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]